

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LUG DUNI BATAVORUM, Apud THEODORUM HAAK .

J. v. Bleydyk grav. & fecit

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τῶ

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

M U S A E I

GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

CARMEN.

CUM SCHOLIIS GRAECIS NUNC
PRIMUM E CODICE MS. BIBLIOTHECAE
BODLEJANAE EDITIS.

EX RECENSIONE

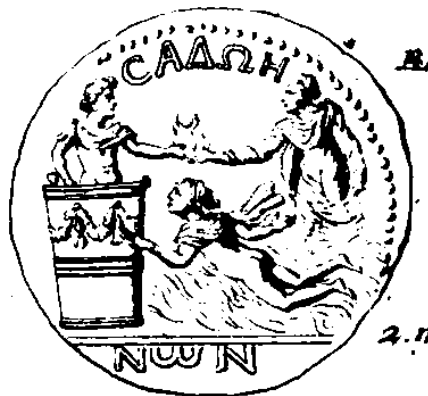
MATTHIAE RÖVER

QUI VARIANTES LECTIONES ET NOTAS

ADJECIT.

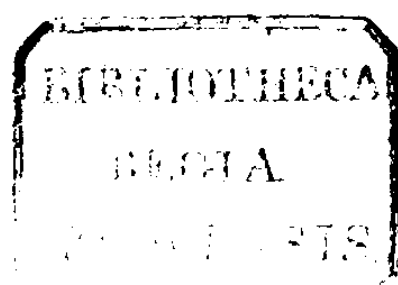

ALEXANDRI SEVERI
EX SPECIM.
MORELLII.

ANTONINI CARACALLAE
EX MUSAO
SIG. HAVERCAMPL.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud THEODORUM HAAK, 1737.

**PERILLUSTRIBUS ET
SPLENDIDISSIMIS**

ACADEMIAE

LUGDUNO-BATAVAE

CURATORIBUS,

JOANNI HENRICO,

COMITI ET DOMINO WASSENARIAE,
OPDAMI, HENS BROEKAE, SPIERDYKI,
ZUIDWYKI, KERHEMII, LAGAE &c. &c.
&c. EQUITIBUS HIEROSOLYMITANIS
SANCTI JOANNIS ADSCRIPTO: ORDINIS
EQUESTRIS NOBILITUM HOLLANDIAE
ADSESSORI PRINCIPIS, EJUSDEMQUE
CIVITATIS NOMINE D. D. DELEGATORUM
PRAEPOTENTIUM ORDINIS PRAESIDI, &c. &c. &c.

**ARENTIO BRUNONIS
VANDER DUSSEN, J. C.**

CIVITATIS DELPHENSIS SENATORI;
CONSULARI, SOCIETATIS INDIARUM
ORIENTALIUM MODERATORI, AVUNCULO
MEO COLENDO, VENERANDO.

CORNELIO SYLVIO, J. C.

CIVITATIS HARLEMENSIS SENATORI,
CONSULARI, PRAEFECTURAE RHENOLANDICAE
ADSESSORI, TERRITORII BREDERODII
PRAETORI, EJUSDEMQUE AERARII, UT ET
SYLVARUM ET REI VENATICAE PRAEFECTO,
&c. &c. &c.

EORUMQUE COLLEGIS;
AMPLISSIMIS GRAVISSIMISQUE
REIPUBLICAE

LUGDUNO-BATAVAE

CONSULIBUS,

JOANNI VANDEN BERGH, J. C.

RHENOLANDIAE PRAETORI SUMMO,
EJUSQUE AGGERUM, VIARUM, ET A-
QUARUM PRAEFECTO.

ABRAHAMO HOOGEN-
HOUK, J. C.

AGRI RHENOLANDIAE CURATORI-
BUS ADLECTO, ACADEMIAE QUAE-
STORI.

JOANNI VAN LAN-
SCHOT, J. C.

NICOLAO VAN TOL, J. C.

UT ET

VIRO SPECTATISSIMO,

DAVIDI VAN ROYEN, J. C.

REIPUBLICAE LUGDUNO-BATAVAE A
SECRETIS, ET ILLUSTRIS CURATO-
RUM ET CONSULUM COLLEGIO AB
ACTIS.

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER,

DEDICATIO.

CUM e litterarum studiis & veterum monumentis a prima fere aetate maximam perceperim voluptatem, humanioribus literis operam haud exiguam dedi. Quenam enim Scientia? Ars quanam inveniri potest, quae continuo praesidio ab hoc eruditionis genere non egeat? Hinc Poësin Latinam Graecamque intactam relinquere nolui: nam ea est Poëseos praestantia, ut cum optimis artibus de dignitate certet, reliquas vero longe post se relinquat. Haec mecum reputans, & cum laeta Veterum Poëtarum viridaria colerem mira eorum dulcedine captus, in tantis suavissimarum rerum illece-

D E D I C A T I O.

bris praecipue alleclus fui suavissimo Musaei horto, cultissimo, dico, illius Vatis carmine, quo infelices Heronis & Leandri Amores, miserrima illorum fata immortalitati consecravit: nam quoties hoc opusculum relegerem, undique Poëtarum flosculos delibare, undique Artis Poëticae elegantiam percipere mihi videbar. Carmen certe, quod ab omni aevo omnium mentes in admirationem rapuit, ac quotidie superando gloriam acquirit. Jure igitur merito de Poëta Nostro dicitur

Αἰνείδῳ δὲ μικρῇσιν ἐπισίξας σελίδεσσιν,

Ὅσσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἐξῶς.

Lau-

DEDICATIO

*Laudetur parva, quod pinxerit
Ille tabella,*

*Quae manibus parvis facta
pereggit Amor.*

Hunc libellum mea cura novoque cultu adornatum Vobis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, oblatum venio, ut leve specimen adolescentiae non inertia transactae exhiberem. Sinite igitur, ILLUSTRISSIMI PROCERES, ut cultissimus Vates a Vestris Nominibus Splendidisque Titulis novum foeneretur honorem, Sinite, ut a tam Illustrum Siderum fulgore meae quoque Studiorum primitiae scintillam lucis accipiant. Id omne consecutus ero, si serena hilari-
que

D E D I C A T I O.

que fronte hoc quaecumque donum suscipiatis. Procedente tempore majora & graviori studio elaborata in lucem me proditurum spero, quibus meae in Vos observantiae documenta exhibere nitar. Nunc enim ante aliquot tempus ad Jurisprudentiae studia animum adpuli, quae ab hac aetate me totum sibi vindicant, operam iis omnem daturum, utpote quae in Amplissimo dignitatis gradu jure merito mihi habeantur. Favete igitur meis studiis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, & Valet, ut omnes Vestri valeant. Dabam Lugd. Bat. vi. Id. Nov. A. clb Id CCXXXVII.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER.

DE ipso Auctore agendi necessitatem praeripuerunt Viri Docti, & quae ab illis diligenter pertractata sunt, hic iterum repetere quid attinet? nam nihil certi nec de Patria, nec de Genere Musaei statuere licet, quod Poëtae Nostro commune est cum omnium Poëtarum Principe Homero. Certissimum Ejus aetatis indicium praebet nomen τῷ Γεωργατικῷ,^a & de hac re etiam ex toto Carmine, immo ex unoquoque fere versu judicare licet; esse nimirum recentioris aevi Scriptorem, quare tertia Poëtarum Classis^b merito Eum sibi vindicat, Imperio nempe Romano jam

^a Vid. *Leon.* Allatium de patria Homeri Cap. 4. pag. 76.

^b Vid. *L. Rhodomanni* Dissert. de Quinto Calabro.

P R A E F A T I O

jam ad occasum vergente, quod praecipue palam fit, si Coluthi, Thryphiodori, Quinti Calabri, & Nonni Panopolitani scripta conferantur; Musaeum tamen aetate Nonno posteriorem, (quippe qui haud multo post Theodosii tempora floruit) recte ponunt Viri Docti, & hoc certissimis argumentis probari potest, cum Auctor Noster integros fere versiculos sibi admodum familiares ex Dionysiacis transcripsit: nam sicut ex Antiquis, sic etiam ex recentioris aevi Auctoribus flosculos delibavit & sibi decerpfit; per florida Latinorum pascua quoque vagatus est: nam Ovidii epistolas Heronis & Leandri mutuas plurimis in locis expressisse, quis ignorat? contrariam tamen sententiam foverunt Viri etiam Doctissimi, qui Nostrum scribendi materiem Ovidio dedisse censebant. Quos inter magnus ille

A D L E C T O R E M.

ille Aldus Manutius^a, ubi ait,
 καὶ μάλιστα ὡς ἂν εἰδῆτε τὰ ὡς τὴν τῶ Οὐιδίῳ
 δανείοντα δαιμονίως τῶ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐ-
 τὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ηῤῥῶς καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλ-
 λήλους ἐπιστολαῖς. Quam sibi placet Gu-
 lielmus de Mara^b! postquam Hero-
 nis & Leandri fata narrasset, *Horum*,
 inquit, *amores Antiquissimus Heros atque*
Poëta Musaeus Orphei Theologi Contem-
poraneus, & ejusdem inter Argonautas So-
cius, eleganti carmine Graece conscrip-
sit. Huic paria facit Joannes Vatel-
 lus^c, cum exclamat, *Hic igitur est Ve-*
tus ille Auctor, atque inclytus Heros.
 Sed plura ejusdem erroris speci-
 mina exhibere non lubet; Magni
 quoque Julii Caesaris Scaligeri nimis
 nota

^a Vide ejus Epistolam, quae in Musaei editione habetur.

^b In Epistola ejus Paraphrasi praefixa in editione Wecheli.

^c Vid. ejus Epistolam Commentario in paraphrasin Guilielmi de Mara praefixam.

P R A E F A T I O

nota sententia est, quam ut eam hic reponerem. Verum superiorum Seculorum eruditis communis hic fuit error, qui status controversiam Auctori Nostro injustissimam moverent, nam a Veterum Poëtarum Choro revera nimis longe remotus est.

Quis tamen ex Poëta tam facundo tamque Castigato judicaret, omnis Eloquii & Elegantiae Theatrum suo aevo jam fere occlusum fuisse? Nisi quod Poëtica Majestas, aurea & amabilis illa Simplicitas, quam in Antiquis deprehendimus, in ipso hoc Auctore aliquando recessisse posset videri, omnes tamen sui temporis aequales facile superavit, & Victor existens palmam iis longe praeripuit. Nam tanta suavitate infelicioris aevi vitia temperavit, ut hoc Carmen ab omni parte Atticam

AD LECTOREM.

cam venustatem & ingenuum cultum
ferat. Ipsum certe Amoris opus! ubi
cum Gratiis Venus certare videtur.
Utinam Musaei plura vel ipsius tincta
lepore Nobis superessent poëmata!
Dignus igitur est, si quis alius ejus
seculi, cujus scripta quam emendatissi-
ma in lucem prodeant; id quidem,
quantum aetas mea permiserit, egi
praecipue.

Scholia, quae in hac editione pri-
mam nunc lucem adspiciunt, e Co-
dice manu exarato Celeberrimae Bi-
bliothecae Bodlejanae olim descripse-
rat Vir Doctissimus JACOBUS GRO-
NOVIUS, eademque mihi lubens con-
cessit Tanto Patre dignissimus Filius
ABRAHAMUS GRONOVIVS, qui illa quo-
que restituit & emendavit, Huic etiam
variantes lectiones trium Codicum
manu exaratorum ejusdem Bibliothecae
me debere agnosco, qui, licet

P R A E F A T I O

non antiquae, tamen optimae notae erant.

Hic quoque praedicanda est Viri Celeberrimi nec non Eruditissimi JACOBI PHILIPPI DORVILLII, Professoris Amstelaedamensis humanitas, qua mecum communicavit binas Conlationes, alteram Codicis seculi undecimi Bibliothecae Vaticanae, alteram Codicis Veneti, qui scriptus erat jussu CARDINALIS BESSARIONIS, (literaturae Graecae per Italiam instauratoris^a) & cum aliis Auctoribus Graecis uno volumine Venetiis in Bibliotheca S. MARCI servatur. Usus etiam praebuit editionis quadratis litteris impressae, quam dudum alibi frustra quaesieram, nec non Juntinae Anni MDCXXX. & Barthianae. Hoc quoque ingentis beneficii vice duco, quod elegantissimas suas observationes hic quoque adjici voluerit.

Con-

^a Vide L. Rhodomanni Dissertat. de Quinto Calabro.

AD LECTOREM.

Conlationem Codicis Regii, quae etiam in hac editione habetur, excerpti ex notis Jacobi Rondelli. Adjeci quoque variantes lectiones, quas è membranis Palatinis exhibuit Casparus Barthius^a, qui ad versum sextum & septuagesimum tantum progressus est; nam quia Codex vitiosissimus erat, *reliquarum*, ait, *ineptiarum taedet*, & paulo ante, *librarium omnium suae aetatis facile rudissimum* jure merito pronuntiat. Saepe autem ex optimis Codicibus vitiosissima exemplaria ab indoctis hominibus descripta sunt; hinc in squalidis istis paginis aurum aliquando elucet, & vestigia genuinae lectionis hoc modo deprehendere possumus.

Multa quoque glossemata a librariis literarum plerumque inperitis in contextum (ut vocant) recepta erant,

^a Lib. 7. Adversar. c. 21.

P R A E F A T I O

rant, praesertim in Codicibus Vaticano & Veneto, sic versu 103. pro ξυνέηκε Venetus legit ἐνόησε, & vs. 131. pro ἀπειλείωσι Regius exhibet ἀπεχθαίγασιν, Venetus & Vaticanus ἐχθαίγασιν. sic pluribus in locis; & quamvis haec glossata saepe cum ruina carminis essent recepta, omnia tamen adnotavi: de hac re, Amice Lector, Te monendum duxi, ne talia pro variantibus lectionibus a me exhiberi crederes.

Saepe etiam primos librorum Editores ex glossis jam in contextum receptis novas finxisse lectiones, omnino suspicor; uno defungar exemplo in Auctore nostro, quamvis plura in aliis reperiri facillime possent; Versu 129. recte legitur ἐπεὶ κλύειν, verum placuit Librariis Codicum Vaticani & Bodlejani, qui littera B notatur, scribere ὥς ἔκλυιν. Veneti vero ὥς κλύνειν: illud ὥς, facile omnes vident, nihil

A D L E C T O R E M.

nihil aliud esse, quam glossema antea in margine positum, vel genuinae lectioni superscriptum, procul dubio hoc quoque in suo Codice reperit Editor editionis quadratis literis, & pro ὡς ἐκλυεν scripsit ὅτ' ἐκλυεν: nova hic nascitur lectio, quam tamen secutus nemo est.

Dixi de Codicibus manu exaratis, qui hanc editionem adornanti ad manum fuerunt: de Editis nunc quaedam differenda veniunt. Primam editionem Clarissimus Fabricius^a prodiisse scribit Anno MCCCCLXXXVI. verum forte typothetarum vitio, vel memoriae lapsu sic expressum est: in Catalogo quidem Bibliothecae Petri Francii memoratur hic titulus. *Homeri Batrachomyomachia Graece Venet. MCCCCLXXXVI. item variorum excerptae sententiae & Musaei Poë-mation Graece litteris quadratis. Ve-*
rum

^a Biblioth. Gr. lib. 1. C. 16.

P R A E F A T I O

rum annus, qui ibi adjicitur, est prioris Opusculi, & illa Musaei editio, quae quadratis seu majusculis, ut vocant, litteris excusa est, annum aut locum, ubi prodierit, non indicat: de hac nunc agendum.

Duae quidem prodierunt editiones, quae ambae annorum numerum non gerunt, ideoque, quaenam prima habenda sit, difficile est probatu. Altera edita est ab Aldo Manutio Gr. & Lat. Venetiis in forma, quam vocant, quarti ordinis; ex hac editione Variantes Lectiones sua manu descriptas ad me transmisit Eruditissimus Vir MICHAEL MAITTAIRIUS, pro qua humanitate gratias publice hic ago: Altera in eadem forma excusa est, cum GNOMIS Monostichis ex diversis Poëtis, quae Auctori nostro praemittuntur, annus huic nec locus nec Typographi nomen adjicitur,
verum

A D L E C T O R E M.

verum una est ex illis quinque, quae quadratis literis excusae sunt, uti exstant ANTHOLOGIA GRAECA, Florentiae, *per* Laurentium Francisci de ALOPA Venetum MCCCXCIV. APOLLONIUS RHODIUS, cum Scholiis Graecis, Florentiae MCCCXCVI. EURIPIDIS TRAGOEDIAE quatuor, Medea, Hippolytus, Alceſtis, Andromacha. & CALLIMACHI Hymni, cum Scholiis Graecis: duobus his ultimis nec loci aut Typographi nomen, nec annorum numerus indicatur.

ANTHOLOGIA prodiit cura Joannis Lafcaris, in caeteris Editoris nomen non conspicitur, nisi quod Hic quoque epigramma Graecum CALLIMACHO subjunxit; quare dubitandi ratio non est; quin omnes ipsius cura prodierint, quod omnino cum Cl. MAITTAIRIO, censerem, qui
* * * 2 etiam

P R A E F A T I O

etiam ab eadem officina omnes exiisse, nec longi temporis spatio inter se distare vere conjicit.

Forſan quoque aliquid certi, de binis iſtis Auctoris noſtri editionibus ſtatuerere poſſumus; de Aldina ſic ait laudatus MAITTAIRIUS^b. *Quod ALDUS primum emiſit ſuorum in Typographia laborum ſpecimen, fuit Poëmation MUſAEI de HERONE & LEANDRO Graece & Latine in 4to. Huic quidem annus non adjicitur; ſed dubitare, quin ARISTOTELI (cujus volumen primum anno 1495^c. excuſum eſt) praeiverit, non patitur ALDI Epistoſta. Haec autem Epistoſta repetita eſt in Editione Anni MDCXVII. & hujus partem, quatenus ad noſtrum propoſitum facit, hic adſcribere, non erit inutile.*

ΑΛΔΟΣ

^b Ibid. pag. 70.

^c Calendis Novembris.

AD LECTOREM.

ΛΑΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥ-
ΔΑΙΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μεσαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προοι-
μιάζειν τῷτε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἐτέ-
ροις αὐτίκα δι' ἐμῶ ἐντυπησομένοις, τῷτε εἶναι αὐτὸν
ἡδίστον ἅμα καὶ λογιώτατον. κ. τ. λ. De aetate
quoque editionis quadratis litteris
quicquam conjicere licet : nam Erudi-
tiss. ΜΑΙΤΤΑΙΡΙUS recte observat ^a ex
Joannis Lascaris Epistola, quae Antho-
logiae praemittitur, hanc reliquis qua-
tuor praeivisse : prodiit autem 111.
Id. August. Anni supra indicati.

Verosimile, dico, ex illis est, nihil
tamen adfirmo, Aldinam recte pri-
mam editionem, illam vero quadra-
tis litteris, secundam haberi ; sic quo-
que, ut distinguerem, hanc nomina-
vi ; quae licet forte secundo ordi-
nis loco recte ponatur, tamen ex op-
timo Codice expressa est, & Aldinae.
edi-

^a Posterior. part. tomi primi. pag. 105.

P R A E F A T I O

editioni pluribus in locis præcellit, & omnibus aliis, nisi quæ optimas lectiones ex ea transtulerint. Hanc editionem non indicavit Henricus Stephanus, attamen primus est, qui plurimas lectiones ex ea recepit & expressit. sed Vir doctus diligentiam non ubique satis adcuratam adhibuisse videtur, cum quibusdam in locis meliora, quæ Aldinae & Juntinae exhibuerant, in marginem rejecerit, deteriora vero secundæ editionis in contextum receperit. sed hoc in collectione sua Poëtarum Heroïci Carminis Principum aliquando accidisse ipse fateri non erubescit^a. an autem ab eo tempore ullus hujus Opusculi editor secundam editionem oculis lustraverit, vehementer dubito, a nemine saltem memoratur. Veteres tamen editiones, & manu exaratos consulere

^a In Collect. Poët. Heroïc. pag. 488.

AD LECTOREM.

salere Codices, sola medicina est, ut nobiles utriusque linguae Scriptores suae dignitati reddantur, sic ingenuam faciem ab inepta librariorum manu vindicati nanciscuntur, & jure quasi postliminii gaudent.

Memoranda nunc est Aldina secunda, quae a prima raro discessit, prodiit Gr. & Lat. una cum Orpheo, Venetiis in Aedibus Aldi & Andreae Soteri Anno MDXVII. Hanc secuta est Juntina prima, excusa per Heredes Philippi Juntae, Florentiae MDXIX. Gr. & Lat. Cum Orpheo, Sententiis Monostichis, & Homeri Batrachomyomachia. Haec editio quoque ad exemplar Aldinum excusa est, & altera saepe, ita fieri solet, ex altera derivata est.

Adcuratius hoc Opusculum dedit Joannes Soter. Coloniae MDXXVI. in forma, quam vocant, minori. Hic in
non-

P R A E F A T I O

nonnullis ab Aldinis & Junta discessit, & secundam editionem consuluisse paucis tamen in locis videtur; e regione contextus Graeci posuit Paraphrasin Gulielmi de Mara, quae elegans certe non est, ita ut encomium Joannis Vatelli non mereri videatur: ita enim Ille. *Hic igitur est, Vetus ille Auctor atque inclytus Heros, qui graeco Pallio circumamictus, in hanc diem, his nostris Cisalpinis partibus fuerat incognitus. Nunc autem Latiali toga, Romanoque plectro insignitus, bylaris insilit, ac laetabundus prodit in medium. Haec Paraphrasis ignota fuisse videtur Casparo Barthio^a, quamvis tamen de veteri quadum versione quicquam suspicatus sit, ubi dicit. Puto exstitisse veterem quamdam Musaei illius nostri traductionem, cujus etiam rei aliae apud nos conjecturae sunt. Ravisus sane Textor, quod puerum legere me meministi,*

^a Lib. 52. Adversar. c. 7.

AD LECTOREM.

mini, citat in Epithetorum farragine interpretem, ut dignum auctoritate; quamlibet merito ipsius nulla fere sit inter nostri aevi homines eruditos. Ravisius scilicet Textor ex hac paraphrasi loca quaedam produxit, ut in vocibus Abydos, & Sestus; sed cum in voce Hero ipsum Gulielmum de Mara indicat, hunc Paraphrasten Viro doctissimo latuisse miror.

Anno MDXXXVIII. Parisiis recusus est Auctor Noster satis adcurate a Christiano Wechelo, cum sententiis monostichis Graece; interpretatio Latina ad verbum separatim adjicitur, sicut etiam paraphrasis Gulielmi de Mara, in quam commentarium conscripsit Joannes Vatellus, sed qui nihil bonae frugis revera continet.

Hanc editionem excepit Junta secunda, quae etiam nihil novi exhibuit; edita est cum Hesiodo, Theo-

****

gni-

P R A E F A T I O

gnide, Sibyllae Carminibus, Orpheo,
& Phocylidis Paraenese, Florentiae
per Benedictum Juntam An. MDXXX.

Non adspernanda quoque est editio
Hervagiana, quae Basileae MDXXXIV.
prodiit inter Aesopi fabulas & alio-
rum opuscula; quae collectio saepius
repetita, & satis nota est. Anno
MDLXVI. lucem quoque adspexit Mu-
saeus in celebri illa Poëtarum Heroïci
Carminis principum collectione cura
Henrici Stephani, qui, ut dixi, pri-
mus ad secundam editionem Auctorem
Nostrum castigavit; nam omnes edi-
tiones, quae Stephanianam praecesser-
unt, easdem lectiones, quas in Aldina
prima jam deprehendimus, exhibent.
Stephanum *καὶ πῶδα* secutus fuit Jaco-
bus Lectius, qui duobus Voluminibus
in folio (ut vocant), altero Poëtas
Heroïci Carminis omnes, An. MDCVI.
altero Tragicos & Comicos, quotquot
ex-

A D L E C T O R E M.

exstant, edidit Gr. & Lat. Aureliae Allobrogum MDCXIV. Ille ne latum quidem unguem ab Henr. Stephano abiit, ita ut operae, si quid id est, quam in conferenda ejus editione inpendi, facile parcere potuissem; conlationem tamen adjeci.

A Stephaniana haud longum distat editio Andreae Papii Gandensis, quae cum ejus notis publici juris facta est Antverpiae MDLXXV. una cum Dionysio Alexandrino, Hic aliquando ab omnibus, quas ego quidem vidi, abiit: sed plerumque in deteriora, nisi quod versu 27. pro Εἰσέτι πγ, quod omnes exhibent, non male quidem edidit Εἰσέτι ςν, versu etiam 194. scripsit κλέπτε παρειήν, cum alii omnes habeant κρύπτει παρειήν; Papii lectio antea displicuit; nunc vero, an non potius retinenda sit, dubito; infra etiam versu 161. & 182. hanc

P R A E F A T I O

vocem habuimus, quae loca in notula mea laudavi : praeterea etiam vs. 85. Ε'λαχ^ς ὑποκλέπων. & 289. ὑποκλέποντες ἀνάγκη. Caetera, in quibus ab aliis discessit, minime amplectenda videntur ; versu 235. pro ἀνέμιμνε, contra Auctoris sensum scripsit ἐφύλαξε, quod ex versu sequenti luce meridiana clarius patet. (*Sermo est de Leandro.*)

Α'γγελίην ἀνέμιμνε Φαινομένων ὑμεναίων,
Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων.

Papius tamen in sua versione novam hanc lectionem non expressit, verum receptam prudenter secutus est. Omnes has lectiones quoque exhibuit Paulus Voëtius, qui hunc Auctorem edidit cum notis, Ultrajeſti Anno MDCXLV. Gr. & Lat. Ego quidem has mutationes non ex conjectura And. Papii, verum e Codice MS. promanasse, ut credam, inducor. Quia
exem-

AD LECTOREM.

exemplar , *quod Gulielmus Canterus^a cum suo contulerat* , habuisse videtur , ex quo. etiam hunc versiculum Τόια δ' ἐγώ μανέεσι κ. τ. λ. qui in fine istius Codicis exstabat , exhibuit.

Anno MDCV I I I. prodiit hoc opusculum cum notis Casp. Barthii , qui denuo Musaeum edere statuerat , & novam quoque confecerat interpretationem , ut adparet ex ejusdem Viri summi Adversariis ^b.

An. MDCXXVII. iterum lucem aspexit Auctor noster Francofurti , cum Commentario Danielis Parei satis prolixo. Postea Londini quoque An. MDCLIX. egregiam editionem emisit David Whitfordus una cum Moscho , Bione , & selectis Theocriti Epylliis Gr, quos omnes versibus elegantissimis Latine reddidit.

De-

^a Vide Papii notas in fine.

^b Lib. 52. Cap. 7.

P R A E F A T I O

Deinde Parisiis An. MDCLXXVIII. prodiit Musaeus, cum notis Jacobi Rondelli, in quibus multa exstant a C. Barthio & Pareo praeoccupata; hos tamen eum legisse non credo; cum editionum copia, si unam & alteram, quas memorat, ex vitiosissimis excipias, omnino destitutus fuisse videatur; secutus saltem fuit exemplar minus adcuratum: sed tamen conlationem Codicis Regii ei debemus.

Ab eo tempore memorabilis editio nulla prodiit usque ad Annum MDCCXXI. quo Cl. Joan. Henr. Kromajerus hoc opusculum cum Viro-
rum Doctorum notis emisit, Halae Magdeburgicae. Egregie quoque de hoc Auctore meruit Editor Poëtarum Graecorum minorum, qui excusi sunt Londini MDCCXXVIII. haec editio mihi vocatur *Londinensis*.

Harum omnium, quas memoravi,
edi-

AD LECTOREM.

editionum variantes lectiones accurate in hac editione exhibui.

Restat Parisiensis, Anni MDXLIX. quam indicat Cl. Fabricius. Musaeum quoque edidit Radulphus Winton, Cantabrigiae MDCLXI. inter Poëtas Graecos minores: sed harum editionum copia mihi nondum facta est.

Dudum etiam quaesivi M. Jo. Weitzii notas in hunc Auctorem, editas Ambergae MDCXIII. quae a Cl. Kromaijero^a memorantur, verum eas oculis lustrare non contigit. Avidissime quoque & magni redimere voluissem Marci Musuri Scholia in Musaeum MSS^b, quae in Bibliotheca Regis Galliae servantur, sed apographi istius libri potiendi fortuna defuit.

Saepe etiam alibi prodiit hoc Poë-
mation, editum quoque fuit a Crispino
Gr.

^a Dissert. de Musaeo pag. 13.

^b Vide Fabricii Biblioth. Gr. lib. 1. Cap. 16.

P R A E F A T I O

Gr. & lat. cum Hesiodo, Theognide, & aliis in forma minori; sic etiam Basileae, cum Aesopi fabulis; deinde Parisiis MDCXXVIII. Gr. & Lat. cum Hesiodo, Theocrito & aliis Poëtis in Octavo, (uti loquuntur) verum omnes hae editiones mire depravatae sunt, ideoque eas consulere supervacuum duxi.

Non ingratum fecisse videor, quod tres Doctorum Virorum versiones hic recudendas curaverim, quarum prima est Andreae Papii Gandensis, quam admodum juvenis jam confecit; aetatem ipse indicat his versibus^a.

----- *Sed nil decedere nostris*

*Lusibus inde velim, tenero quos nuper
in aevo*

Protulimus, venia dignos si laude carebunt.

*Quippe hunc, expleta vix pubertate,
canebam*

Ver-

^a Vide ejus carmen nuncupativum pag. 4. & seqq.

A D L E C T O R E M.

*Versibus indoctis, Libra cum instante
recedens*

*Octavum decimumque aestas mihi clau-
deret annum.*

*Illum, qui exstinctos deflet miseratus
amanteis,*

*Ter sexto desueta novans post octia mense,
Induerent cum vere novo se floribus ar-
va.*

Eum luculenter laudat C. Bar-
thius^a; Andreas Papius, inquit, *Juve-
nis insigni ingenio, cujus praemature obitu
spes multorum egregiorum Operum incisa est.*

Secundum locum obtinet Q. Septi-
mius Florens Christianus, cujus meri-
ta summo opere extollit Josephus Sca-
liger^b, & quidem hisce verbis, *Christi-
anus Nostras excellentissimus Poëta Grae-
cus, Latinus, Gallicus, neque quemquam
ha-*

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b In primis Scaliger. pag. 31.
*****

P R A E F A T I O

*baetenus in nostra Gallia nosse contigit ,
qui illum in triplici hac Poësi superet.* Pro-
diit haec versio una cum epigrammati-
bus ex libris Anthologiae ab eo sele-
ctis & Latine versis , Lutetiae ex Ty-
pographia Roberti Stephani MDCIIX.

Ultimus est David Whitfordus ,
sed qui priores carminis elegantia &
facilitate longe superat.

Auctor Noster Latino carmine
quoque redditus est a Fabio Paulino
Utinensi , quem laudat C. Barthius^a :
etiam a Jo. Frid. Stapelio , qui a
Cl. Kromaijero^b memoratur ; sed ho-
rum versiones oculis usurpare mihi
non contigit.

Praemissi duo Epigrammata ex li-
bris Anthologiae , in quibus de Hero-
ne & Leandro mentio fit. Addidi quo-
que bina illa Marci Musuri Cretensis ,
quae

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b Dissertat. pag. 14.

P R A E F A T I O

quae etiam exstabant in Codice Bibliothecae Bodlejanae, qui litera C notatur, sed diversa aliquando a vulgatis editionibus. in eodem Codice erat Epigramma cujusdam Demetrii Ducati Cretensis, non magni quidem momenti, sed quia ineditum est, hic quoque exhibui.

Indicem denique omnium verborum (si quid id est) confeci.

Narravi, Amice Lector, quid in hac editione praestiterim. Hoc igitur meo qualicumque labore frui. Si autem aliquando lapsus videri potero, juvenilibus annis, rogo, ut adscribas,

*Saepe etenim teneris, quae carmina
lusimus annis*

*Improbat, & tandem spernit pro-
vectior aetas.*

Annos tantum decem & octo natus sum, & jam ante annum, & quod excurrit, opusculum hoc paratum habui,

A D L E C T O R E M.

& edidissem, si editionum primae & secundae copia mihi fuisset, quarum praesidio destitutus, pergere nolui. de hac re, Amice Lector, Te monitum volui, ne Censorem nimis ubique ageres. Amor tantum elegantissimum Vatis Opus expoliendi me, ut hoc periculum subirem, impulit; si vero quicquam bonae frugis praestiterim, & propterea adolescentiae primitias grato animo acceperis, Studium meum ad majora & utiliora excitabis. Et hoc pacto omnes laboris mei fructus abunde tulisse videbor. Vale, & ad Vatem facundissimum accede.

F I N I S.

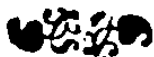
SYLLABUS

Codicum manu exaratorum, & editorum, quorum Variantes Lectiones in hac Editione habentur.

V. Vatic.
Ven. Venet.
Reg.
Cod. Barth.
Cod. Angl.

S.
Ald. 1 & 2.
Junt. 1 & 2.
So.
W.
H.
St.
P.
L.
Barth.
Vo.
Whit.
Rondell.
Kromaj.
Lond.

Vaticanus.
Venetus.
Regius.
Codex Barthianus.
Codices Anglicani Bibliothecae Bodlejanae; literae vero A. B. & C. notant codicem primum, secundum, & tertium.
Secunda editio.
Aldina prima & secunda.
Juntina prima & secunda.
Soteriana.
Wecheliana.
Hervagiana.
Stephani.
Papii.
Lectii.
Barthii.
Voetii.
Whitfordi.
Rondelli.
Kromaijeri.
Londinensis.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ QUÆDAM

I N

HERONEM ET LEANDRUM,

Vel in quibus eorum mentio fit.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Μακεδόνου.

LIB. I. Anthol. CAP. 55.

Αἰεὶ θηλυτέησιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
Ζεῖνε, Κλεωνίκης πύθιο δὺρραχίδι.
Πλῶε γὰρ εἰς Σητὸν μὲν νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
φορτίδι τὴν Ἑλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
Ἡρὼ δαυλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, Δῆμαχον δὲ
Νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

LIB. III. CAP. 7.

Οὗτος ὁ Λεάνδρουο ἀπλοῦς, εἶτα ὁ πόντις
Πορθμὸς, ὃ μὴ μὲν τῷ φιλέοντι βαρὺς.
Ταῦθ' Ἡρῶς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τῷτο τὸ πύργῳ
λείψανον· ὃ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχνῳ.
Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφῳ, εἰσέτι καὶ νῦν
Κεῖνῳ τῷ φθορῶ μεμφομένης ἀνέμῳ.

EPI.

Ἰ Α' απλάσκειτο. in quodam
Codice legitur ἀπισπλάσκειτο,
sed frustra; sic lib. vii. p.
587. Epigr. 3. v. 4.

Αὐτῆς Μελπομένης βόμβου ἀ-

αππλάσκειτο.

Εἶτα pag. 619. Epigr. 5. v. 4.

Ὅμματι καὶ δακρῆς φέγγει ἀ-
ππλάσκειται;

Hæc loca mihi indicavit
Cl.

EPIGRAMMATA

ANTIPATRI Macedonis.

Interprete Eilbardo Lubino.

Semper mulieribus aqua malum Hellespontus,
Hospes: Cleonicam interroga Dyrrachidem.
Navigabat enim Sestum ad sponsum. In nigra
vero

Oneraria navi Helles fatum effinxit.
Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus
vero

Sponsam, in paucis perdidistis stadiis.

ANTIPATRI.

Eodem Interprete.

Hic Leandri tranatus, hic ponti
Transitus, qui non soli huic amatori gravis.
Haec Herus prius habitatio. Hae turris
Reliquiae, proditor hinc jacet Lychnus.
Communis utrumque hic habet tumulus, nunc
etiam adhuc
Illum invidum accusantes ventum.

EPI.

CI. DORVILLIUS.

2. Η'εσ'. lege Η'εσ', ex optimo Codice Vaticano; ut apud Theocritum Eydyl. 15. γλ. 1. Γεγρῖ in optimis. hoc

quoque me docuit Vir Laudatus.

3. Ω'λιπαι σαδίας. Quidam vitiose ω'λιπαι' cō σαδίας.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ

τῷ Κρητός.

ΝΗΟΣ ἔΗΝ ἀνὰ Σητὸν, ἀγίνεον ἦχι θυηλὰς
 Κυπρογενεῖ σπεύδοντες ἐτήσιον. αὐτὰρ ὃ τόξον
 Οὐλῶ Εἶρος βάσταζε, διοιτεύσας ἢ μεμηνώς,
 Οἷα δένδριλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυνεν οἶτον
 Μητρὸς ἐπ' ἀρήτειραν, ἐπισπείρων δ' ἐπιλάδῃ
 Ἡΰπατι Λειάνδροιο, κόρης Φρένας αἶψα περῆσας.
 Ἀμφότεροι δὲ πόθου αὐτῷ πεφορημένοι οἶστρο,
 Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμων ἢ συνίτορα λύχρον
 Λαθειδίῳ θήκαντο, σιδήρειον ἢ λελογχῶς
 Αἶμα, ἢ πολυπλάγκτης πρῶτακε ποθεῦντας ἀέλλαις,
 Καί σφε Φάους μὲν ἄμερσεν, ἄμερσε ἢ καὶ Φι-
 λοτήτων.

Τῷ αὐτῷ, Εἰς ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ Φρένας ἀδρήτεια θεῶν ἔλε, δὴ γ' αἰδαῖς
 Στεῦτο λαχεῖν Ἀῖης μῆν' ἀποινα πόνων.
 Τοῦτα κλύων νεμέσῃς, ὅτ' εἰς ἐπενήνοθεν ἔργοις
 Ἀχλὺς

1 Πολυπλάγκτης. πολυπλάγ-
 αλας. MS.

2 Φιλοτήτων. φιλόπηρ, MS.

3 ὅτ' εἰς. Eruditiss. Mait-
 tairius legendum conjiciebat

ἢ εἰς, vel ὅτ' εἰς, vel ἢ εἰς.

EPIGRAMMATA
MARCI MUSURI
Cretensis.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta

Veneri festinantes quotannis: at arcum
Vafer Amor gestabat, jacularique gestiens
Acute circumspectabat, amaramque contorsit
sagittam

Matris in Sacerdotem, properansque inhaesit
Hepati Leandri, quum puellae praecordia statim
transfodisset.

Utrique autem Cupidinis eodem perculsi furore
Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
Clandestinarum posuere, ferreum autem illa fortita

Sanguinem, multivagis prodidit amantes procellis,

Et eos luce privavit, privavit etiam lusibus Venercis.

Ejusdem in MUSA EUM.

Etiam praecordia invidia Deorum tetigit: nam
carminibus

Jaetavit se consecutum Mars praemia laborum.

Id audiens indignatus est, quod sua obumbraverunt opera

*****

Tene

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀχλὺς ἄδην, Ἀρεὺς τ' ἔχ' ἀδεν ὕδριν Ἐρως,
 Μουσαῖω δ' ἐπέτελλεν. ὃ δ' ἐκλήϊζε ποθεύντων
 Οἷτρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
 Αἰνεῖδω δὲ ἰ μικρῇσιν ἐπιστίζας σελίδεσσιν,
 Οὔσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἐρως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ Κρητός.

Καὶ μέγα μικρὸν, καὶ σμικρὸν μέγα, καὶ τόδε,
 ὥς δαῖ
 Πράττει, ὕμνοπόλοις Φοῖβος ἔδωκε μόνοις.
 Παρθένος Ἡρώ Λείανδρός τε βροτοὶ περ ἔόντες.
 Εἰσὶ δὲ ἀθάνατοι τερψινόοις ἔπεσιν.
 Εἰ δὴ Μουσαῖός τις ἔμ' ὑμνήσαιτο θανόντα,
 Αὐτίκα τεθναίην, ὅφρα βίοιο τυχῶ.

1 Μικρῇσιν. μικραῖσιν. MS. θένος. MS.

2 Παρθένος Ἡρώ. Ἡρώ παρ-

EPIGRAMMATA

Tenebrae fatis, Martisque non tulit injuriam
Amor,
Musaeoque mandavit; Ille vero canebat aman-
tium

Furorem decerpendi virginitatis florem,
Laudetur ergo, parvis panxisse paginis,
Quae parvis ludens manibus patravit Cupido,

DEMETRII DUCATI
Cretensis.

Et magnum *aliquid, quod tamen parvum est*,
& parvum,
Quod tamen magnum, non ita, ut decet
Facere, Poëtis Phoebus dedit solis.
Virgo Hero & Leander mortales ambo existen-
tes,
Sunt immortales animum oblectantibus ver-
sibus
Si vero Musaeus aliquis me caneret morientem
Statim morerer, ut vitam fortirer.

EPIGRAMMATUM

FINIS.

Πρὸς
Τὸν Εὐγενέστατον καὶ Εἰδοξότατον Νεανίσκον Ματθίαν
τὸν Ρέβηρον, τὸν Μυσαῖον ἐκδίδοντα.

Μυσαῖον γήθησι κλυτὸν θεράποντα ὀρεῶσαι
Μῦσαι, ἀγασσάμεναι κλείεσθαι ἀνδρα νέον.
Τόσσον Ρέβηρος καὶ ἤρμωσε κύδ' αἰοιδῶ,
Ρέβηρος Μύσης Πάλλαδ' εὐσέφανος.
Τῶνεκα θεσπεσίῳ νοὸς ἐρηϊλέα δῶρε
Ἐς φάσθαι ἡλὶς καρτέρει φήμη ἄγει·
Καὶ τὰδε εὐφημῶν μεγάλη τις ἐπὶ ἀπέφηνε·
Δεῦπερ' ἐν Δελφοῖς ἄρετο Γρωπάδης·
Γρωπάδης, ὃ Ματθίαν ἀντάξιον ὄζον,
Οὐρανίης σοφίης πῖσιν ἔθηκε θέμις.

IDEM LATINE

AD
NOBILISSIMUM SPLENDIDISSIMUMQUE
JUVENEM

MATTHIAM RÖVERUM, cum MUSÆUM ederet.

Musæum cernens gaudet pia turba Ministrum
Musarum, et cultus haeret honore novi.
Tantum illi vati decus addidit incluta cura
Röveri, arcanae Palladis arte, boni.
Ergo divinae mentis fert mûstea dona
Fama, ardens claram solis adire domum.
Mox aliquis fausto sequitur sic omine fatus:
Altera Grotiades stirps tibi, Delphis, adest:
Grotiades, cui Matthiam par pignus habendum
Doctrinae, sancit culta Minerva fidem.

JOANNES CASPARUS SCHRÖDERUS.

Gymnasii Delphensis Rector, et Collegii
Literarii ibidem Moderator.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ

καὶ

ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

GRAMMATICI

de

HERONE

&

LEANDRO

CARMEN.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπὲ, θεᾶ, κρυφίαν ἐπιμάρτυρα λύχιον ἐρώτων,
 Καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασοπόρων ὑμεναίων,
 Καὶ γάμον ἀχλύεντα, τ' ἐκ ἴδεν ἄφθιτ' Ἡώς.
 Καὶ Σητόν κ' Ἀΐον, ὅπη γάμ' ἐννυχ' Ἡρῆς.
 5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμῶ κ' λύχιον ἀκέω,

Λύχ-

ΣΧΟΛΙΑ.

Νύχιον.] Σκοτεινόν, νυκτερινόν. Θαλασοπόρων Ὑμεναίων.] Ἐπιθαλασίων ὠδῶν.

Μεταίς τῷ γραμμα-
 τικῷ τὰ καθ' Ἡρῶ κ' Λεάν-
 δρον. In Cod. Ven. & A. le-
 gitur *Μουσαίῳ γραμματικῷ τὰ*
καθ' Ἡρῶ κ' Λεάνδρον. Artic-
 ulus ῥ non adjicitur, quem
 cum Kromajero recepi. sic
 enim hanc inscriptionem in
 pluribus manuscriptis Codi-
 cibus se vidisse testatur Leo
 Allatius de patria Homeri
 Cap. 4. Tamen dubito an hic
 articulus quidem in illis ha-
 beretur, quia etiam non ad-
 jicitur in veteri Michaëlis So-

phiani libro, quem laudat
 Henr. Stephanus, & hunc
 locum male quoque produ-
 xit Allatius, cum illud τῷ ibi
 adjecerit. Quicquid sit, si Co-
 dicis manuscripti auctoritate
 non confirmatur, nec ego re-
 ciperem, tamen τὸ γραμματικῷ
 omnino retinendum. καθ'
 Ἡρῶ. A. & H. habent κατ'
 Ἡρῶ sine adspiratione sicut
 etiam Cod. Barth.

4. Harum urbium passim
 apud Poëtas Graecos fit men-
 tio. Homer. Iliad. β. v. 836.
 ubi vid. Eustath. qui de his
 quoque

MUSAEI GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

CARMEN.

Dic, Dea, occultorum testem lychnum amo-
rum,
Et nocturnum natatorem, nuptiarum causa per
mare vectum,
Et coitum tenebrosum, quem non vidit immor-
talis Aurora;
Et Sestum & Abydum, ubi nuptiae nocturnae
Herus (*erant.*)
Natantemque Leandrum simul & lychnum audio, 5
Lych-

quoque egit ad Dionys. Pe-
rieg. vs. 516. Praeterea me-
morantur Iliad. Δ. vs. 500.
P. 584. & apud Orpheum
Argonaut. vs. 483. Nonnum
Dionys. L. 13. p. 378. linea
2. Ed. Lubini. *ibid.* Ο'πη.
8πυ. V. Ven. & Reg.

5. Νυχόμυρον τι κ. τ. λ. Ad
crepitantis facis sonitum &
natantis strepitum haec refe-
renda puto. facies enim, dum
cremantur, crepant. Quod ob-
vium apud Auctores. Si
vero secus cuiquam videat-
ur, non est cur timeat, ne
male τὸ ἀκύν referatur ad id
quod proprie videtur. Nihil

enim magis obvium, quam
sensus denotantium vocabu-
lorum permutatio. Aeschyl.
vii contra Thebas vs. 104.
κλύπον δέδοχα. Nicand. Ther.
164. Α'λλ' ὅπως ἡ δῦπον νύκτι ἔα-
σιν, ἢ πρὸς ἀνδρῶν Α'θροῦν. Ovid.
111. Trist. viii. 37. *Cum-
que locum moresque homi-
num, cultusque sonumque
Cernimus.* DORVILLIUS. Ad-
de Statium lib. 3. Thebaid.
vs. 176.

— qui conscius actis
Noctis, & inspexit gemitus.

Vide ibi plura apud Barthium,
qui hunc quoque Musaei lo-

Λύχρον ἀπαγγέλλοντα Διὰ κλειῖν Ἀφροδίτης,
 Ἡρῆς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην.
 Λύχρον, ἔρωτ' ἄγαλμα· τὸν ὤφελεν αἰθέρι· Ζεὺς
 Ἐνύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὀμήγυριν ἄστρον,
 10 Καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
 Ὅττι πέλεν συνέριθ' ἔρωμανέων ὀδυνάων.
 Ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὕμεναίων,
 Πρὶν χαλεπὸν πνοῖῃσιν ἀήμενα ἐχθρὸν αἴτην.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτὴν
 15 Λύχρον σθεννυμένοιο, καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρῳ.
 Σησὺς ἔην καὶ Ἀΐδ' ἐναντίον· ἐγγύθι πόντε
 Γείτονές εἰσι πόλῃς· Ἔρως δ', ἀνὰ τόξα τιταίνων,
 Ἀμφοτέρης πολίεσιν ἕνα ξυτέηκεν οἷτον,
 Ἡΐθεον Φλέξας καὶ παρθένον· ὕνομα δ' αὐτῶν

Ἰμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Διακτερίν.] Διαταγήν. Ἀγγελιώτῃ.] Ἀγγελον, μην-
 νυτῷ. Τὸν ὤφελεν. κ. τ. λ.] Ὅν ὁ τῷ ἐθέει (leg. Ὅν
 ἐν τῷ αἰθέρι) συμπαρομαρτῶν καὶ Διὰ πρέπων ὤφειλε
 Ζεὺς συναγελάσαι τοῖς λοιποῖς ἄστροις. Συνέριθ'.] Συνε-
 γός. Πρὶν χαλεπὸν κ. τ. λ.] Πρὶν ἢ χαλεπὸν, καὶ ἐχθρὸν
 ταῖς πνοαῖς πνέουσαι ἄνεμον. Τιταίνων.] Σείων, ἐξοργνάζων,
 (leg. ἐξοργγῶν) τείνων, πέμπων. Ἡΐθεον.] Ἀγαμον, νέον.

cum producit. adde eumd.
 ad Thebaid. 2. vs. 101. Pro
 ἰμῷ Barthius citat ἰμῶς in Ad-
 versar. lib. 20. C. 21. idem
 indicat Codicem Palatinum
 pro ἀκύνῃ habere ἀκύνῃ ad Sta-
 tii 4. Thebaid, vs. 101. quod

ad hunc locum notarunt vi-
 ri docti Scoettgenius & Kro-
 majerus.

9 εἰς. ἰφ'. Sic Ven. Ald. 1.
 & 2. J. 1. & 2. So. W. H. P.
 Vo. St. & L. in marg. utra-
 que lectio potest admitti.

Lychnum adnuntiantem nuntium Veneris,
Herus nocte nubentis nuptias ornantem nun-
tium;

Lychnum, laetabile amoris signum: quem de-
buit aetherius Jupiter

Nocturnum post officium addere astrorum con-
sortio,

Ac ipsum adpellare pronubam stellam amoris, 10

Quoniam erat administer amatoriarum sollicitu-
dinum:

Nuntiumque fervavit infomnium nuptiarum,
Antequam molestum flatibus flaret inimicus
ventus.

Sed eia, mihi canenti unum concine finem

Lychni extincti, & pereuntis Leandri! 15

Sestus erat & Abydus e regione; prope mare
Vicinae sunt urbes: Cupido autem, arcum ten-
dens,

Ambabus urbibus unam inmisit sagittam,
Juvenem urens & virginem: nomen vero eorum
Sua-

11. Πάλιν συνίειθ. sic in
omnibus. Mss. & Edit. prae-
ter S. St. L. Whit. & Kro-
maj. in quibus πάλιν συνίειθ
habetur.

12. τ'. δ'. V. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. W. H. Barth.
& Par. cum aliis melius re-
tinui τ'. B. autem hanc vo-
culam omittit.

14. συνίειθ. Sic V. Cod.

Anglic. Al. 1. & 2. J. 1. & 2.
So. W. H. P. Barth. Par.
Vo. & Rondell. alii habent
συνίειθ.

16. Πόντος, πόντος. H.

18. Α'μφοτέρης πολίεσσιν. ita
scripsi cum S. St. L. & Lond.
In V. Ven. & Cod. Bart. le-
gitur Α'μφοτέρης πολίεσσιν.
Omnes alii habent Α'μφοτέ-
ρης πολίεσσιν.

- 20 Ἰμερόεις τε Λεάνδρῳ ἦν, καὶ παρθένῳ Ἡρώ.
 Ἡ μὲν Σητὸν ἔβαιεν, ὃ ἢ πολίεθρον Ἀΐδου,
 Ἀμφοτέρων πολίων ὤραια καλλέες ἀστέρες ἄμφω.
 Ἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴποτε κείθι περήσεις,
 Δίξέ μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σητιάς Ἡρῶ
 25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνθι Λεάνδρῳ.
 Δίξέ μοι δ' ἀρχαίης ἀλινχέα πορθμὸν Ἀΐδου,
 Εἴσετι πῦρ κλαίοντα μόνον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρῳ, Ἀΐδου δώματα ναίων,
 Ἡρῆς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
 30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἷμα λαχῆσα,
 Κύπριδ' ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτ' εἶσα,
 Πύργον ἄπο προγόνων ὧδε γείτονι ναίει θαλάσῃ,
 Ἀλλή

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἰμερόεις.] Ἐπέρχεται, καλὸς, Ἰππύμηνος. Ἐβαιεν.]
 Ὡκει. Ἀμφω.] Δύο. Εἴκελοι.] Ὅμοιοι. Δίξέ μοι.] Ἐρω-
 τα, ζήτησι. Ἡγεμόνθι.] Ἡγεῖτο, ἔφαινε. Ἀλινχέα.]
 Τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ ἡχῶντα. Χαρίεσσα.] Εὐειδής.

22. Πολίων. retinui cum V.
 A. & C. S. St. L. Whit. Lond.
 & K. reliqui scribunt πολίων.

23. Ἴκελοι. εἴκελοι. Whit. &
 Lond. cum quibus potius fa-
 cerem, nam prima syllaba in
 τῷ ἴκελοι melius corripitur.

24. Σητιάς. Σητιάς. Barth.
 Par. & Rondell.

27. Εἰσὶν πε. Εἰσὶν νῦν. P. &
 Vo. quae lectio non male
 forte posset admitti, sic enim

etiam in Epigrammate An-
 tipatri, quod legitur in An-
 thologia lib. 3. c. 7.

Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὃδ' ἔχει
 τῷ φθόνῳ, εἰσὶν καὶ νῦν
 Κεῖται τῷ φθόνῳ μὲν μὴ
 μὲν ἀνέμῳ.

29. Ἐς πόθον. ἐς πόθον. V.
 & sic quoque hunc locum in
 Comment. citat J. Vatellus.
 ibid. ἐνέδησι. ἐνέδησι. V. Ve-
 net. & Cod. Bart.

Suavisque Leander erat, & virgo Hero. 20
Haec quidem Sestum habitabat, ille vero op-
pidum Abydi,

Ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo.
Similes inter se. Tu vero, si quando illac trans-
ieris,

Quaere mihi quamdam turrin, ubi quondam
Sestias Hero

Stabat lychnum tenens, & dux erat Leandro: 25

Quaere & antiquæ marisonum fretum Abydi,
Adhuc flens mortem & amorem Leandri.

Verum unde Leander, Abydi domos habitans,
Herus in amorem venit, amore vero devinxit
& ipsam?

HERO gratiosa, generosum sanguinem sortita, 30
Veneris erat sacerdos: nuptiarum vero expers
existens,

Turrin a parentibus (*semota*) ad vicinum ha-
bitabat mare,

Alte-

30. Ἡ ἐν μὲν χερσίᾳ. re-
cte hoc verbum per τὸ ὑπὸ
δὲ explicant Scholia, sic
Theoc. Idyll. 4. vs. 38.

Ἡ χερσίᾳ Ἀμαρυγί, μέγας
σιθὴν ὑπὲρ θανάτου

Λαοδύμειον.

alio sensu habes apud Home-
rum αἰοιδίᾳ χερσίᾳ Odyss. Ω.
vs. 197. *ibid.* Διοτρεφὶς αἶμα λα-
χῆσαι. Sanguis enim pro Gene-
re sumitur, de qua re vide Ti-
tium & Barthium ad Gratii
Cyneg. vs. 166. hoc autem

apud utriusque linguae scri-
ptores obvium est. Mosc.
in Europ. vs. 41. Callimach.
H. in Del. vs. 282. Nonn.
Dionys. L. 1. p. 32. l. 6.
& L. 47. p. 1242. l. 22.
apud Virgil. quoque lib. 1.
Aeneid. vs. 239. & plurimis
in locis. Cod. Ven. habet
διοτρεφὶς.

31. Γάμον. γάμον. H.

32. Παρ. αἶ. V. Ven. Reg.
& Cod. Bart. Retinendum
αἶ, sic quoque occurrit in-
fra,

Ἀλλῃ Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη ᾗ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέποτε' ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
 35 Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικ' ἤβης,
 Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
 Ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη Ἀφροδίτην
 Πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυη-
 λαΐς,

40 Μητεὶ σὺν ἑρανίῃ Φλογερὴν τρομέουσα Φαρέτρην.
 Ἀλλ' εἰδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας οἰστές.

Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμι' ἦλθεν ἑορτὴ,
 Τὴν ἀνὰ Σησὸν ἀγούσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,

Παν·

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπρις.] Ἡ Ἀφροδίτη. Αἰδοῖ.] Ἐντροπῇ. Οὐδὲ χορὸν.]
 Τόπον σημαίνει. Ἡλικ' ἤβης.] Τῆς ὁμηλικῆς (leg. ὁμή-
 λικ') νεότητ'. Ἀλδομένη.] Ἐκκαίνουσα. (leg. Ἐκ-
 κλίνουσα) Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ κ. τ. λ.] Καὶ γὰρ ὑπὲρ τῇ δέ-
 μορφίᾳ ζηλότυποι εἰσι γυναῖκες. Ἀλλ' αἰεὶ κ. τ. λ.] Ἀλ-
 λά καὶ ἢ Ἀφροδίτῃ, καὶ ἢ Ἀθηνᾶν καὶ αὐτὸν ἢ ἔρωτα
 θυσίαις παρήνη (forte ἐπράυνεν) ἢ Ἡρώ. Ἀλέεινε.] Διέ-
 φυγε. Πυριπνεύοντας οἰστές.] Βέλη πυριπνέοντα. Τὴν ἀ-
 νὰ Σησὸν κ. τ. λ.] Ἦνπινα ἑορτῇ ἀγούσιν τῷ Ἀδώνιδι,
 καὶ τῇ Κυθερείῃ, ἦγαν Ἀφροδίτη.

fra, vñ. 234. παρ' ἡϊόνισσι θα-
 λάσσης. & 336. ὡρὰ κρηπίδα
 ᾗ πύργῳ. Post hunc versum
 in Codice Regio minus recte
 inferitur versus 188.

ὡς ἐν ναυστάσει σὺν ἀμφιπό-
 λῃ πρὸς μένῃ.

33. Δὲ καὶ. Codex B. habet καὶ.
 Totus hic versus abest a
 V. Ven. & Cod. Bart. ve-
 rum pro eo reperitur illud,
 ὡς ἐν ναυστάσει κ. τ. λ. de
 quo modo locuti sumus.
 quamvis pro ὡς in V. lega-
 tur,

Altera Venus regina; castitate & pudore
 Numquam congregatarum commercio est usa
 mulierum,
 Neque tripudium gratiosum adivit juvenilis ac- 35
 tatis,
 Livorem evitans invidum mulierum;
 Nam ob pulcritudinem invidae sunt femi-
 nae:
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Saepe etiam Cupidinem conciliabat libamen-
 tis,
 Matre cum coelesti flammeam tremens phare- 40
 tram.
 Sed neque sic evitavit ignitas (*ejus*) sagittas.
 Jamque Venereum popolare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,

Ca-

tur H^u & in Venet. H^u. re-
 ctissime autem editores hunc
 versum infra suo loco reje-
 cerunt.

34. Οὐδὲ ποτ'· Οὐδὲ ποτ'· V.
 & Ven. *ibid* ἀγρομήρησι μεθω-
 μίλησι· ἀγρομήρησιν ἐναμίλησι· sic
 in omnibus praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. retinui με-
 θωμίλησι sic etiam apud Ho-
 merum Iliad. A. v. 269.

Καὶ μὲρ πῶσιν ἐγὼ μεθωμίλειον.
 V. B. Reg. habent συνωμίλησι.
 in Ven. errore librarii legi-
 tur συνωμίλησαι.

ibid. γυναῖξιν· γυναῖξιν. S.

37. Huc pertinet illud Non-
 ni L. 44. p. 1156. l. 6.

Εἰς γάμους, εἰς Παφίην ζηλήμα-
 νίς εἰσι γυναῖκας.

quem locum etiam laudat
 Rittershusius ad Oppian. Cy-
 neg. 2. v. 209.

38. Ἰλασκομένη· Ἰλασκομένη.
 B.

40. Μητρί σὺν ἑραίνῃ· de Ve-
 nere Coelesti & Vulgari vide
 quae notat Doctiss. Cuperus
 observ. L. 2. c. 1. *ibid*. φλο-
 γεῖν· φλογεῖν· Cod. Bart.

42. Κυπριδίη· Κύπριδος ἢ.
 Ven.

- Πανσυδίη δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἡμᾶρ ἰκέσθαι
 45 Ὅσοι ναυετάρσκειν ἀλίσφρων σφυρὰ νήσων.
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίας ὑπὸ Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πολλίεσσι Κυθήρων.
 Οὐ Λιβάνου θυόεντ' ἐνὶ πλερύγεσσι χορεύων,
 Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμ' εορτῆς.
 50 Οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτον' ἄσος Ἀβύδου,
 Οὐδέ τις ἠϊθέων φιλοπάρθεν' ἢ γ' ἐκεῖνοι
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπῃ Φάτις ἐστὶν εορτῆς,
 Οὐ τόσον Ἀθανάτων ἀγέμεν σπύδουσι θυηλὰς,
 Ὅσ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πανσυδίη.] Πανσεραπᾶ σὺν πολλῶ ὄχλῳ τῶν ἐν αἰ-
 λιτρεφορμίων (lege αἰλὶ σεφορμίων) νήσων. Σφυρα.] Τὰ
 ἔχρα. Κυθήρων.] Τοπικῶς ἐπωνυμορμίων. (lege ἐπωνο-
 μασμίων) θυόεντ'.] Θαυμαστῶ, τεθυμιαμίων. Εἰνὶ πλε-
 ρύγεσσι.] Εἰν ταῖς ὀκταῖς. Περικτιόνων.] Περιοικέντων γει-
 τόνων. Ναέτης.] Οἰκέτης. Ἀσος.] Πολίτης. Ὀμαρτήσαν-
 τες.] Ἀκολυθῆσαντες. Ὅπῃ Φάτις ἐστὶν εορτῆς.] Ὅπῃ
 ἀγγελία ἦν εορτῆς. Θυηλὰς.] Τὰς θυσίας.

44. Πανσυδίη. Πανσυδίη. Ven. W. H. P. Par. Vo. Rondell. in A. & C. Al. I. & 2. J. 1. & 2. So. legitur Πανσυδίη *ibid* E's iserōn. E's is-
 erōn. V.

45. Ναυετάρσκειν Ναυετάρσκειν. S St. L. Whit. & Lond. *ibid*. ἀλίσφρων. ἀλιτρεφίων. V. B. & Cod. Bart. reliqui Mss & edi-
 ti habent, ἀλιτρεφίων. rectiffi-

me Casauboni emendatio-
 nem amplexus est Kromaje-
 rus & hanc quoque pro-
 bat J. Rondellus. Sic αἰλις-
 φρις ἔδαις ἀγέρει apud Nonn.
 lib. 13 p 378. l. 13.

47. Εἰνὶ πολλίεσσι. mallet
 cum S. ἀπὸ πολλίεσσι. propter
 illud sequens. ἐνὶ πλερύγεσσι. St.
 & L. in marg. hanc lectio-
 nem nobis quoque exhibent.
ibid.

Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire
Quotquot habitabant mari circumdatarum ex-45
trema insularum:

Hi quidem ab Haemonia, hi vero marina e
Cypro.

Neque mulier ulla remansit in oppidis Cythe-
rorum,

Non Libani odoriferi in summitatibus saltans.

Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,

Non Phrygiae incola, non vicinae civis Abydi, 50

Neque ullus juvenum amator virginum: certe
enim illi

Semper secuti, ubi fama est festi,

Non tantum immortalium (deorum) adferre
festinant sacrificia,

Quan-

ibid. Κυθήρων. Κυθείρων. Ven.
& Cod. Barth. χορεύων. Barth.
& Par.

48. Λιβάν. Λυβάν. C. & So.
ibid. περισύγουσι χορεύων. πύχισ-
σι ναίων. Cod. Reg. quod line
dubio e glossemate ortum. il-
lud autem χορεύων per *versari*
optime vertipotest, non ta-
men opus est, ut hic ita acci-
piatur: nam tales locutiones
saepe apud Poëtas occurrunt,
& praecipue cum Libanus a
Sacerdotibus Veneris habi-
tabatur, quae saltationibus
Sacra peragere solebant, uti
hic Viri docti monuerunt.

49. περιελύνων. ὀφικτυίνων.
Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. ὀφικ-

πύνων retinui. sic etiam scribi-
tur apud Homer. Odyss. β. v. f.
65.

Ἄλλος τ' αἰδέσθης ὀφικλίωνας
ἀνδρώπων,

ibid. ἐλείπειτο τῆμος ἰορτῆς. Co-
dex Regius vitiosissime habet
ἐλείπειδ' ἰορτῆς δοίης. integer hic
versus deest in So. & H.

50. Φρυγίης ναίτης. Φρυγίης
ναίται. A. & C. Rondellus
quoque habet ναίται, & pro
lequenti γαίτιος, γαίτιος sicut
etiam B.

53. Ἀθανάτων ἀγέρων. Ἀθανά-
τοις ἄγαν. Vatic. Venet. &
Reg. Barthius ex suo Codice
hanc lectionem quoque exhi-
bet, quam tamen non probat.

Ὅσον ἀγειρομένων ἀφ' κάλλεα παρθενικάων.

Ἡ ᾗ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένῳ Ἡρώ,
Μαρμαρυγὴν χαρίεντῳ ἀπατράπισσα προσώπῳ,
Οἷά τε λευκοπάρῃ ἑπαντέλλουσα σελήνῃ.

Ἄκρα ᾗ χιονέων φοινίσκετο κύκλα παρειῶν,
Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἢ τάχα Φαίης
Ἡρῆς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι.

Χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνεται· νιοσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνῳ ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κέρης,
Πολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. Οἱ ᾗ παλαιοὶ
Τρεῖς χάριτας ψύσαντο πεφυκέναι· εἰς δέ τις Ἡρῆς
Ὀφθαλ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀγειρομένων.] Ἀθροίζομένων. Μαρμαρυγὴν χαρίεντῳ
κ. τ. λ.] Λαμπετὸν πεχαρητομήν (lege Λαμπετὸν κε-
χαρητομήν) ἀπατράπισσα τῷ προσώπῳ. Χιονέων.] Χιο-
νόδης, λαμπερὴ, (lege χιονοδῶν λαμπερῶν.) Φοινίσκετο.]
Ἐλαμπερύνετο. Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων.] Ὡς πρὸς τὴν
τῶν ῥόδων. Ἐρυθαίνεται.] Ἐρυθρὰ φαίνεται. Νιοσομένης.]
Πορβομένης. Ὑπὸ σφυρὰ.] Τὰ ἀπολείποντα μέρη πρὸς
τὸν σφυγάλον. (lege ἀσφυγάλον.) Τρεῖς Χάριτας.] Κάλ-
λῳ, Φρόνησιν & Ἔργον.

in hac re Viro doctissimo non
adsentior, nec dubito, quin
vera Musaei manus in his
Codicibus lateat.

54. Ἀγειρομένων. ἀγειρόμενοι.
V. Ven. B. & Cod. Barth.

56. Μαρμαρυγὴν. Μαρμαρυ-
γὰς. V. Ven. B. Reg. & Cod.

Barth. *ibid.* χαρίεντῳ. sic S.
St. L. Whit. Lond. & Kro-
maj. In omnibus alijs ha-
berur χαρίσας & hoc quo-
que St. & L. in marg. scri-
bunt. Ven. & Cod. Barth.
exhibent χαρίσας. omni-
no tamen retinendum Μαρ-
μα-

Quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum Deae per aedem incescit virgo He. 55
ro,

Splendorem gratiosa emittens facie,

Qualis alba genas exoriens luna.

Summi vero nivearum rubebant circuli genarum,

Ut rosa ex thecis bicolor: certe diceret,

Herus in membris rosarum pratum adpare- 60
re.

Colore enim membrorum rubebat: euntis vero

Etiam rosae candidam indutae tunicam sub talis splendebant puellae,

Multae vero ex membris Gratiae fluebant; antiqui autem

Tres Gratias mentiti sunt esse: alteruter vero Herus

Ocu.

μερυγῶ χαρίντ. Sic apud Nonnum. Dionys. L. 1. p. 40. l. 8.

Καί ποτε μὲρ χαρίντ. ἐς ἄρ-
συφα κύκλα πρὸς ὅππῃ,

57. Οἷά τε λευκοπάρης ἐπαν-
τίλυσσε σελήνῃ. simile quid ha-
bes apud Theoc. Idyll. 2. v. f.
79. eleganter etiam dixit
Nonnus Dionys. l. 4. p. 118.
l. 31.

Εἰ ποτε δαδῶν φρεσὶ τριπλῇ.
κύκλον ἰπποπῆς,

Ὁ φθαλμὸς ἐλέλιξεν, ὅλῃ σι-

λάγιζε σελήνῃ
Φίγγει μαρμαίροντ.
pro Ε' παντίλυσσε. Rondellus
habet ἐπαντίλυσσε.

58. Χιονίων. χιονέης. Ven. &
B. *ibid.* παρειῶν. Cod. Ven.
habet παρηῶν.

61. χρῶν. χρῶν. Ven. S.
St. & L. in marg. *ibid.* ἐρυ-
δαίντο. ἐρυθραίντο. A. B. Cod.
Barth. H. & Rondell.

64. Τρεῖς χάριτες. κ. τ. λ. huc
facit elegans Epigramma,
quod exstat in Anthologia

65 Ὀφθαλμοὺς γελῶν ἑκατὸν χαίτεσσι τετῆλει.

Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον ἔυρατο Κύπρις.

Ὡς ἡ μὲν, αἶψα πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν,
Κύπριδ' αἰρήτειρα, νῆη διεφαίνετο Κύπρις.

Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς Φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν

70 ἦεν, ὅς οὐ μενέαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.

Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη χεὶ νηὸν ἀλᾶτο,
Ἐσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ Φρένας ἀνδρῶν.

Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε, καὶ Φάτο μύθον·

Καὶ Σπάρτης ἐπέδην, Λακεδαιμόν' ἔδρακον
ἄστυ,

75 Ἡ χεὶ μύθον καὶ ἄεθλον ἀκρόμεν ἀγλαϊάων·

Τοίην

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπριδ' αἰρήτειρα.] Ἀφροδίτης ἱέρεια καὶ Νεωκέρει.
Νῆη διεφαίνετο Κύπρις.] Ἀπὸ τῆς Κύπρις ἐφαίνετο, ὡς
ἡ Ἀφροδίτη. Δύσατο.] Ἐχώρησεν καὶ εἰσέδω. ἡϊθέων.] Νεω-
τέρων. Ὀμοδέμνιον.] Ὀμόκοιτον. Ἡ δ' ἄρα κ. τ. λ.] Αὕτη
ἡ δὲ ὥς ἐπορεύετο εἰς τὴν καλὰ θεμέλια ἔχοντα ναόν. ἀλᾶ-
το.] Ἐπλανᾶτο. Ἐσπόμενον νόον. κ. τ. λ.] Ἀκόλαστον τὸν
νῆον εἶχε πρὸς τὰς Φρένας τῶν ἡϊθέων. Ἐδρακον.] Ἐβλε-
ψα. Ἡ χεὶ μύθον.] Εἶπε μύχθον. Ἀέθλον.] Ἀγῶνα. ἀ-
γλαϊάων.] Τῶν ἀγλαῶν καὶ ἀμύρφων.

L. i. Cap. 41. Epig. ult.

Αἱ χεῖρες, τρεῖς εἰσὶ· σὺ δὲ
μία ταῖς τρεσὶ ταύταις

Γυνήθης, ἢ ἔχουσ' αἱ χεῖρες
χάριτα.

Nonn. L. 43. p. 1106. l. 6.

ἐπλοτίζη γὰρ

Τριταίην Χαρίτων Βιρόν βλά-
στησι τιπέτη·

65. Γελῶν. γελῶν. Η.

66. Ἐυρατο. Hoc omnino re-
tinendum cum Ven. B. S. So.
St. L. Whit. Lond. & K.
Reliqui male exhibent ἔυρατο.

67.

Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. 65

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Venus..

Sic ea quidem, plurimum antecellens femi-
nas,

Veneris sacerdos nova adparebat Venus.

Subiit autem juvenum teneras mentes; neque
ullus vir

Erat, qui non cuperet habere conjugem He- 70
ro.

Illa autem bene fundatam quacumque per ae-
dem vagabatur,

Sequentem mentem habebat, & oculos, & cor-
da virorum.

Atque aliquis inter juvenes admiratus est, (*eam*)
& dixit verbum:

Et Spartam accessi, Lacedaemonis vidi ur-
bem,

Ubi laborem & certamen audimus pulcritudi- 75
num:

Talem

67. Ως ἢ μὲν. Ως ἢ ἢ μὲν. Al.
1. pro μὲν Cod. C. habet μὴ.

68. Ἀρήταις. Ἀρήταις. S.

69. Δύσατο. Δύσατο. A. &
C.

70. Ηῖν, ὅς ἢ μὲν ἔχουσιν.
pro ὅς Ven. habet ὅν hanc
autem voculam omittit J.

2. In Codice Regio legi-
tur Ηῖντο ἰλὼν ἰτέρῳ μὲν

3. Cod. Bart. habet. Ηῖν τὸ

χ' ἔστι τέρῳ μὲν. Subjun-
git vero Barthius *legis idem*

*ille librarius ἔστ' ἔχουσιν ἰτέρῳ
μὲν.*

71. Καλλιθέμεθλον. Καλλι-
θέμεθλον. A. & C. Al. 1. &
2. J. 1. & 2. So. W.H. Par.
& Bart. *ibid.* placuit scribae
Codici Veneti pro νὺν ἀλάτο
scribere νὺν γιέλατο.

72. Iterum in Cod. Ven.
pro ἰὼν εἶχ' male habetur ἰὼν
εἶχιν.

74. Εἴδακον. Εἴδακον. B. &
Rond.

Τοίην δ' ἔπω ὅπωπα νέην, κεδνήν θ', ἀπαλήντέ.
Καὶ τάχα Κύπεις ἔχει χαρίτων μίαν ὀπλοτε-
ράων.

Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεχέων ἐπιθήμεν^Θ Ἡῤῥς.

80 Οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὀλυμπον ἐφίμειζω θεὸς εἶναι,
Ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡῤῥώ.

Εἰ δέ μοι ἔκ' ἐπέοικε τέην ἱέρειαν ἀφάσσειν,
Τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἠϊθέων τίς ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλ^Θ

85 Ἐλκ^Θ ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κέρης.

Αἰνοπαθὲς Λεϊάνδρε, σὺ δ', ὥς ἴδες εὐκλέα κέ-
ρην,

Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν Φρένα κέντροις,
Ἀλλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὀπλοπεράων.] Νεωτέρων. Παπταίνων ἐμόγησα.] Πε-
ριβλέπων ἐκακοπάθησα. Παράκοιτιν.] Γυναῖκα. Εἰ δέ
μοι ἔκ κ. τ. λ.] Εἰ δὲ τίμ' σιμ' ἱέρειαν οὐ πρέπων (leg.
πρέπον) ἐσί μοι ἀπλεῖσθαι. Τοίην μοι, Κυθήρεια.] Ὀμοίαν
ταύτης, ὥς Κυθήρεια. Ἡἰθέων.] Ἀγάμων, νέων. Ἐλκ^Θ
ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο.] Ἀλγ^Θ ὑφαιρῶν ἐπέμηνεν.
(leg. ἐπεμάνη.) Αἰνοπαθὲς.] Δεινὰ παθών.

76. Οὔπω. ἔπω. Ven.
ibid. Κεδνὴ θ', ἀπαλήντε. ἰδα-
νὴ θ' ἀπαλῶτε. B. νήνδα
πάνθ' ἀπαλῶτε. S. quod etiam
apud St. & L. in margine
reperies. hic versus autem
in Codice Barthiano sic le-

gitur: Τοίην δ' ἔπωτ' ὅπωπα
νῆνδα τῶ δ' ἀπαλῶτε.

77. Καί. Ἡ. B.

78. Κόρον δ' ἔχ' ἔρον ὀπω-
πῆς. eadem fere dixit Non-
nus L. 5. p. 158. l. 6. ubi
elegantius dicit δίμας διμήτρος
κέρης.

Talem autem nondum vidi puellam , tam prae-
stanti corpore , tamque teneram ;
Forte Venus habet Gratiarum unam juvenum.
Intuendo defessus sum , fatietatem autem non
inveni adspiciendi.
Illico moriar, cubile ubi conscenderim Herus:
Non ego in coelo cupio Deus esse , 80
Nostram uxorem habens domi Hero.
Si autem mihi non licet tuam sacerdotem con-
trectare,
Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebeas!
Talia quidem juvenum quis locutus est: aliun-
de (*vero*) alius
Vulnus celans insanivit pulcritudine puellae. 85
Gravia passe Leander, tu autem, ut vidisti
inclytam puellam,
Nolebas occultis consumere mentem stimulis,
Sed

42. pag. 1080. l. 16.

Οὐ γὰρ οἱ εἰσορεύοντι κόρη πάλιν·
ἵστα μὲν γὰρ

Περθίνον ὅσον ὅπως, γίνοι
πλέον ἔθελε λύσειν·

Cod. Ven. habetur κόρη
ἐκ οἶδα ὅπως.

Ο. Ε'φ' ἑμὸν. ἱφ' ἑμὸν. Ven.
. Praetulerim

εἰς τέρους ὡς ἑμὸν ἔχον ἐν
ῥάμασιν Η' ῥά.

quidem *suam* potest di-
vim tamen majorem
tia habitura videtur, &

δόματι epitheton hoc adj-
ciatur. DORVILLIUS.

83. Ο' πάσας ἐπάσας. Ven.
& B.

84. Ε'φ' ὅντιν. ἱφ' ὅντιν. A. &
C. in Codice Veneto male
habetur ἐπιφάνειν. tum debuif-
set saltem sic legi τοῖα ἕς ἡ-
δίων ἐπιφάνειν. *ibid.* ἄλλοθεν
ἄλλο. in eod. Cod. legitur
ἄλλοθεν ἢ ἄλλο.

85. Ε'πιμήνατο. σημῆνατο.
Ven.

86. Λείανδρε. Λίανδρε. B. &
Rondell.

Ἀλλὰ, πρειπιθύοισι δαμείς ἀδόκητον οἷτοῖς,
 Οὐκ ἔθελος ζῶει περικαλλέῃ ἄμμορῃ Ἡ.
 ροῦς.

90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρρός ἐρώτων,
 Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῃ πυρρός ὀρμῇ.

Κάλλῃ γ' ὡς πείπυτον ἀμωμήτοιο γυναικὸς

Ο'ξύτερον μερόπρασσι πέλει πλερόεντ' οἷτοῖς.

Ὄφθαλμός δ' ὁδός ἐστιν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων

95 Ἐλκ' ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδύει.

Εἶλε δέ μιν τότε θάμβῃ, ἀναιδείῃ, τρόμῃ,
 αἰδώς.

Ἐτρεμε μὲν κραδίη, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.

Θάμβει δ' εἶδ' αἶψον· ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰ-
 δά.

Θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτ' ἀναιδείῃ ἀγαπάζων,

100 Ἡρέμα πρὸς ἑβαιε, καὶ ἀντίον ἴτατο κέρης.

Λοξά

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἷτοῖς.] Βέλεσιν. Ἄμμορῃ.] Ἀμέτοχῃ. Πείπυ-
 τον.] Πειπόθητον (forte περὶ δόνητον.) Ἀπ' ὀφθαλμοῖο
 βολάων Ἐλκ' ὀλισθαίνει.] Ἐκ τῆς βολῆς ἢ ὀρμάτων
 ὀλισθον (leg. ὀλισθόν) ἐμποιεῖται κάλλῃ. Εἶλε δέ μιν τό-
 τε κ. τ. λ.] Τότε δὴ αὐτὸν ἔλαβεν θάμβῃ ἀναιδέως.
 Θάμβει δ' εἶδ' αἶψον κ. τ. λ.] Ἐθαύμαζε ἢ τὴν αἰ-
 δῶν θειρίας. ὃ ἢ ἔρως ἀπεδίωξε τὴν ἐντροπὴν.

88. πρειπιθύοισι. πρεπλά-
 οισι. V. & Ven. recepta lectio
 magis placet, sic πρειπιθίον-
 ται οἷτοῖς habuimus infra vs.
 41.

89. Ἄμμορῃ. Ven. male
 habet ἄμμορῃ. & H. ἄμμορῃ.

90. Πυρρός. πυρρὸν. B. &
 Rondell.

91. Κραδίη. κραδίη. Ven.
 ibid.

Sed ardentibus domitus inopinato sagittis

Nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis crescebat fax amo- 90
rum,

Et cor (*ei*) fervebat invicti ignis inpetu.

Pulcritudo enim celebris emendatae formae mu-
lieris

Acutior hominibus est veloci sagitta;

Oculus vero via est; ab oculi ictibus

Vulnus delabitur, & in corda viri descendit. 95

Cepit autem ipsum tunc stupor, inpudentia, tre-
mor, pudor;

Tremuit quidem (*ipsi*) cor, pudor vero ipsum
tenebat captum esse.

Obstupuit vero pulcritudine optima, amor ve-
ro ademit (*ipsi*) pudorem.

Audacter autem ob amorem inpudentiam ad-
fectans

Tacite pedibus incedebat, & e regione consiste- 100
bat virginis. Obli-

id. ἀνικήτου, ἀνικήτου. Ald. 2.
J. 1.

93. Πίλοι πίλοι. Ald. 2. &
1. & 2.

94. Ο'φθαλμός δ'. melius
n Par. & H. legi posse pu-
Ο'φθαλμός δ'.

95. Ἐλκος. Κάλλος. Ven. &
Omnino retinendum τὸ
quod ex praecedentibus
95. ὁφθαλμοῖς βολαίων satis pa-
mille dixit Ovidius He-
Epist. 16. vs. 276.

— descendit vulnus ad
ossa meum.

Codex Regius habet κάλλος,
ubi Rondellus ait quasi καὶ
ἔλκος esset legendum.

97. Κερδίν. κερδίν. Ald. 1.
& 2. H. St. & L. in marg. P.
Par. Vo. Whit. Rondell. &
Lond.

98. δ' ἀπεισόφισιν. vocu-
lam δ' omittunt B. & Ron-
dell. So. scribit ἀπεισόφισιν.

100. Ἐΐσας. ἔνπ. B.

C 2

101,

- Λοξὰ δ' ὀπιπτόων δολεράς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι πῶδρα πλάζων Φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρῳ,
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ ᾗ καὶ αὐτὴ
 105 Πολλάκις ἡμερόεσσαν ἔην ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν,
 Νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὅ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάν-
 θη,
 Ὅττι πόθον ξυνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεισείσατο, κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεῖανδρῷ ἐδίξετο λάθρειον ὥρην,
 110 Φέγγῳ ἀναστείλασα κατήϊεν εἰς δύοσιν Ἡώς.
 Ἐκ περ αὐτῆς δ' ἀνέφαυε βαθύσκιῳ Ἐσπερῷ ἀ-
 γήρ.

Αὐ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων.] Στραβὸν ᾗ περὶ βλεπόμενων.
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι κ. τ. λ.] Τοῖς νύμασι πῶδρα-
 πλανῶν καὶ πῶδρα κλέπειν τὸν νῦν τ' κέρης. Χαῖρεν ἐπ' ἀ-
 γλαΐῃσιν κ. τ. λ.] Ἐχαιρεν ἐν ταῖς λαμπρότησιν ὅππῃ
 τῷ κάλλει. Ἐν ἡσυχίῃ.] Ἡσυχως. ἡμερόεσσαν ἔην κ. τ.
 λ.] Τὴν αὐτῆς ὀπιθυμητὸν ἀπέκρυψε θεωρίαν. ἰάνθη,
 Ὅττι πόθον ξυνέηκε κ. τ. λ.] Ἐυφραίνθη, ὅτι τ' πόθον
 συνῆκε καὶ ἀπεισείσατο. Ἐδίξετο λάθρειον ὥρην.] Ἐζήτη
 κρυπτὴν ὥραν. Φέγγῳ ἀναστείλασα κ. τ. λ.] Τὸ ᾗ Φέγγ-
 γῳ συνείλασα (leg. συνήλησας) κατήρχετο εἰς τ' δύοσιν
 ἡμέρας.

101. Λοξὰ. Δοξὰ. Ald. 1. &
 2. J. 1. & 2. Rondell. error ex
 similitudine litterarum ortus.
 ibid. ἰλίλιξεν. ἰλίλιζεν. A. C.

Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. So.
 W. & Rond. ἰλίλιξεν. V. ἰλί-
 λιξεν. Ven.

103. ξυνήκει. συνήκει. B.
 ἰλίλιξεν.

Oblique vero intuens dolosos torquebat oculos,

Nutibus mutis in errorem inducens mentem puellae.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,

Gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero & ipsa

Saepe gratam suam occuluit faciem, 105

Nutibus occultis signa amoris praenuntia dans Leandro,

Et rursus ex adverso ipsi innuit. ille vero intus animo gaudebat,

Quod amorem senserit, & non renuerit puella.

Dum igitur Leander quaerebat occultam horam,

Lucem contrahens descendit ad occasum sol, 110

E regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella.

Sed

ἰόντες. Ven.

105. Α' πίκρυψεν. ἐπίκρυψεν. V. S. & Rond. ἐπίκρυψεν. St. & L. in marg.

106. Ὑπαγγίλισσα. Ε' παγγίλισσα. V. ὑπαγγίλισσα. Ven. Barth. Par. & Rondell. μεγαλόνοσα. S. ἐπιγγίλισσα. & L. in marg.

107. Ε'νδοθεν. Εἰδοθεν. V. dex Venetus pro ἰδ. δι. mendose habet ἰδ. δι.

θυμῶν.

108. Ο'τ'η. Ο'η. H. ibid. ξοίηκς. συνίηκς. Lond.

109. Ὄχλιν. Ὄχριν. So.

110. Η'ώε. Η'ώ. S.

111. Α'νίφασι. ἀνάφασι. Β. ἀνίφης. Ven. in secunda editione legitur ἀνίφης, dubitarem, an glossa non esset, verum in hac editione nulla reperitur, adeoque hanc lectionem non improbarem.

Αὐτὰρ ὁ Θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 Ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσιν ὁμίχλην,
 Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης,
 115 Βυσσόθεν ἐξονάχιζεν ἀθέσφατον· ἢ ᾗ σιωπῇ,
 Οἶά τε χωμένη, ῥοδὴν ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίσφρονα νέματα κούρης,
 Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶ-

να,

Ἐχάτα τιμῆεντ' ἄγων ἐπὶ κλύθεα νηῦ.
 120 Οἰναλέοις ᾗ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθέν' Ἡρῶ,
 Οἶά περ εἴκ' ἐθέλουσα, τοίην δ' ἀνενείκατο Φωγὴν,
 Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·
 Ζεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρ-
 θένον ἔλκεις;
 Ἀλλήν δ' εὖρο κέλδρθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶ-

να.

125 Μῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετῆρων.

Κύ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κυανόπεπλον ὤπιθρώσκουσιν.] Μελανοχιτῶνα, ἐπιπη-
 δοίαν (leg. ὤπιπηδῶσαν.) Πολυδαίδαλον.] Πολυκέντητον.
 Ἐχάτα τιμῆεντ' κ. τ. λ.] Εἰς τὰ ἔχατα καὶ κεκρυμ-
 μέναι τῶν τιμῶν νᾶς ἄγων αὐτῶν ἀναγκαστικῶς καὶ μὴ
 θέλουσιν ἐπακολυθεῖν. Θηλυτέροις ἐπέεσσιν κ. τ. λ.] Γυ-
 ναικείοις ἢ ἀπαλοῖς λόγοις ἀπειλᾶσαι τῷ Λεάνδρῳ. Τί μαρ-
 γαίνεις;] Τί μωραίνεις. Ἐλκεις;] Τετέστι κρατεῖς. Πο-
 λυκτεάνων.] Πολυχρημάτων.

113. Ἐπιθρώσκουσιν, ἐπιθρῶσ-
 κουσιν. Bart. Par. & Rondell.

114. Μιν. 3. V. Ven. B.
 Cod. Reg. & S,

115.

Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puel-
 lae,

Ex imo suspirabat vehementer; illa vero silen- 115
 tio,

Tamquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut verò amatae sensit remissos nutus puellae,
 Audacter manu artificiosam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia tem-
 pli.

Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero, 120
 Tamquam nolens, talemque emisit vocem,
 Feminæis verbis minans Leandro:

Hospes, quid insanis? quid me, infelix, vir-
 ginem trahis

Alia ito via, meamque dimitte vestem!

Iram meorum evita (*time*) locupletum paren- 125
 tum!

Vene-

115. Ε'τονάχιζεν. ἐτονέχουσιν.
 Ven. ἐτονάχισεν. B. Rondel-
 us habet ὁ τονάχιζεν.

116. Χωροδρόν. χωροδρόν. J.
 & 2. St. & L. *ibid.* ἐξίστα-
 ν. ἐξίσταται. H.

117. Χαλίφρουα νάμαζ. cum
 ulielmo de Mara potius
 rti per remissos nutus, sen-
 tujus verius erit, ut sen-
 nutus figura remissae men-
 puellae.

118. Θαρσελίως. Θαρσελίη.
 Ven.

120. Ο'κναλίως. ὀκναλίως.
 sic omnes praeter V. S. So.
 St. L. P. & Vo. in margi-
 ne tamen St. & L. quoque
 repraesentant ὀκναλίως. Co-
 dex Venetus errore tantum
 calami habet ὀκναλίως.

121. Α'ννήκατο. ἀννήκατο.
 V. Ven. & S.

- Κύπειδ' ὅς σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.
 Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπέειλεν, εἰκότα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης ἧ Λέανδρ' ὅτε κλύεν οἷτρον ἀπειλῆς,
 130 Ἐγὼ πειθομένων σημήϊα παρθενικάων.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 Κυπριδίων ὄρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον εὐχρον αὐχένα κύσας
 Τοῖον μῦθον ἔειπε, πόθεν βεβλημέν' οἷτρω.
 135 Κύπρι Φίλη μὲν Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 Οὐ γὰρ ἐπιχθονήσιν ἴσην καλέω σε γυναῖξιν,
 Ἀλλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπειδ' ὅς σοι ἔοικε κ. τ. λ.] Οὐ πρέπει σὺ τῆς Ἀφροδίτης ἢ ἱέρειαν ἀπ' ἑσέως καὶ ψηλαφᾶν. Ἐπὶ λέκτρον.] Ἐπὶ κοῦβατον. Ἐπεὶ κλύεν.] Ὡς ἤκεν. Ὁ ὄρων.] Ὁ μιλιῶν τ' ἀφ' τ' μίξεως. Τοῖον μῦθον κ. τ. λ.] Τοῖον τ' λόγον εἶπε τῷ πόθῳ βεβλημέν' ὅτ' ἠδονῆς.

128. Παρθενικῇσιν. Michaël Neander in libro, quem de re Poëtica Graecorum conscripsit p. 732. citat Δηλυτέρησι. quod certe ἀμάρτημα μνημονικὸν viri docti fuit. nam forte in animo habuit versum 36. Μῶρον ἀλδομῆν ζηλήμην Δηλυπράν.

129. Ἐπεὶ κλύεν. Ὡς κλύεν. Cod. Vatic. Ὡς ἔκλυεν. Ven. & B. secunda editio habet Ὅτ' ἔκλυεν. retinendum Ἐπεὶ κλύεν, quod etiam apud Homer. occurrit Iliad. O. vs. 270. Ἐπεὶ θεῶ ἔκλυεν αὐδῶ. & alibi ibid.

ἀπειλῆς. male Cod. V. Ven. & Reg. habent ἰπυπῆς.

131 Ἀπειλείωσι ἀπειλείωσι. B. & S. ἰχθαίρωσι. V. & Ven. saltem, ut ratio metrica constaret, scribere debuissent ἀπχθαίρωσι, ut in Codice Regio.

132. Κυπριδίων ὄρων. Ὁ ὄρων. confabulationes, colloquia, sic interdum recte vertitur hoc verbum, eo sensu ὁ ὄρων ὁ ὄρων dixit Homerida incertus in Hymno 21. verum apud Nostrium hoc loco, sicut etiam vs. 230. cum interpretibus per Venereas consuetudines.

Veneris non te decet deae sacerdotem solici-
tare;

Virginis ad lectum difficile est pervenire.

Talia minata est, convenientia virginibus.

Feminearum autem Leander ubi audivit furo-
rem minarum,

Sensit persuasarum signa virginum.

130

Etenim quum juvenibus minantur feminae,

Venerearum consuetudinum nuntiae sunt mi-
nae.

Virginis autem bene olentem bonique coloris
cervicem osculatus

Tale verbum ait, amoris ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Mi- 135
nervam,

Non enim terrestribus aequalem voco te mu-
lieribus,

Sed

suetudines verti debet. Anna Praestantissima ad Callima-
chi Fragment. 16. vs. 3. *ἡρώδης ἡρώδης* Gallice expli-
cat *Discours de Mariages*; quamvis Pareus vertat *prae-
cepta conjugalia* in Comment. d vs. 274.

133. *ἡρώδης ἡρώδης*. Ven. *id. κύσας. κύσας*. B.

134. *Πόθ' βίβληται οἷ-
ος*. quod verti *amoris ictus
furore vel incitatus*. aliud
ἡρώδης est *πύρρον ἡρώδης* quod
apud Nostrium. vs. 87.
6. & 196. Nonnum lib.

41. p. 1086. l. 22. aliud est
οἷος quod Scholiastes Op-
piani ad 1. Halleut. vs. 500.
explicat per *μαρία*, nec aliter
Hesychius *οἷος*, *μαρία*.
Adde Lucianum in Asino p.
250. edition. Aldin. An. 1522.
ἡρώδης ἡρώδης φέρεται, & hinc
οἷος, quod ibid. paulo ante
habetur. in Codice Vaticano
legitur *πόθ' βίβληται οἷος*
& Veneto *πόθ' βίβληται οἷος*.

136. *ἡρώδης ἡρώδης* — *γυ-
ναῖς*. *ἡρώδης ἡρώδης* — *γυ-
ναῖς*. V. Ven. & Reg.

D

138.

Ἀλλά σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίων^Θ εἶσκω.
Ὀλβι^Θ, ὅς σ' ἐφύτθυσε, καὶ ὀλβίῃ, ἣ τέκε, μή-
τηρ,

Γαστήρ, ἣ σ' ἐλόχθυσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λι-
τάων

140 Ἡμετέρων ἐπάκνε, πόθεν δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
Κύπριδ^Θ ὥς ἱέρεια, μετέρχεο Κύπριδ^Θ ἔρ-
γα.

Δεῦρ ἴθι, μυσιπόλθυε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης.

Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσαι Ἀφροδίτῃ,

Παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἡ'ν δ' ἐβελήσῃς

145 Θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιτὰ δαῖναι,

Ἔστι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Εἶσκω.] Οἰμοῖω, ἰσάζω. Ὀλβι^Θ ὅς σ' ἐφύττυσε κ.
τ. λ.] Πλάσι^Θ καὶ ἥμι^Θ, ὅσις σὲ ἐγέννησεν. ἰαίνεται.]
Εὐφραίνεται.

138. Ὀλβι^Θ, ὅς σ' κ. τ. λ. Alexander Pope, Princeps Poëtarum Britannorum in versione Odyss. Homericæ L. 6. p. 70. comparat Homeri locum Odyss. 155. cum Musæi vs. 138. & castitatem Poëtae Antiqui dilaudat: sed cum hic παντολόγηον putet, καὶ ὀλβίῃ ἣ τέκε μήτηρ, γαστήρ ἣ σ' ἐλόχυσεν μακαρτάτη non plane adsentior solemne enim optimis Scriptoribus per partes aliquid vituperare, lau-

dare, licet de re universa verba jam fecerint. & esto παντολόγηον: non ideo erit vitiosum. pulcherrimæ apud Poëtas & Oratores sunt παντολογία. non magni momenti porro quod similitudines soni offendantur ἐπιχθονίῃσιν ἴσην. nam quis Poëtarum talia non multa habeat. Quid ipso Homero fiet Iliad. N vs. 642.

Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτῆς ἰὼν ὤσθ' ἔμειχθαι.

Odyll. Δ. vs. 754.

Μετ'

Sed te filiabus Jovis Saturnii adsimilo.

Beatus, qui te genuit, & beata, quae peperit,
mater,

Venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed pre-
ces

Nostras exaudi, amorisque miserere necessita-140
tis.

Veneris ut sacerdos, exerce Veneris ope-
ra.

Huc ades, initiare nuptialibus legibus Deae!

Virginem non decet ministrare Veneri,

Virginibus Venus non gaudet. Si vero volue-
ris

Instituta Deae amabilia, & Caerimonias fidas 145
(*veras*) scire,

Sunt

Μηδὲ γέροντες κακῶ πεπαισμε-
νοι. — —

Quid Moscho Idyll. 2. vs. 104.

οἷά τι νῦν

Πηδς.

Sed millena talia in Graecis
& Latinis occurrunt. Popius
tamen ibi jure summo Home-
rum vindicat a J. C. Scali-
geri inani crisi. DORVILLIUS.
ibid. Γαρὺν ἢ illud ἢ abest à Ven.

141. Non hic cum Pareo
illud *μυτήχιο* in *μυτήχιο* mu-
tandum censeo. eadem fere
dixit Homerus *μυτήχιο* ἔρ-
γα γάμοισι Quem locum ipse
quoque indicat & legitur
Iliad. E. vs. 429. *ibid.* Κύπερ-

δος ἔργα sic ἔργον ἔρωτος apud
Oppian. 4. Halieut. vs. 161.
Διὸς ἔργα. Halieut. 1. vs. 533.
ἔργον πολέμου apud Orpheum
Prognost. vs. 15. & ἔργα μά-
χης vs. 38.

142. Hic versus in editio-
ne Hervagiana non habetur.

143. Ὑποδρήσων. ὑποδρήσειν.
Cod. Anglic. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. H. P. & Vo.
ibid. Ἀφροδίτη. Ἀφροδίτην. Ven.
B. & S.

145. Πισὰ. πιστὰ. Ven. &
S. non male quidem, sed *Ve-
neris sacra* per excellentiam
πιστὰ dici possunt hinc *foedera
amantum.*

D 2

146.

Ἔστι γάμῳ καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυ-
θήρειαν,

Θέλξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων,
Σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε, καὶ, ἣν ἐθέλῃς, παρα-
κοίτην,

Τὸν σοι Ἔρως ἠγρευσεν εἰς βελέεσσι κιχήσας.

150 Ὡς θεασὺν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
Θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.

Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἠγάγεν Ἑρ-
μῆς.

Παρθένῳ εἴ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκადίης Ἀταλάντη·
Ἡ' ποτε Μειλανίωνος ἐρασασμένου φύγεν εὐνὴν,

155 Παρθενίης ἀλέγουσα· Χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῳ θέτο πάσῃ.

Πείθεο

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παρακοίτῳ.] Νυμφίον νέον. Θητεύειν.] Ὑπηρετεῖν.
Ἡ' ποτε Μειλανίωνῳ κ. τ. λ.] Ἡ' τις ποτὲ ἐρώντοσθε δ'
Μειλανίωνῳ ἐξέφυγε τὴν εὐνὴν.

146. Κυθήρειαν. Ἀφροδίτην. Macedonii, quod legitur in
P. & Vo. Anthologia lib. 7. p. 598.

148. Ἰκέτῳ. οἰκέτῳ. S. *ibid.* Ed. Wech.

ἰδίῃς cum omnibus scripti,
in K. minus recte habetur
ἰδίῃς, idem mos habuimus
paulo ante vs. 144. Ἡ' δ'
ἰδιότης. *ibid.* παρακοίτῳ.
παρακοίτῳ. Ven.

149. Τόν σοι Ἔρως ἠγρεῖται. il-
lud ἀγρεύειν hic eleganter di-
citur. sic in Epigrammate

Τὸ τόμα τοῖς χαρίτεσι, πρε-
σβύτη δ' αἰδοῖται βάλλει,
ὄμματι τῇ παφίῃ, τῷ
χέρῳ τῇ κιθάρῃ.

Σκυλεύας βλιφάει φάος ὄμ-
μασιν. ἔας αἰδοῖται.

Πάντοθεν ἀγρεύει τλήμονα
ἡδίστην.

ibi

Sunt nuptiae & lecti. Tu autem, si amas Venerem,

Mulcentium mentem ama suavem legem amorum,

Tuumque servum (*tibi supplicem*) me accipe, & si velis, conjugem,

Quem tibi Cupido venatus est, suisque sagittis adsecutus;

Sicut audacem Herculem celer auream gestans 150
virgam Mercurius

Servitum duxit Iardaniam ad puellam.

Tibi vero me Venus misit, & non sapiens adduxit Mercurius.

Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta;

Quae olim Milanionis amantis fugit lectum,

Virginitatem curans; irata autem Venere, 155

Quem prius non amavit, (*eum*) in corde posuit toto.

Per-

ibi autem versu primo potius cum Vinc. Obsoleteo. pro βάλλης legerem θάλλης. quae lectio ex Musaei v. l. 65. defendi potest

Ο'φθαλμοῖς γιγνώσκων ἰκτατὸν χα-
ρίτιος τιθήνης.

Praeterea quam facile littera θ corrupta fuerit in β! cuius rei exempla nobis suppetunt ex doctissimo G. Canteri libello de ratione emen-

dandi auctores Graecos cap. 1. *ibid.* τὸν σοι. τὸν με. Ven. 150. θοός. θ' ὁ. Ven. θιός legitur in Rondell. vitio procul dubio librarii.

151. Ε'κόμιζεν. ἐκόμισεν. V. in Codic. Ven. hic versus sic legitur Θητώων ἐκόμισεν Ιορδανίη ποτὲ νύμφη in Vatic. & B. habetur Ι'ορδανίω.

152. Ε'πιμυ. ἱπιμψι. S.

153. Α'πλάιντι. Cod. V. & Ven. male scribunt Α'πλάόντι.

156. Πάση. πύση. B.

D 3

157.

Πείθεο καὶ σὺ, Φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀναινομένης Φρένα κῆρης,
 Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.

160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 Αἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρείην.
 Καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἰχνέσιν, αἰδομένη δὲ
 Πολλάκις ἀμφ' ὠμοῖσιν ἐὼν ξυνέεργε χιτῶνα.
 Παιδοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. Παρθενικῆς
 δὲ

165 Πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπῇ.
 Ἡδὴ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένης Ἡ-
 ρῶ,
 Κάλλει δ' ἱμερόεντ' ἀνεπτόητο Λεάνδρῃ.
 Ὄφρα μὲν ἔν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 Τό-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παραπλάγξας.] Παραπλανήσας, ἀποπλανήσας. Ἐπὶ
 χθόνα πῆξεν ὀπωπῶν.] Ἐξέει πρὸς τὴν γῆν. Ξυνέεργε.]
 Συνέσφιγγε. Παιδοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα.] Τῇ
 παιδοῖ συνηγόρητο ταῦτα τὰ προαγγέλματα. Ὄφρα μὲν
 ἔν ποτὶ γαῖαν κ. τ. λ.] Ἔως μὲν ἔν ὅττι τὴν γῆν ἡ κῆρη
 τὴν ὄψιν εἶχεν.

157. Πείθεο. Δείδιθι. Ven. πῆξεν ὀπωπῶν. similis locu-
 158. Παρέπεισεν ἀνέπεισεν. B. tio occurrit apud Theocrit.
 & S. *ibid.* ἀναινομένης. ἀναινο- Idyll. 2. vs. 112. Nonn. lib.
 μένῃ. Ven. & B. 46. p. 1196. l. 6. Virgil.
 159. Ἐρωτοτόκοισι. ἐρωτοκίσι- Æneid. l. 6. vs. 469. l.
 σι. B. 7. vs. 250. l. 8. vs. 520.
 160. Ἀφθογγος ἐπὶ χθόνα Ovid. Metam. l. 13. vs. 125.
 ubi

Per-suadere & tu, cara, ne Veneri iram excites.
Sic farus, persuadendo flexit recusantis men-
tem puellae,

Animum (*ejus*) amorem parientibus errare fa-
ciens verbis.

Virgoque tacita in terram defixit oculos, 160

Pudore rubefactam abscondens genam;

Et terrae radebat summum subter vestigia, pu-
dibunda autem

Saepe circa humeros suam contraxit vestem,

Per-suasionis enim haec omnia praenuntia. Vir-
ginis enim (*certe*)

Per-suasae ad lectum promissio est silentium. 165

Jam & suavamarum suscepit stimulum amo-
rum,

Urebatur autem cor dulci igne virgo He-
ro,

Pulcritudineque suavis stupefcebat Leandri.

Quando igitur (*illa*) in terram habebat incli-
natos oculos,

Tum

ubi vid. notas. in Cod. Ven.
perperam legitur *παρθενικῶ δ'*
ἄφθογγον. in Vatic. quoque
habetur *ἄφθογγον*.

161. *ἔρυθρίωσαν*. *ἔρυθρόω-
σαν*. V. & Ven. *ἔρυθρῶσαν*.
S. *ἔρυθρίωσαν*. J. 2.

162. *ἔξιν*. *ἔξισιν*. Ven. *ibid.*
ἔπ'. sic A. S. Vo. Lond. &
K. omnes alii habent *ἔπ'*.

163. *ζυίεχα*. *συνίεχα*. V.
συνίεχουσι. Ven.

164. In Cod. V. & Ven.
pro *πάντα* legitur *ἔσι*.

168. *κάμει* *κάμει*. Ron-
dell. *κάμει*. V. & Ven.

169. *ὄφρα* *ρῶ* *ἔν*. illud
ἔν. omittunt Codices A. &
C. *ibid.* *ἔχον*. *ἔχισ*. Ven. &
S. *ibid.* *ἔκων* *ἔμειχλιν*. Ven.
A. Ald. 1. & 2. J. 1. &
2. W. So. H. & Par. Con-
stantinus Lascaris recte pro
ἔμειχλιν legit *ἔκων*. uti in
Com-

170 Τόφρα ἧ καὶ Λείανδρῳ ἔρωμανέεσι προσώποις
 Οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Οὐδὲ ἧ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνεγείκατο Φωνήν,
 Αἰδῆς ὑγρὸν ἔρευθῶ ἀποτάζοντα προσώπου.
 Ζεῖνε, τοῖς ἐπέεσι τάχ' ἀν καὶ πέτρον δέ-
 ναις.

175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 Οἷ μοι. τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν ἐς πατρίδα
 γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγξαι. Πῶς γὰρ ἀλή-
 της
 Ζεῖνῳ ἐὼν, καὶ ἄπυτῳ, ἐμῇ φιλότῃτι μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι.
 Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τόφρα.] Τηνικαῦτα. Ἐρωμανέεσι.] Ἐρωτικοῖς. Οὐ
 κάμεν.] Οὐκ ἐπέμελεν. Αἰδῆς.] Ἐντροπῆς. Ο' εἶναις.]
 Διεγείροις ἐπὶ πειθῷ.

Commentario J. Vatellj vi-
 dere est. Et Gulielmum de
 Mara quoque sensum hujus
 loci percepisse ex ejus inter-
 pretatione colligitur.

*Ergo donec humi radiantia
 lumina fixit.*

Quos tamen male reprehen-
 disse videtur J. Vatellus,
 quod illud ὁμίχλω non re-
 tinuerint.

172. Ἀνεγείκατο. ἀνδείκατο.
 V. ἀπεφίκατο. Ven.

173. Ἀποτάζοντα. ὑποτάζον-
 τα. Ven.

174. Πέτρον δέναις. πέτραν
 δένης. V. & Ven.

176 Ἐκόμισεν. ἐκόμισεν. Ven.

177. Ἐφθίγγξαι. in So ha-
 betur ἐφθίγγξαι & sic quoque
 edidit Rondellus, sed in notis
 ἐφθίγγξαι legendum monet,
 quod in omnibus aliis jam
 habetur.

178. Pro ἄπυτῳ scripsi
 ἄπυτῳ cum secunda editio-
 ne

Tum & Leander amore furente vultu 170
Non defatigabatur spectando teneram cervi-
cem virginis.

Tandem autem Leandro suavem (*hanc*) emisit
vocem, (*Hero*)

Verecundiae madidum ruborem stillans a fa-
cie:

Hospes, tuis verbis forsan & caute mo-
veas.

Quis te fallentium verborum docuit vias? 175
Heu mihi! quis te duxit meam in patriam ter-
ram?

Haec tamen omnia frustra locutus es. quomo-
do enim, vagus

Hospes quum sis, & ignotus, meo amoris mis-
cearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
Non

ne, quod etiam probat
Andreas Papius. Henr. Ste-
phanus & Læcius hanc lec-
tionem in margine repraesent-
ant, & sic quoque Guliel-
mum de Mara legisse ex ejus
interpretatione patet.

— nam qualiter erra-
bundus

Ignotusque, meo poteris suc-
cedere lecto?

& certe τὸ ἄπυτος optime hic
convenit. explicatur per ἀνί-
πυτος ab Hesychio & Etymo-
logici Magni Auctore, nec
aliam explicationem dant

scholia minuscule ad Homeri
Odyss. A. vs. 242. & alibi.
Hanc autem Lectionem quo-
que confirmat Clarissimi
DORVILLII nota, quae sic
se habet. Certe in genere
peregrini ἄπυτοι dicuntur. fi-
des illis non facile habetur,
sed durius illud tamen hic.
Videtur legendum ἄπυτος. Æ-
neas erat ξένος ἀλήτης, sed non
ἄπυτος: & ideo facile fides ei
habebatur, hic contra. Certe
augebitur sic, ita mihi saltem
videtur, periodi ἐνέργεια.

179. Δυνάμις. sic legitur in
E omni-

180 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐθελή-
σης

Ως ξείνῳ πολύφροιτ' ἐμὴν ἐς πατείδα μί-
μνειν,

Οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.

Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομ' ἐν ᾗ σιω-
πῇ

Ἔργον, ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τειόδοισιν ἀκούει.

185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τέον οὐνομα, καὶ σέο πά-
τριν·

Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν
Ἡρώ.

Πύργῳ δ' ἀμφιβόητ' ἐμὸς δόμῳ οὐρανομήκης,

Ωἱ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ

Σητιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας

190 Γείτονα πόinton ἔχω, συγεραῖς βουλήσιν τοκήων.

Οὐδέ μοι ἐγγυὲς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδέ χορεῖαι

Ἡἰθέων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀφροδίτῃ.] Νύμφῃ ἄγαμον. Ναιετάουσα.] Καπι-
κῆσα. Ἀμφιπόλῳ.] Θεραπαῖνῃ, δέλη. Βαθυκύμονας.]
Βαθὺ κυμαίνουσα.

omnibus, praeter Vatican.
A. B. H. & K. qui scribunt
δυναμίδα.

180. ἦν δ' ἐθελήσης. ἦν δ'
θελήσης. S. in Cod. A. male
habetur ἦν δ' ἀθελήσης.

181. πολύφροιος. παλίφροιος.
Cod. Ven.

182. Σκοπέεσσαν. πεκίεσσαν.
B. σκοπέεσι Rondell. forsan
πεκίεσσαν. scribere voluerunt,
quod non male hic le-
gere possumus, illud qui-
dem mox praecessit vs. 180.
sed talia passim apud auctores
recentioris aevi invenies. sic
apud

Non enim meis parentibus (*id*) placuit. Si au- 180
tem voles

Ut hospes vagabundus mea in patria manere ,
Non potes tenebrosam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans conviciorum: &
in silentio (*clam*)

Opus, quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen, & tuam pa- 185
triam!

Non enim meum te latet: mihi nomen inclytum
Hero.

Turris autem circumfona mea domus praealta,
In qua habitans cum ancilla quadam sola
Sestiensē ante urbem super (*ad*) profundas
undas habentia littora

Vicinum pontum habeo, invisīs consiliis paren- 190
tum.

Neque me prope sunt coetaneae, neque cho-
reae

Juve-

apud Nostrum infra vs. 103.

Αὐτὴ δ', ὡς ἐνέηκε πόθον δο-
λοῦντα Λεάνδρῳ,

Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυ-
χίῃ δ' καὶ αὐτῇ.

ubi illud αὐτὴ minus ele-
ganter bis repetitur. firma-
re hanc lectionem quoque
videtur illud Ovidii Epist.
Leandri vs. 13.

Non poteram celare meus,
velut ante, parentes:

184. Εἰς τριόδοισιν ἀκύν, ad-
de illud Horatii lib. 2. Satyr.
6. vs. 50.

*Frigidus a rostris manat per
compita rumor.*

Martian. Capell. de Nup-
tiis Philolog. lib. 1. pag. 2.

Ed. H. Grotii. *idque deditum
mundo loquax triviatim dissel-
taret humanitas.* Ubi Doctiss.
Grotius hunc Musaei locum
cit. pro τριόδοισιν Cod. Ven.
habet τριόδοισιν.

186. Pro ἐμοὶ in Cod. B.
legitur ἔχω.

188. Ναυτίπσσα, ναυτίλσσα. C.

191. Ἐασιν. Ἰασιν. Ven.
W. Barth. & Rondell.

Ηἰθέων παρέασιν· αἰ δ', ἀνὰ νύκτα καὶ Ηῶ,
 Ἐξ ἁλὸς ἠνεμόφωνος ἐπιβρέμει ἥασιν ἡχή.
 Ως Φαμένη ῥοδὴν ὑπὸ Φάρει κρύπτει παρῆν,
 195 Ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Λεῖανδρος δὲ, πόθου βεβωλημένος ὀξεί κέντρῳ,
 Φράζετο, πῶσκειν Ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσεται· οἷσι δ' ἀνάσ-
 σει
 200 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βουληφόρος ἔτι, βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Οὔτε δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὸν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγχιον οἶδμα περήσω,
 Εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ως Φαμένη κ. τ. λ.] Κατεμέμφετο τοῖς ἑαυτῆς λόγοις,
 οἷς ἡχύνετο φθάσασα κατειπῆν. Φράζεται, πῶσκειν κ. τ.
 λ.] Ἐβωλόετο, διανοεῖτο πῶς τὴν πάλιν τῇ ἔρωτι ἐκνι-
 κήσοι. Ἄνδρα γὰρ κ. τ. λ.] Ὁς πολία (leg. Ὁ σκολιά)
 βωλόετο ἔρως ἄνδρα δαμάζει τοῖς βέλεσιν. Καὶ πάλιν
 ἀνερὶ ἔλκος ἀκέσεται.] Καὶ πάλιν ἰσχύει τὸ πάλ-
 ιον. Οἷσι δ' ἀνάσσει κ. τ. λ.] Ἐν οἷς βασιλεύει τὰ πάν-
 τα (forte τὰς πάντας) ἔχ' αἰσλῶς, αἰμ' ἐφ' ἧς ὑπέθετο
 ἡθέως. Οὔτε δ' ἀλαστήσας.] Βραδὺν κακοπαθήσας.

192. Παρέασιν. παρέασιν.
 Ven. W. Barth. & Ron-
 dell.

193. ἠνεμόφωνος retinui cum
 V. S. St. L. & K. omnes
 alii habent ἠνεμόφωτος. hoc in
 margine scribunt St. & L.

194. Κρύπτει. κλείπτει. P. &
 Vo. sed priorem lectionem
 retinui. Kromajerus quoque
 ediderat κλείπτει sed in adden-
 dis & corrig. recte illud κρύπτει
 retinendum monuit. supra
 quidem vs. 161. habuimus
 Αἰδοῖ

uvenum adsunt; sed semper, noctu & inter-
diu,

Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata, roseam sub veste celabat genam,

Rursus pudefacta, suaque increpabat dicta. 195

Leander autem, amoris percussus acuto sti-
mulo,

Cogitabat, quomodo Amoris certaret certamen.

Virum enim variis consiliis Amor sagittis domat.

Etiam rursus viri vulnere medetur; quibusque
dominatur

Ipsa omnium domitor, iis etiam consulit, ho- 200
minibus.

Ipsa etiam amanti tunc auxiliatus est Leandro.

Tandemque ingemens solers dixit verbum.

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam
undam transibo,

Et si

Αἰδοῖ ἐρυθιάσας ὑποκλίπυσσα
παρειώ.

& ὑποκλίπειν Ἀφροδίτην. vñ.
182. Sed hic invitis libris ni-
hil inmutarem. *ibid.* παρειώ.
παρειῶν. V. & Ven.

195. Ἐπιμέμφοτο. ἐπιμέμ-
φοτο. Barth. & Par.

196. Βιβλημένος. βιβλημένος.
Ven. B. & Rondell.

197. Φράζιτο recte expli-
cat Scholiastes per ἱβυλούτο,
διωκίτο, de hac voce vide ad
Orphei Prognost. de terrae
motib. vñ. 1. in collect. carm.

Gr. Doctiff. Maittairii.

198. Αἰολόμεντις. αἰολόμενεν.
Ven. S. St. & L. qui tamen
in margine αἰολόμεντις veram
procul dubio lectionem ex-
hibent. sic Amor dicitur αἰ-
λόμεντις ab Orphea Argonaut.
vñ. 422.

Πρὸς δὲ τὸν τι καὶ αὐτοτελή πο-
λίμην ἔρωτα.

ibid. Δαμάζει. Δαμάσας. St.
L. & Kromaj. in Cod. Va-
tic. legitur δαμάσει & Ven.
δάμασσι. S. exhibet δαμάσας.
Omnino tamen τὸ δαμάζει ge-
nuina

- Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔσεται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανέμενος εὐνήν,
 Οὐ βρέμον ἠχίεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα Φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρουν· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
 Ἀντία σείω πόληος ἔχω πῖολιέθρον Ἀΐδου.
 210 Μοῦνον ἐμοὶ ἓνα λύχον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
 Ἐκ περσέτης ἀνάφαινε καὶ κνέφας· ὄφρα νοήσας
 Ἔσομαι ὀλκὰς Ἑρώτος, ἔχων σέθεν ἀτέρα λύχ-
 ον.
 Καὶ μιν ὀπιπιδύων οὐκ ὄφομαι δύντα Βοώτην,
 Οὐ θρασὺν Ωρίωνα, καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης.
 215 Πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοί-
 μην.

Ἀλλὰ,

Σ . Χ Ο Λ Ι Α .

Μετανεύμεθ·.] Ἐνδοφραϊνόμεθ·. Φορεύμενος·.] Φε-
 ρόμενος. Ἀπ' ἠλιβάτα·.] Ἀφ' ὑψηλῆς. Βοώτιω·.] Τὸν
 Ταῦρον. (leg. τὸν Ἰκαρον.)

nuina certe lectio cum omni-
 bus aliis retinenda est & hanc
 quoque in margine agnos-
 cunt St. & L.

204. Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο.
 Sic κύματα παφλάζοντα apud
 Homer. Iliad. N. vs. 798.

206. Βαρυγδούποιο. περσιώ-
 σοιμι. V. Ven. Cod. Reg. S.
 St. & L. in marg. an illud
 non retinendum sit, valde du-
 bito. vide Homer. Iliad. A. vs.

371.

Τί πλάσσεις; πῆ δ' ὀπιπιδύει
 πολέμοιο γιγύρας;

Quint. Calab. lib. 11. vs.
 445.

Οἱ δ' ἀπειπιδύοντες ἀμύμονας
 ἀέρος ἀκκῆ.

in Cod. A. legitur ἀπειπιδύ-
 σοιμι.

208. Ἀγάρρουν. ἀγερρῶν. V.
 ἀγέρροχον. Ven.

209. Σῆο. σοῖο. B. & C.
 Ald.

tsi igni ferveat , & innavigabilis fuerit aqua.
 on timeo gravem undam , tuum adiens cu. 205
 bile ,
 on fremitum sonantem gravisoni maris;
 d semper per noctem vectus (*per aquas*) ma-
 didus maritus
 atabo (*per*) Hellespontum valde fluentem;
 non longe enim
 ontra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 ntum mihi quemdam lychnum ab excelsa tua 210
 turri
 regione ostende per tenebras ; ut (*illum*)
 intuens
 a navis Amoris , habens tuam stellam (*stel-
 lae loco*) lychnum;
 ipsum adspiciens non spectem occidentem
 Booten,
 n asperum Orionem , & siccum tractum
 Plaustrum,
 riae (*tuae*) oppositae ad dulcem portum 215
 veniam.

Sed,

1. & 2. J. 1. & 2. πιδεαι. *ibid.* ἐκ ὀψουαι. in
 H. Barth. Par. & Ron- Cod. Reg. legitur ἡ βλέψω.
 . Mῆνον. Θῶνον. S. Quod certe glossa est ab im-
 . Εἰς περίτης. ἐκ περι- peritis in contextum recepta,
 n. Ald. 1. & 2. J. 1. & nihil hic invitis libris in-
 . Οἱ πιδάων. ἱπιδάων. mutare ausus fui, tamen illud
 d saepe confundi so- terus emendavit, omnino am-
 P. & Vo. legitur ἱπι- plector. sic evitemus ne diph-
 thongi ay & oi sequente con-
 sonante

Ἀλλὰ, Φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἄητας,
Μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω.
Λύχνον, ἐμοῦ βιώτοιο Φαισφόρον ἡγεμονῆα.

Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαῖναι,
220 Ὅνομά μοι Λεῖανδρ' ὦ, εὐτεφάνε πόσις Ἡρῆς.
Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
Καὶ νυχὴν Φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
Λύχνη μαρτυρίῃσιν, ἐπιτάσαντο φυλάξειν.
Ἡ' μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περὶ
σαί.

225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφιάθησαν ἀνάγκη,
Ἡ' μὲν εὖν ποτὶ πύργον, ὁ δ' ὀρφναίην ἀνὰ
νύκτα,
Μήτι πᾶσι πλάζοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργου,
Πλῶς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀνύσαντες.] Τελέσαντες.

sonante corripiantur, & nullus dubito, quin sit Musaei manus.

216. Φίλη πεφύλαξο in edition. J. 1. & 2. legitur φίλητε φύλαξο.

219. Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις retinui cum S. St. L. Whit. K. & Lond. reliqui habent Εἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις. Omnino legendum videtur Εἰ δ' ἐτεὸν ἐθέλεις DORVILLIUS. Sic quoque apud Homerum inve-

nies Εἰ δ' ἐτεὸν. Iliad. M. v. 233. & Σ. v. 305.

221. Συνέθεντο. ἰδίοντο. B.

223. Μαρτυρίῃσιν. Μαρτυρείουσιν. B. *ibid.* φυλάξαι. Sic S. St. L. K. & Lond. in V. Ven. & A. legitur φυλάττω. omnes alii exhibent φυλάσσαι.

224. Ἡ' μὲν. Οἱ μὲν. Ald. I. *ibid.* φῶς. sic Par. & K. alii omnes scribunt φάος. *ibid.* περὶσαί. περὶαν. Ven.

225.

ed, cara, cave graviter flantes ventos,
 e ipsum exstinguant, & statim animam per-
 dam;
 ychnum, meae vitae luciferum ducem.
 verum autem vis meum nomen & tu sci-
 re,
 omen mihi Leander, formosae (*eleganti re. 220*
dimitae corona) conjux Herus.
 Sic hi quidem clandestinis nuptiis constitue-
 bant misceri,
 nocturnum amorem, & nuntium nuptia-
 rum,
 ychni testimoniis, pacti sunt servare;
 quidem, lychnum extendere, hic autem,
 undas latas transire.
 noctationes autem exsecuti vigilum nuptia- 225
 rum,
 se inviti separati sunt necessitate,
 quidem suam ad turrin, hic autem, obscu-
 ram per noctem,
 quid erraret, *jaciens* signa turris,

Navi-

5. Πανυχίδας. πανυχίδας.
 3. & Rondell.

6. Αἰκοντες. Barthius ha-
 κείοντες. quod etiam apud
 itum Calabrum confun-
 lib. 6. v. 585. ubi pro αἰκ-
 restituit αἰκοντες L. Rho-
 annus, vide ejus Emen-
 in hunc Auctorem,

228. Μήπ. Μήπ. B. *ibid.*
 Βαλάν. λαθών. V. Ven. & Reg.
 quod prope accedit ad Cl.
 Bergleri emendationem, qui
 legit λαβών. & hoc omnino am-
 plector. *ibid.* Πύργου. πύργου. S.
 St. & L. qui tamen in margine
 scribunt πύργου & sic omnes
 alii habent.

Πλῶε βαθυκρήτιδ' ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀΐδου.

230 Πανυχίων δ' ὀάρων κρυφίης ποθέοντες ἀέθλης
Πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφη.

Ἡδὴ κυανόπεπλ' ἀνέδραμε νυκτὸς ὁμίχλη,
Ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης

235 Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμενάων,
Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων,
Εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπων ἀγγελιώτην.
Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφегγέα νυκτὸς ὁμίχλην
Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτόμενοιο ἧ λύχνου

240 Θυμὸν Ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
Λύχνῳ καιομένῳ συνεκάετο. παρ' ἧ θαλάσσης
Μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκέων
Ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα ἧ, θάρσ' αἶρας,
Τοίοισι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης.] Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπνήτης (leg. ἀκαταπαύσης) θαλάσσης. Θάρσ' αἶρας.] Ἀνδείζων, μὴ φοβηθεῖς.

229. Ε'π'. ic. V. & Ven. & Vo.

230. Πανυχίων. Sic A. S. St. L. Whit. Lond. & K. In V. Ven. B. C. & reliquis editis habetur πανυχίην & sic quoque St. & L. in marg.

231. Ἡρήσαντο. ἠρέσαντο. S.

232. Ἡδὴ. Ἡδι. B.

235. Ἀνέμιμνε. ἰφύλαξε. P.

236. Πολυκλαύτοιο. πολυκλαύτοιο. A. & C. & in omnibus editis praeter S. St. L. Whit. Lond. & K. *ibid.* illud δοκῶν hic eleganter ponitur proprie dicitur de venatione, nam venatores ferarum oculis notare solent, sic Homerus loquitur de cane

avigabat (*natabat*) profundī fundamenti ad
 magnum populum Abydi.
 nocturnarumque consuetudinum clandestina 230
 desiderantes certamina
 epe optarunt; ut venirent cubiculum ornan-
 tes tenebrae.
 Jam atrata cucurrit noctis caligo,
 is somnum adferens, sed non amanti Leandro;
 d (*is*) multifremi apud littora maris
 ntium opperiebatur lucentium nuptiarum, 235
 stimonium (*signum*) lychni lugubris obser-
 vans,
 etique clandestini procul speculantem nun-
 tium.
 vero vidit nigrae obscuram noctis caliginem
 ro, lychnum ostendit: accenso vero lychno
 imum Amor ussit festinantis Leandri: 240
 chno ardente ipse etiam ardebat. ad mare
 autem
 narum undarum multum sonantem fremitum
 audiens
 mebat quidem primo, postea vero auda-
 ciam attollens,

Tali-

tico, cum quo Heſto-
 comparat Iliad. Θ. vſ.

πτη) κατίπιδι, ποσὶν πει-
 χείων πεποσῶς,
 ία π γλαυτὲς τε ἰλισσόμεν
 τε δ. κ. δ. α.

7. 1. 5. B. & Barth.

γ. Ven.

240. Ε'πικηρμόιο. ἀπικηρ-
 μόιο. A.

241. Θαλάσση. retinui cum
 S. St. L. Whit. Lond. &
 K. omnes alii habent Θα-
 λάσσης. sic quoque in marg.
 St. & L.

F 2

244-

Τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων Φρένα μύθοις·

245 Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ
θαλάσσης

Ἔστιν ὕδαρ, τὸ δ' Ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμου-
χον πῦρ.

Λάζεις πῦρ, κραδίη, μὴ δαίδηι κήχυτον ὕδαρ.

Δεῦρό μοι εἰς Φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγί-
ζεις;

Ἀγνώπεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσ-
σης,

250 Καὶ κρατέει πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυράων;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον

Ἀμφοτέρης παλάμῃσιν, εἰς δ' ἐσφυγξὲ καρή-
νῳ,

Ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσῃ.

Λαμ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀλεγίζεις.] Φροντίζεις. Ἐρατῶν.] Ἐρατῶν, κα-
λῶν. Πέπλον.] Ποτήριον.

244. Προσίλεκτο. παρλίλεκτο.
Vatic. & Ven.

245. Ἀλλὰ θαλάσσης ἐστὶν ὕδαρ,
Roncellus legit ἀλλὰ θαλάσ-
σης ἐκτός ὕδαρ, ut sit oppositio
(ait) *insculenta inter mare quod
extra Leandrum est, et ig-
nem, qui intra Leandrum.*
Quae emendatio rejicienda
videtur, si spectes illam Berg-
leri pro θαλάσσης legentis
ἐκτός, cum quo omnino

facerem: sensus enim tunc
optime procedit.

246. δ' hanc voculam ma-
le omittit Voetius.

248. Δεῦρό μοι ἡς φιλότιμος
similem locutionem habui-
mus infra vs. 29. Ἡρῶς ἡς πύ-
θον ἔλθῃ.

250. Καὶ κρατεῖ πόντον.
Venus navigantium etiam
curam gerit, uti notavit Vir
Doctus ad Anyrae Poëtriae
Epi-

alibus adloquebatur consolans mentem verbis:
Gravis Amor, & mare inplacabile: sed ma- 245

nis
st aqua, verum Amoris me urit intestinus ig-
nis.

dsume ignem, cor, ne time effusam aquam.
des mihi ad amorem; cur fluctus curas?
moras, quod Venus nata sit e mari,
dominatur ponto, & nostris doloribus? 250
c fatus membra amabilia exuit vestem
mbabus manibus, suoque adstrinxit capiti;
ttoreque exsiluit, corpusque dejecit in ma-
re,

Splen-

gramma 2. in Venerem,
od exstat in collectione
o Poëtriarum Edita a Cl.
sio.

ὑπερδῶ οὐτῶ ὁ χῶρῶ,
ἰπεὶ φίλον ἔπλετο τένα,
Αἰὲν ἀπ' ὑπείρε λαμπρὸν
ὄρεα πύλαγῶ,

ῥεα φίλον ναύτησι τελεῇ
πλόον, ὁμφὶ ᾗ πόντῳ
Δαιμαίνῃ, λαμπρὸν διεκτό-
μῳ ᾗ ξόανον.

e quoque Nostrum in-
v. 320.

ἡλίκαι μὲν λιπύνουσι θαλασ-
σαίῳ Ἀφροδίτῳ.

tere hoc clare patet ex
lio Heroid. Epist. 15. v. 1.

ve ratem. Venus orta
mari, mare praestat a-

manti.

Aura dabit cursum; et
modo solve ratem.

Ipsa gubernabit residens in
puppe Cupido:

Ipsa dabit tenera vela, le-
getque manu.

adde Epist. 16. v. 25.

Perstet: ἔσπελας, sic pe-
ctoris adjuvet acstum:

Deferat in portus ἔσμεα
vota suos.

& Epist. 19. v. 159. ibid,
pro ὀδυαίων in Cod. Vatican.

& Venet. legitur ὀδυαίων.

251. Ἀπὸ δύσματος πύλον. ἀπὸ
δύσματος πύλον. Ven.

152. Ἀμφοτέρῃς retinui cum
S. Steph. L. Whit. Lond.

& K. reliqui omnes habent
ἀμφοτέρῃς.

F 3

254.

Λαμπομένε δ' ἔτπειυθεν αἰὲ κατεναντία λύχνη,
 255 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτότολ^Θ, αὐτόματ^Θ ἦνυς.
 Ἡρὼ δ' ἠλιβάτοιο Φαισφόρ^Θ ὑψόθι πύργυ,
 Λθυγαλέης αὔρησιν ὅθεν πινύσειεν αἴτης,
 Φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σητῆ
 Πολλὰ καμὼν Λεῖανδρ^Θ ἔβη ποτὶ ταύλοχον ἀκ-
 τήν·

260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυ-
 ράων

Νυμφίον ἀδμαίνοντα περιπύξασα σιωπῇ,
 Ἀφροκόμης ῥαθάμιγγας ἔτι τάζοντα θαλάσσης,
 Ἡγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 Καὶ χροά πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίᾳ
 265 Εὐόδμω, ῥοδέω, καὶ ἀλίπνοον ἔσδεσεν ὁδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα Φιλήνορας ἴαχε μύθους·

Νυμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀδμαίνοντα.] Ψυχαγόγοντα.

254. Κατεναντία. in secunda
 editione scribitur κατ' ἐναντία.

255. Αὐτότολος. ῥαυτίτολος.
 Barth. & Rondell.

257. Λθυγαλέης. λιπυαλέης.
 V. & Ven. *ibid.* αὔρησιν. αὐ-
 ραῖσιν. sic omnes praeter V.
 Ven. B. S. St. L. Whit.
 Lond. & K. Codex Regius
 habet λιγαλέης & pro αὔρησιν.
 mendose etiam δ' αὔρησιν. *ibid.*
 ἔβη. ἔβη. V. & Ven.

258. Εἰσέτι. ἀπίσκιπυ. ἀπίσκιπυ.
 H.

261. Περιπύξασα. περιπύ-
 ξασα. H. περιπύξασα. S.

263. Νυμφοκόμοιο. νυμφικό-
 μοιο. V. & B. *ibid.* παρθενεῶ-
 νος. sic S. St. L. Whit.
 Lond. & Krom. in Codice
 Veneto legitur παρθενεῶνας er-
 rore calami pro παρθενεῶνας.
 reliqui scribunt παρθενεῶνας.

264. Δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίᾳ.
 Εὐόδμω.

Splendentemque festinabat semper adversus lych-
num,

Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis. 255

Hero autem alta lucifera in turri,
Perniciosis auris undecumque spiraret ven-
tus,

Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti
Multum fatigatus Leander venit ad portuosum
littus;

Et ipsum suam ad turrim deduxit; ad fores ve- 260
ro

sponsam anhelantem complexa silentio,
pumeas ex capillis guttas adhuc stillantem ma-
ris,

duxit sponsam ornantis ad penetralia virginalis
cubiculi.

Et cutem totam absterxit, corpusque unxit oleo
lene olenti, roseo, & mare spirantem exstinxit 265
odorem:

Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis
sponsam circumfusa blanda (*haec*) emisit ver-
ba:

Spon-

δμῶ, ῥοδίῳ. De unguento-
n Generibus & eorum usu
prima docuit Illustr. Span-
nius ad Callimachi Hymn.
Lavac. Pallad. vs. 13.

65. Ἀλίπνοον. ἀλίπλαιον.
ndellus. ἀλίπλαιον. B. W.
Barth.

67. Ἰᾶχι. Sic Ven. B. S.

St. L. Whit. Lond. & K. re-
liqui exhibent Ἰννεπι. sic etiam
in marg. St. & L. in Va-
ticano Cod. legitur Ἰᾶχι ex
quo facile Ἰαχι exsculpes.
Andreas Papius quoque,
quamvis Ἰννεπι ediderit, ta-
men in notis τὸ Ἰαχι non
male praefert.

268.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάθε νυμφίῳ
ἄλλῳ.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἄλῃς νύτοι ἄλμυρόν
ὔδαρ,

270 Οἱ δ' ἄντ' ἰχθυόεσσα βαρυγδέποιο θαλάσσης.

Δεῦρο, τεὸς ἰδρῶτας ἑμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις.

Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο
μίτρην,

Καὶ θεσμών ἐπέβησαν ἀειγονόου Κυthereίης.

Ἦν γὰρ ἄλλ' ἀχόρβυτ' ἦν λέχ', ἄλλ'
ἄτερ ὕμνων.

275 Οὐ ζυγίην Ἡρην τις ἐπευφήμησεν αἰδός.

Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μίτρη.] Τὴν ζώνην.

268. Πολλὰ μόγησας ἃ. in
Codice Veneto legitur πολλ'
ἑπαθίς τε, quae lectio forsā
quoque a manu glossatoris
provenit. idem tamen dixit
Homerus Odysf. Θ. v. 155.

Ὡς πρὶν μὲρ μάλα πόλλ' ἑπα-
θόν, καὶ πόλλ' ἐμύγησας.

in Vaticano habetur πολλ' ἑ-
παθ' ὅ. *ibid.* πάθι. in Secunda
editione & Soter. male le-
gitur πάθι.

269. Πολλὰ μόγησας. πολλ'
ἐμύγησας. Ven. Eodem mo-
do locutus est Homerus lo-
co mox laudato.

270. Προ τ'. in Codice

Ven. & secunda editione le-
gitur δ'.

271. Εὐικάτθι. Ald. 1. &
2. scribunt ἐν κάρθι. B. &
S. exhibent εὐεκάτθι. &
hoc quoque apud St. & L.
in marg. invenies. in Codi-
ce Vaticano & Veneto le-
gitur εὐεκάτθι.

272. Ταῦτ' τε δέ. V. & Ven.
ibid. λύσατο. λύσσατο. Ven.
ibid. μίτρη. μήτρη. B. &
Par. De zona virginita-
tis signo egregia notavit
summus Spanhemius ad Cal-
limachi Hymnum in Jov. v. 6.
21. & Dian. 14. adde quo-
que

onse, multa tulisti, quae non passus est spon-
sus alius;

onse, multa tulisti; fatis tibi est falsae aquae,
orisque piscosi graviter frementis maris: 270
ades, tuos sudores meis depone in com-
plexibus.

ic illa haec locuta est; ille vero statim solvit
zonam,

leges inierunt benevolae Veneris.

nt nuptiae, sed sine choreis; erat lectus,
sed sine hymnis;

n Zygiam (*jugalem*) Junonem quisquam 275
invocavit Poëta;

Sed

J. Hoelzlinum ad A-
nium Rhodium. lib.
rgonaut. vs. 288.

4. Ηῖ γάμος, ἀλλ' ἀχό-
huc facit locus Theo-
Idyll. 27. vs. 25.

ὅυκ ὀδύνη, σὺν ἄλλῃ ἔχει
γάμος, ἀλλὰ χρεῖν.

er. Odyss. Ψ. vs. 144.
q.

. Ηῖν. omnes nostri
es Mss. & editi habent
praeter P. Vo. & K.
quibus omnino Leo-
emendationem ample-
m pro ἱεῖν reponen-
λν. quod etiam e Co-
leapolitano legendum

G. Falkenburgius in
nibus & Conject. ad
i Dionys. lib. 4. pag.

130. l. 19. vide quoque
Rittershusium ad Oppian.
Halieut. lib. 4. vs. 156. ad-
de Nonnum lib. 31. p. 794.
l. 18.

Μητίρρ πασιθίης Ζυγίαν θῆ-
λαμνηπόλον Ηῖν.

Sic vetus Marmor inscribi-
tur JUNONI JUGALI, quod
notat Rondellus. immo *tibi*
quam in nuptiis Veteres ad-
hibere solebant etiam dicitur
Zygia apud Apulejum Me-
tamorph. lib. 4. p. 152.
edition. B. Vulcanii. *ibid.* ἀοι-
δός. αἰδων. V. Ven. B. Reg.
S. St. & L. in marg. utraque
lectio recte potest admitti.
Rondellus habet αἰδός.

G

276

- Οὐ δαΐδων ἤτραπ' ἑ σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 Οὐδὲ πολυσκάρθμω τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 Οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατρὸς, καὶ πότνια μήτῃς·
 Ἀλλὰ λέχῳ τρυφέτασα τελεοσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγὴν πατρὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὁμίχλῃ·
 Καὶ γάμῳ ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
 Νύξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοτόλῳ, οὐδέ ποτ' Ἡὼς
 Νυμφίον εἶδε Λεωνόδρον ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
 Νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀΐδου
 285 Ἐννυχίων ἀκόρητ' ἔτι πνείων ὑμεναίων·
 Ἡρὼ δ' ἐλκεσίπεπλῳ, εὐὸς ληθοῦσα τοκῆας,

Παρ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡὼς.] Ἡμέρα. Ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.] Τοῖς λίαν ἐγνωσμένοις.

276. Δαΐδων. δαΐδων sic legitur in omnibus praeter V. S. St. L. Whit. Lond. & K. in So. legitur δαΐδων. *ibid.* ἤτραπ' ἑ. ἤτραψι. Vatic. & Ven. quod forte retinendum.

277. Β'πισκίρτησι. ἐπισκίρτησι. B. ἐπιδυρήμησι. S. hanc lectionem etiam repraesentant Stephanus & Lectius in margine. in Vatic. & Ven. habetur ἐπικλύπησι.

278. Ἀΐσις. αἰδὸς. V. Ven. Reg. & B.

280. Illud Σιγὴν πατρὸν ἔπηξεν. ut & versum praecedentem melius paraphrattice ver-

tit Andreas Papius.

Et stratum taciturna totum genialibus horis

Ipsa quies statuit.

281. Michael Neander de re Poëtica p. 730. quem librum supra laudavi, hunc locum sic citat ἦν γάμος ἦν ἀπάνευθεν κ. τ. λ. sed eum hic quoque memoria lapsum fuisse credo, versu etiam 280. pro ἔπηξεν citat ἔπηξε.

282. Hic versus & tres sequentes in Cod. Vatican. & Ven. desiderantur.

283. Ἀειγνώτοις. ἀειγνώτοις. B.

285.

on taedarum inluminabat splendor nuptialem
 lectum ;
 eque peragili quisquam saltavit chorea ,
 on hymenaeum cantavit pater , & veneranda
 mater ;
 d lectum sternens perficientibus nuptias in ho-
 ris
 entium thalamum fixit , novam nuptam vero 280
 ornavit caligo ;
 nuptiae erant longe a canendis hyme-
 naeis.
 ox quidem erat illis nuptiarum ornatrix , ne-
 que umquam Aurora
 onsum vidit Leandrum valde (*ipsi*) notis in
 lectis.
 tabat autem e regione positi rursus ad popu-
 lum Abydi
 eturnos insatiabilis adhuc spirans hyme- 285
 naeos :
 Hero , longa induta veste , suos latens pa-
 rentes , (*clam parentibus*)

Vir-

35. Ἐπὶ πνείων ὑμεναίων .
 dem locutionem repe-
 apud Nonnum Dionys.

25. p. 648. l. 10.

ἢ καὶ ἄλλα μὲν Περσῶν μίαν κλεί-
 ναντα γυναῖκα ,
 ἢ καὶ συμφοιδίους ἢ πνεί-
 σαν ἱρώων .

or locutio occurrit apud
 idem lib. 45. p. 1162.

lin. 32.

——— Ἡ' μιτίλειτον ἔτι πνείοντα
 τεκόντες ,

πνείων idem ac ὄζων interdum
 significat uti rectissime do-
 cet Doctiss. Berglerus. sic a-
 pud Oppianum lib. 1. Cy-
 neget. vi. 339.

Στεφάνουρος , πνείοντε πελαγ-
 οῖσι μύροισι .

G 2

287.

Παρθένῳ ἡματίη, νυχίη γυνή. ἀμφότεροι ἦ
Πολλάκις ἤρσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν Φιλότῃ ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην

- 290 Κρυπταδίη τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθρεΐη.
 Ἀλλ' ὀλίγον ζώσκον ἐπὶ χρόνον· οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 Ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 Ἀλλ' ὅτε παχύνεντ' ἐπήλυθε χεῖματ' ὥρη,
 Φρικαλέας δονέουσα πολυσροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 Βένθεα δ' ἀσκήρικτα καὶ ὑγραὶ θέμεθλα θαλάσσης
 Χειμέριοι πνεύοντες αἰεὶ συφέλιζον αἴται,
 Λαίλαπι μασίζοντες ὅλην ἅλα· τυπτομένης ἦ
 Ἡδῆ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολλάκις ἤρσαντο κ. τ. λ.] Πολλάκις ἤυξαντο κατελθεῖν
 τὴν ἡμέραν εἰς δύσιν. Ἀπόναντο.] Ἀπῆλαισαν. Ἀέλ-
 λας.] Συσροφὰς ἀνέμων. Βένθεα — συφέλιζον.] Εἴ-
 σινον τὰ βάθη.

287. Integer hic versus
 deest in Cod. A.

288. Ἠρῶσαντο. ἤρσαντο.
 S. *ibid.* κατελθέμεν. μεθελθέμεν.
 V. & Ven.

291. Οὐδ' ἐπὶ δηρὸν. sic le-
 gitur in B. S. St. L. Whit.
 Lond. & K. in Ald. 1. &
 2. & J. 1. habetur ἐδὲ π δη-
 ρῶν. reliqui scribunt ἐδὲ ἡ δη-
 ρὸν. sed ibi potius legendum
 est ἐδ' ἢ δηρὸν. Praetuli tamen
 ἐδ' ἐπὶ δηρὸν cum optimis, hoc
 quoque dixit Homerus Iliad.

I. vs. 415.

Ὡς γὰρ μοι κλέῃ ἐοθλὸν, ἐπὶ
 δηρὸν δέ μοι αἴω

ἔσεται,

tamen apud eundem etiam
 invenies illud ἢ δηρὸν Odyss.
 Θ. vs. 150.

Σοὶ δ' ὁδὸς σὺν ἢ δηρὸν ἀπίσ-
 σιται, ἀλλὰ τοι ἦδη

Νηὺς τε κατεΐρεται,

292. Male in V. Ven. B.
 S. St. & L. pro ἀλλήλων le-
 gitur ἀγρύπνουν. Amor quidem
 & Amantes vigilare dicuntur:
 sic

go diurna (erat ,) nocturna mulier. utrique
autem

be optarunt descendere ad occasum auroram.

(*solem*)

ic hi quidem amoris abscondentes necessita-
tem

ulta delectabantur inter se Venere.

290

exiguo vixerunt tempore; nec diu

icem fruebantur multivagis nuptiis;

quando pruinosa venit hiemis hora,

rendas commovens multarum vortiginum
procellas,

funditatesque infirmas & madida fundamen- 295
ta maris

males spirantes semper verberabant ven-
ti,

bine percutientes totum mare; vapulante
autem (*eo*) .

Jam

und Ovidium lib. 1. A-
El:9. vs. 7. & ὑμῶνται
παι apud Nostrum in-
f. 12. & 225. verum
lectio e toto sensu pro-
or videtur.

χέματ' ἄρη. Vide
notavit Casaubonus ad
maeum lib. 3. c. 6.

Φαλαγγίαι. φαλαγγίαι.
ιδ. δονίαι. δονίαι. V.

Θέμιθλα. θέμιθλα.

ita scribunt Cod. Angl. Ald.
1. & 2. J. 1. & 2. So. W. H.
Barth. Par. & Rondell. & sic
quoque J. Vatellus in com-
ment. hunc locum producit.
ibid. pro αἱ συμφιλιζον. legitur
ἡ συμφιλιζον in omnibus prae-
ter Ven. B. S. St. L. Whit.
Lond. & K.

296. χεῖμαί τοι πνέοντες. mal-
lem χεῖμαί τοι πνέοντες. DOR-
VILLIUS.

- Η'δη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ
 Χειμερινὴν καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερινὴς σε φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερόθυμὲ Λεάνδρε· Δρακτορίη δέ σε πύργου,
 Η'θάδα σημαίνουσα Φαεσφρίην ὑμεναίων,
 Μαινομένης ὠτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεΐης καὶ ἄπιστος. ὄφελλε ἢ δῦτμορος Ἡρώ
 305 Χείματος ἱσαμένοιο μένειν ἀπάνθυθε Λεάνδρου,
 Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀτέρεα λέκτρα.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· θελγομένη ἢ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὔτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴηται,
 310 Χειμερινὴς πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 Ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

Δι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Η'δη νῆα μέλαιναν κ. τ. λ.] Τότε τὴν βαθεῖαν ναῦν
 εἰς δύο διέλκωσιν εἰς τὴν ἡγῆν (leg. διελῶν εἰς τὴν γῆν
 ἡγαγεν.) Ἀφειδήσαντα.] Μὴ φροντίσαντα. Βίησατο.] Ἐ-
 βιάσαντο. Δαλὸν.] Καϊόμενον ξύλον.

297. Locus certe obscu-
 rus. Quid si tamen legamus

— — — τυπτομένην ἢ

Η'δη νῆα μέλαινα ἀνέκλυσε
 διχθάδι χέρσῳ.

ἀνέκλυσε & ἀνέκλυσε non mul-
 tum distant. ἀνέκλειν & ἀνελ-
 κύν subducere navem. videa-
 tur Thucyd. c. viii. 12. &
 Harpocration in voce Νει-
 ρία. DORVILLIUS. pro ἀνέ-

κλασε. legitur ἀνέκλυσε. in
 V. S. St. & L. in marg.
 In Ven. B. & Reg. legitur
 ἀνέκλυσε. ibid. διχθάδι. διχθάδι.
 V. & Ven.

300. χειμερινῆς. χειμερινῆ. B.
 χειμερινῆ. Ven.

301. πύργου. λήγης. V. Ven.
 S. St. L. & K. certe reti-
 nendum videtur πύργου quod
 omnes alii repraesentant, &
 male

navem nigram fregerat bifida (in) terra
male & infidum vitans mare nauta.
non hiberni te timor coërcebat maris,
ignanime Leander; nuntius sed te turris,
suetam significans lucem nuptiarum,
entis impulit securum maris,
delis & perfidus: debebat autem infelix He-
ro

300

ne instante manere sine Leandro,
amplius accendens brevis temporis stel-
lam lectorum.
amor & fatum cogebat (*eam.*) allecta (*cu-
pida*) autem
arum ostendebat, non amplius facem amo-
rum.

305

ox erat, quum maxime spirantes venti,
nalibus flatibus jaculantes venti,
ecti irruunt in littus maris:

310

Tunc

n margine hanc lectio-
rejecerunt St. & L.
ritatem secundae edi-
nimis ubique secu-

. Η'θάδα. Ε'ιθάδα. V.
H' δα'δα. A. & C.
In Ald. 1. & 2. J.
. So. W. H. Par. &
ll. legitur Μαυρομήνης
Barth. Μαυρομήνης δ'.
Ο'φθαλμοί. ο'φθαλμοί. Whit.
ad.

Α'ναπλομήνη. ἀναπλο-

μήνη. J. 2.

309. Ε'υτε. Ο'τις. Ven. Ο'τις.
V. *ibid.* βαρυπνεύοντες αἱται.
sic omnino retinendum cum
V. Ven. B. Reg. S. St. L.
Whit. Lond. & Kromaj. in
omnibus aliis legitur βαρυ-
πνεύοντες αἱται. sed recte hanc
lectionem in margine posue-
runt St. & L.

310. Α'κοιπίζοντες αἱται. ἀ-
κοιπίζοντας αἱται. B. & Reg.
in Codice Veneto pro αἱται
legitur αἱμας.

312.

Δὴ τότε Λείανδρός περ, ἐθήμονⓈ ἐλπίδι νύμ-
φης,

Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασάων ἐπὶ νώτων.

Ἡδὴ κύματι κύμα κυλίνδετο, σύνθετο δ' ὕδωρ.

315 Αἰτέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ
Μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν ΕὐρⓈ,
Καὶ ΝότⓈ ἐς Βορέην μεγάλας ἀφείκεν ἀπει-
λάς·

Καὶ κτύπⓈ ἦν ἀλίατⓈ ἐεισμαράγοιο θαλάσ-
σης.

Αἰνοπαθὴς ἤ ΛέανδρⓈ ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις

320 Πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασαίην Ἀφροδίτην.

Πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·

Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·

Ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε μοί-
ρας. Πάν-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Δυσκελάδων.] Δυσήχων. Κυλίνδετο.] Διεγείρετο. Ἀ-
λίαςⓈ.] ἈφόρητⓈ. Αἰνοπαθὴς.] Δεινὰ πεπονθώς.
Ἀκηλήτοις.] Ἀνησύχοις.

312. Δὴ τότε. in Codice
Veneto male habetur δὴ τότε
καὶ. *ibid.* ἐθήμονⓈ. ἐθήμονⓈ.
Ald. 1. & 2. & Par.

313. Ἐπὶ νώτων sic V. Ven.
B. S. St. L. Whit. Lond.
& K. reliqui male habent
ὕδραων. sic infra vs. 324.

Πάντοθεν δ' ἀγρομέροιο δυσαν-
τεί κύματⓈ ἰερμῇ
τυπλόμρⓈ πιφόρητο.

314. Κύματ. κύμαπ. Ven.
ibid. pro σύνχυτο, quod in V.
Ven. S. St. L. Whit. Lond.
& K. habetur, scripsi σύνδυτο
cum omnibus aliis, quod ποιη-
πρώτερον, & multo elegantius
dictum est. sic fluctus pende-
re dicuntur apud Statium lib.
5. Thebaid. vs. 368.

—— nigris redit bumi-
da tellus

Vorti-

nc Leander, consuetae spe sponsae,
 de sonanti ferebatur maris in dorso.
 ab unda unda volvebatur, adcumulabatur
 vero aqua;
 heri miscebatur pontus; concitabatur undi- 315
 que fremitus
 gnantium ventorum: Zephyro autem contra
 spirabat Eurus,
 Notus in Boream magnas inmisit minas;
 que fragor fuit vehemens valde frementis ma-
 ris.
 avia autem passus Leander inplacabilibus in
 gurgitibus
 pe quidem precabatur aequoream Venerem, 320
 pe autem ipsum Regem Neptunum maris:
 thidis non Boream inmemorem reliquit nym-
 phae;
 l ipsi nullus auxiliatus est; Amor autem non
 coërcuit fata. Undi-

*porticibus, totumque Notis
 portantibus aequor
 pendet.*

ad versum 366. vide Bar-
 m, qui hunc Musaei lo-
 nibi sic quoque laudat. &
 e haec lectio ab H. Ste-
 no & Lectio in margi-
 n rejecta est.

15. Πάνταθιν, πάνταθι. W.
 ἡχῇ. ἡ γῆ. V. A. C. Ald.
 & 2. J. 1. & 2. W. H. P.
 th. Par. Vo. & Rondell.
 17. Α'φίκεν. V. S. St. L.
 Vo. Whit. Lond. & K.

alii habent ἰφίμεν.

318. Κτύπον. κλίπος. V.
 & Ven. *ibid.* ἱερμαγέγυιο. ἱ-
 ερμαγέδοιο A. & C. Ald. 1.
 & 2. J. 1. So. & H. in J. 2.
 legitur ἱερμαγέγυιο.

319. Α'καλήτοις. ἀκαλίτοις.
 B. *ibid.* δίναις. δαίταις. B.

320. Μὴν. μὴν. B. *ibid.* λι-
 πόνδοι. λιπώνω. V. Ven. S.
 & Whit.

323. Α'πᾶς οἱ ὕψι, ἀπ' ὕψι.
 Vatic. & B. ἀπ' ὕψι γι. Ven.
ibid. μείγας. μείγας. Ven.

Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμῃ
 325 Τυπτόμενος πεφόρητο. ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμῃ,
 Καὶ θείος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτε πῖεν ἄλμης.
 Καὶ δὴ λύχινον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
 330 Καὶ ψυχὴν ἔῃ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.

Ἡ δ', ἐτι δηθύνοντ^ς, ἐπ' ἀγρύπνοις ὀπωπαῖς
 Ἰστατο

324. Πάντοθι. Πάντοθι. S. P. Vo. St. & L. in marg. In Veneto legitur Πάντοθι. Quod non male retinere possumus, nam repetitio δ' ingrata hic est. *ibid.* ὄρμῃ. ὄρμα. Ven.

325. Τυπτόμενος. sic B. S. St. L. Whit. Lond. & K. quod certe retinendum est, reliqui exhibent Θρυπτόμενος sic etiam in marg. St. & L. verum error inde natus est, quod illud mox repetitur vs. 337. *ibid.* Ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμῃ. legerim ποδῶν ἃ οἱ ὤκλασεν ἄρμη. praecessit enim ὄρμῃ. nam quod versu 309. & 310. repetatur αἷον elegantiam potius habet. videatur Hesychius in ἄρμη. Rhodomann. ad Quintum Calabrum xi. 361. vide quoque Foessii Oecon. Hippocratis & Epist. ad Hebr. 4. 12. ἄρμων, ubi alii ab ἄρμος, alii ab ἄρμη deducunt, ut vox videatur satis boni commatis. DORVILLIUS.

Conjeceram ἀλκή, sed cum Cl. DORVILLIO omnino faciendum. Certe videtur haec genuina lectio. nam in o, facile corruerunt librarii, sic pro ἀρχῇ scribitur ὀρχῇ apud Athenaeum, quod docebit G. Canterus de ration. emend. Auct. Gr. cap. I. hic versus autem non reperitur in Cod. Vatican. nec Venet.

326. Σείος sic omnes praeter S. St. L. & K. qui scribunt εἶος. *ibid.* ἀδόνητον. ἀνόντην. V. & Ven. *ibid.* ἀκοιμήτων. ἀκοιμήτων. Ven. & A.

328. Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον. male inutilem. ait Rondellus, verterem, extremum ut dicitur ἀχρήϊς ὀλισθῶ; extrema perniciēs. Ἀχρήϊς. recte videtur reddi inutilis: inprimis si ita accipiamus, quomodo apud Ovidium II. pont. VIII. 59. ubi videatur Cl. Burmannus & in add. DORVILLIUS. *ibid.* ἀμαιμακέτι

dique autem adcumulati male obvio fluctus
 inpetu
 ulsus ferebatur; pedum autem ei defecit vi. 325
 gor,
 vis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Ita autem spontanea effusio aquae fluebat in
 guttur,
 potum inutilem inpetuosi potavit falsuginis
 maris;
 am lychnum infidum exstinxerat amarus ven-
 tus,
 animam & amorem multum passi Leandri. 330
 Illa autem, morante adhuc, (*Leandro*) vigi-
 libus oculis

Sta-

αλμης. in Codice Ve-
 legitur ἀμραιμάκτοι πίν
 9. Καὶ δὲ λόχιοι ἄπιστοι.
 num infra vs. 301. di-
 Διακρίνῃ τηλικαῦτε καὶ ἄπι-
 eleganter etiam ἀπιδότης
 tur in Epigrammate An-
 i in Anthol. lib. 3. c. 7.
 codice Veneto pro ἄπιστοι
 ur ἄσβεστοι. quod certe
 ema est. sed corrup-
 , pro ἄσβεστοι ibi sal-
 legerem ἄσπιον, quod
 chius explicat per ἀσπ-
 x sic τὸ ἄπιστοι. optime a
 atore potuit explicari.
 O. Πολυτλήπια. hoc re-
 tentant Cod. Vatican.
 B. S. St. L. Whit. &

Lond. probat & hanc lectio-
 nem J. Rondellus, cum his
 omnino quoque feci. Alii
 omnes habent πολυκλαύτοις,
 verum illud innox repetitur.
 Scio recentioris aevi Poëtam
 non tam axie talia curasse,
 verum nimis absurdum est;
 unum idemque epitheton
 nunc Διακρίνῃ & mox τῷ με-
 κρίματι adjungere. Post hunc
 versum in Codicibus Vati-
 cano & Veneto hi duo inter-
 feruntur, sed spurii procul du-
 bio.

Νείκεται δ' ἀγροκόθυμος ἱπποβο-
 λήσιν ἀήτης
 Ἡ δὲ γὰρ φθιμένοιο μέρον θίσ-
 πιασι Λεάνδρου.
 331. Ἡ δ', ἔκ θεθύνητος.
 Η 2

Ἰστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
 Ἦλυθε δ' ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἠρώ,
 Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταιν ἐπ' εὐρέα ἰῶτα θαλάσσης,

Εἴποιο ἰσαθρήσειν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην
 Λύχου σβαινυμένοιο. ὦρα κρηπίδα ἢ πύργου
 Θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,

Δαιδαλέον ῥήξασα πρὸς γήθεσι χιτῶνα,
 Ροιζηδὴν προκάρην αὖτ' ἡλιβάτου πέσαι πύργου.

Καδὲ Ἠρὸ τέθηκεν ἐπ' ἄλλυμένῳ ὦρα κοίτη,
 Ἀλ-

sic S. St. L. Whit. Lond. & K. & hanc lectionem omnino veram vehementer probat And. Papius, omnes alii exhibent εἰσὶ δ' ἰδύνοντες. illud autem δύνοντες latet quoque in Codicibus Vaticano & Veneto, alter exhibet εἰσὶ δ' ἰδύνοντες alter εἰσὶ δ' ἰδύνοντες. Cod. Angl. cum reliquis editis nullo sensu habent εἰσὶ δ' ἰδύνοντες. *ibid.* ἐπ' ἀγρύπνοις. ἐπ' ἀγρυπνίῃ. A & S. huc pertinet locus Virgilii lib. 4. Aeneid. vs. 529. & seqq.

332. Πολυκλαύτοις. πολυκλαύτοις. Vatic. Ven. B. S. St. L. Whit. & Lond.

333. Pro Ἠρώ δ'. in Cod. Veneto habetur ἡλῶνα.

334. Πάντοθι. πάντοθι. S. St. & L. in marg. *ibid.* ὄμμα τίτταιν in Cod. B. legitur ὄμμα τίτταιν.

335. ὃν ὦρα κοίτην. voculam ἢ omittunt. V. & B. etiam non habetur in secunda editione, verum ibi pro ἀλώμενον exhibetur ἀλῶμενον. in Cod. Veneto legitur ἀλῶμενον.

336. Παρ'. Papius & Voetius scribunt παρα'.

337. Θρυπτόμενον. sic omnes libri praeter Codicem Venetum, cum quo potius legerem ἀγρυπτόμενον ex Homeri Odyss. E. vs. 434.

ὦρα ἢ ὦρα πύργου θρυπτόμενον
 ἀπὸ χαρῶν

at fluctuans luctuosis curis.
 it autem aurora, & non vidit sponsum He-
 ro,
 cumquaque oculos dirigebat in lata dorsa
 maris,
 ubi videret errantem suum maritum 335
 hinc extincto, apud fundamentum vero
 turris
 uniatum scopulis ut vidit mortuum mari-
 tum,
 riam dirumpens circa pectora vestem,
 in strepitu praeceps ab alta cecidit turri.
 que Hero mortua est super mortuo mari. 340
 to,

Suique

οἱ ἀπὸ δρυφθῆν, ἢ δι μίαν
 κύμα κάλυψιν.

38. Δαυδαλίον. in Cod. A.
 scribitur Δαυδάλαον. *ibid.*
 ωδ. V. & Ven. *ibid.*
 ὡνα. χιτῶνας. Ald. 2. &

39. Ροιζηδὸν. Ροιζηδὲν. Ron-
 . *ibid.* ἀπ' ἡλιβάτου πίσι
 . in Ald. 2. legitur ἀπ'
 ἄτον πίσι πύργον.

40. Κάδδ'. in St. L. & K.
 etur καδ' δ', sed cum aliis
 nibus scripsi κάδδ', quod
 in apud Homerum Iliad.

B. vs. 549. in Cod. B. legi-
 tur καδ'. *ibid.* τίθηται ἰπ'. τίθ-
 ηται σὺν. Ven. B. Reg. L.
 Whit. Lond. K. St. & L. in
 marg. sed cum Cod. Angl.
 & reliquis editis priorem lec-
 tionem praetuli, an illa non
 melius hic conveniet? an non
 magis Poëtice dictum est? ut
 eodem quasi tumultu compo-
 nantur. sic in Epigramma-
 te Antipatri, quod mox lau-
 davi.

Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει
 πίφθ', —

Ἀλλήλων δ' ἔποιοντο καὶ ἐν πυμάτω περ ὀλί-
θρῳ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

341. Εἰ πυμάτω. εἰ πυμάτι.
Vatican.

Ad finem opusculi, ait And.
Papius, accesserat versiculus

*hic in exemplari, quod Galiel-
mus Canterus cum suo con-
tulerat. Sed adscititijs sine
dubio.*

que invicem potiti sunt etiam in ultima per-
nicie.

F I N I S.

ἢ αὖτ' ἐρμηνεύσας ἀνδρῶν
ἀπόκρυφ' ἀλυσίς.

t,
lis vefanos juvenum ma-

net exitus igneis.

Et certe in hoc versiculo ni-
hil cum Musis commune
est.

M U S A E I

HERO ET LEANDER.

I N T E R P R E T E

ANDREA PAPIO GANDENSI.

Musa mihi testem taciti cane lychnon ambris :
Nocturnoque virum pelago ad connubia nan-
tem :

Obscurumque torum, dea quem non viderit Eos :
Et Seston latebras Herus, & moenia Abydi.

- 5 Jam mihi Leandrum videor spectare natantem :
Et lychnon, Veneris qui iussa referre solebat,
Noctinubaeque Hero flammis praestare ministras,
Furtorum indicio dulci: quem Juppiter astris
Debuerat socium post munera jungere noctis,
10 Ut coelo fulgeret amorum pronubus ignis.
Quod miseras pariter curas obiisset amantum,
Connubii extollens vigilis praenuncia signa,
Ante malus tristi rueret quam turbine ventus.
Ergo age, & exitio, dea, commemoremus eodem
15 Extinctamque facem simul, extinctumque Leandrum.
Stabant oppositae, ponti discrimine parvo,
Sestos Abydenaeque domus: tensisque Cupido
Cornibus unum ambas jaculum contorsit in urbeis:
Accendens juvenem pariter, pariterque puellam,
20 Leandrum teneramque Hero: sic nomine dicunt.

Hacc

e Sestum : at juvenis fedeis habitabat Abydi.
 bus ambabus pulcherrima scilicet ambo
 a: consimiles ambo. quae si aequora navi
 e leges, turrim observâ, qua Sestias Hero
 ina monstrabat nanti spectanda Leandro : 25
 re & fluctisonans antiquae littus Abydi,
 e quoque Leandri lethum quod plangit & igneis.
 e autem patria degens Leander Abydo
 s arsit amores, & amore innexuit ipsam?
 rte decens Hero, clara de stirpe, sacerdos 30
 bat Veneri : seorsimque parentibus, expers
 ugii, turrim vicinum habitabat ad aequor.
 e instar Veneris. casti sed plena pudoris,
 e foemineis adjunxit caetibus unquam,
 gratas duxit choreas cum aequalibus una : 35
 iam atque assueta suis convitia vitans,
 quae sibi formae dum postulat aemula laudem.
 nper dominam supplex venerata Cytheren,
 etiam donis puerum placabat Amorem,
 tem metuens dia cum matre pharetram. 40
 amen effugit spiranteis igne sagittas.
 ant Veneris populo solemnia festa,
 Sesti peraguntur Adonidique & Cythereae.
 am propere ad lucem venire frequentes
 as pelago terras quicunque tenebant : 45
 nge Aemoniam linquens, pars littora Cypri:
 que haerebat sacris non ulla Cytheris,
 ibani choreas beneolenti in vertice ducens.
 vicinorum festo nec defuit ullus:
 non Phrygiae, non finitimae urbis Abydi: 50

Nec juvenum quisquam formae studiosus: ut illi,
Si quo forte vocat festi nova fama, sequentes,
Non tantum aeternis properant dare munera divis,
Quantum collectas festo spectare puellas.

55 At divae gradiens templo pulcherrima virgo,
Fulgorem grato spargebat plurima vultu:
Exoriens veluti terris argentea Luna.

Quippe genas niveas summo rubor orbe tenebat,
Folliculis bicolor qualis rosa prodit: ut Herus

60 Membra tuens, credas roseum te cernere pratum.

Miscebat nam cuncta rubor: seseque ferebat

Tralucens roseis per candida tegmina plantis.

Et Charites membris quacunq; à parte fluebant.

Treis prisca finxere quidem: sed virginis unus

65 Centum una Charites ridens spirabat ocellus.

Certe equidem Veneri digna est oblata sacerdos.

Sic illa ante alias forma praeclara puellas,

Antistes Veneris, tanquam Venus altera visa est:

Et juvenum subiit per mollia corda: torique

70 Nullus erat sociam qui non sibi posceret Hero:

Quacunq; illa vago templum pede perlustrabat,

Hac comites oculosque virum mentesque trahebat.

Tum juvenum admirans aliquis sic ore locutus:

Spartam adii, claram vidi Lacedaemonis urbem,

75 Formosae qua dura manu certamina tractant:

At talem aspexi nusquam, teneramque probamque,

Atque unam Charitum e numero fortasse minorum.

Jamque adeo fessum nequeo me explere tuendo.

Protinus exspirem, thalamis modo perfruar Herus.

80 Nec magis optarim fieri deus aethere in alto,

Quam

quam mihi cara domi conjux contingat ut Hero.

ut famulam si forte tuam mihi nulla facultas

tangere, me simili saltem dea conjuge dona.

Haec simul hinc aliquis: alium simul inde latenti

vulnere dementem faciebat forma puellae.

85

At non tu, miser aspecta Leandre puella

occultis voluisti animum consumere curis:

sed subito victus flammam spirante sagitta,

formosa haud poteras Hero sine ducere vitam.

Illic ad nictus ardor surgebat amorum,

90

et cor indomitae flagrabat ab impete flammæ.

Inculpata etenim præstantis forma puellæ

corda virum penetrat teli velocior ictu.

Estque oculus via prima: oculo tum deinde profectum,

abitur ima sub usque viri præcordia vulnus.

Hic illum tremor, & pudor, & stupor, inque pu- 95
dencia

Oppressere. trementem animo: captumque pudore:

et forma stupidum: sed amor remove pudorem.

ergo audax ab amore, pudorisque immemor omnis,

accessit sensim, & contra stetit ora puellæ:

videbatque dolos oculis obliqua tuendo,

100

virginis abducens per mutos pectora nutus.

Illa autem, cupidi percepta fraude Leandri,

conscia gaudebat formæ: taciturnaque & ipsa

interdum vultus terra attollebat amoenos,

Leandrum per signa monens occulta vicissim:

105

figebatque iterum. ille animo gaudebat ovanti,

perceptum virgo quod non sprevisset amorem.

Secreti interea quaerit dum temporis horam

- Leander, cedente die lux linquere terras
 110 Incipit, & fero consurgere vesp̄r ab axe.
 Ergo ut caeruleam sensit crebescere noctem,
 Tum vero intrepidum propius se offerre puellae:
 Et furtim prensae digitos compressit, ab imo
 Ingentem penitus gemitum dans pectore: at illa,
 115 Indignata velut, roscam subducere dextram.
 Sed blandos simul ac nutus agnovit amatae
 Virginis, arreptam tunicis fulgentibus, audax,
 Intima pertraxit secum in penetralia templi.
 Ast aegre subiens, pedibus pugnantibus, Hero,
 120 Invitae similis, taleis dedit ore loquelas,
 Foeminea cum voce minax aggressa Leandrum.
 Quid furis? aut quo me castam miser abripis hospes?
 Hinc alio concede, meamque hanc desere vestem.
 Neu diteis ignare meos offende parenteis.
 125 Haud Veneris tibi casta deae tentanda sacerdos.
 Virginei sperare nefas te gaudia lecti.
 Talibus illa minis, sibi convenientibus, usa est,
 Foemineas ergo Leander ubi audiit iras,
 Protinus agnovit persuasae signa puellae.
 130 Ardenti juveni cum foemina nanque minatur,
 Nempe minis etiam verum testatur amorem.
 Dans igitur niveo fragrantique oscula collo,
 Talibus orabat, misero correptus amore.
 Post Venerem Venus alma mihi, post Pallada Pallas;
 135 Non te ullis etenim statuo mortalibus aequam,
 Fas mihi quam magni Jovis est componere natis:
 Felices ambo qui te genuere parentes:
 Quique tulit felix uterus nimis. accipe tantum

Quae

ae precor, indigni magnum miserata furorem.
 pridis antistes Cypriae quoque munera cura, 140
 eta colens ortus, & sacra jugalia divae.
 m castam Veneris non convenit esse ministram,
 ginibus nequenim capitur. quin orgia vero
 gna deae, & placidae leges, si nosse laboras,
 nt tediae & thalami, tu, si tibi Cypria cordi, 145
 ulcia jura libens blandi complectere amoris:
 eque tibi famulum vel si placet adde maritum:
 nem telis tibi fixit Amor, statuitque prehensum,
 erculem ut indomitum virga Cyllenius aurea
 uxit Jardaniae quondam fervire puellae. 150
 e Venus ipsa tibi, non callidus attulit Hermes.
 on te fama, reor, fugit Arcadicae Atalantae:
 nae cum Milaniona diu fugisset amantem,
 rginitate ferox, tandem, incita Cypridis ira,
 nem prius aspernata, sub alto pectore fixit. 155
 ec tu cara, deae ne te petat ira, repugnes.
 is dictis accensum animum commovit: &, ante
 ulta recusanti, blandum persuasit amorem.
 e virgo in terras oculos defixa tacebat:
 ondebatque genas roseo perfusa pudore: 160
 e summam stringebat humum vestigia subter:
 ircum humerosque frequens niveum adducebat a-
 mictum:
 edentis manifesta animi dans signa: tacendo
 uippe ineunt victae thalami promissa puellae.
 mque & amariciem blandi gustarat amoris: 165
 ulcibus atque animum fervebat ab ignibus Hero:
 aerebatque amens forma stupefacta Leandri.

- Ergo dum terris oculos defixa moratur,
Dum neque Leander flagrante Cupidine vultu
170 Destitit in tenera fixus cervice puellae.
Cum tandem blanda compellat voce Leandrum,
Purpurea madidum stillans a fronte pudorem.
Permoveas hospes vel saxa rigentia dictis.
Ecquis fallendi varias tibi tradidit arteis?
175 Eheu, quis patrias mihi te perduxit in oras?
Haec frustra tibi dicta tamen. nam quo mihi pacto,
Ignotusque vagusque hospes, jungaris amore?
Cum neque permittat mihi mens aversa parentum
Connubium celebrare palam: nec, si tibi forsan
180 Inducas animum patria confidere nostra,
Furta queant Veneris recte celata teneri.
Quippe hominum pravique tenax, & garrula lingua:
In triviisque aliquis, tacite quae gesserit, audit.
Sed ne mî nomenque tuum, patriamque taceto.
185 Quippe meum calles, Hero quae nomine dicor.
At coelo domus aequa mihi, circumsona turris:
Quam, pelagi ad ripas, patriae prae moenibus urbis,
Infelix habitans, custos atque unica mecum,
Proxima sum ponto, durorum ob jussa parentum.
190 At procul aequales absunt, juvenumque canoros
Ad numeros choreae: tantum, nocteisque diesque,
Ventosi tristis pelagi fremit auribus horror.
Sic effata, genas roseas contexit amictu,
Victa pudore iterum: atque suo se prodidit ore.
195 Ille autem, stimulis acrique cupidine victus,
Volvebat quo bella modo certaret amoris.
Corda viri nam cautus amor domat icta sagittis:
Rursus

rfus & ipse viri vulnus medicatur: & idem
 nsiliique autor pariter dominusque suorum est.
 go nec cupido tunc defuit ille Leandro. 200
 i tandem haec meditata gemens verba edidit ore.
 propter truculenta vehar trans aequora virgo,
 rvida stent flammis licet, atque impervia nautis.
 on freta vasta tuo vereor fruiturus amore,
 urmurane & fremitus resonantis triste profundi: 205
 uin semper tibi nocte madens advectus amator
 elles tranabo rapidum mare. non procul urbe
 anque tua tenet oppositae me littus Abydi.
 antum nocte aliquod turri mihi lumen ab alta
 dversum exhibeas: quo tutior improba labar 210
 equora, navis amoris, habens pro fidere lumen.
 tque hoc aspiciens, non feri signa Bootae,
 on saevum Oriona, intactumque aequore Currum,
 oppositae possim patriae contingere portus.
 ed bene ventorum furias defende sonantum: 215
 lucifero ne forte meae ductore salutis
 extincto, pariter vitam cum lumine perdam.
 at nomen tibi siqua meum novisse voluptas:
 Leander vocitor, tuus Hero candida conjunx.
 Sic tacitae Veneris leges iniere, modumque: 220
 Nocturnosque toros, & connubialia signa
 luminis instituere, fidem servare parati:
 Haec praeferre facem, hic longum superare profun-
 dum.
 Gaudia dein noctis pacti vigileisque hymenaeos,
 nvti a sese demum abscessere coacti. 225
 lla suam turrim repetens: at providus ille

Signa

Signa notans turris, ne se nox falleret atra;
 Ingentem ad populum cellae trajecit Abydi.

At, focia optantes longae certamina noctis,

230 Saepe decus thalami tenebras properare petebant.

Jam nox ingruerat rebus caligine caeca:

Suadebatque viris, cupido sed non tibi, somnum,

Leander: qui, fluctifoni per littera ponti,

Dum data lucerent hymeneia signa, manebas:

235 Luminis indicium exspectans, miserabile quondam,

Pignoraque occulti procul affulgentia lecti.

At simul obscuram nox caerulea fuderat umbram,

Extulit illa facem. quae postquam accensa reluxit,

Protinus ussit amor properantis corda Leandri:

240 Ardenti simul exarsit face. sed maris alti

Insanum accipiens fremitum fluctusque sonanteis,

Extimuit primum: posito mox deinde pudore,

Talibus ipse animos addit sibi vocibus ultro.

Saevus amor: pontusque immitis. at aequoris alti

245 Est aqua: me vero penitus amor ignibus urit.

Arripe cor igneis, nec aquas horresce patenteis:

Mique ades ardenti. quid enim maria horrida curas?

An nescis Venerem, spumanti ex aequore natam,

Et pontum imperio & nostros cohibere dolores?

250 Sic fatus, pulchros artus nudavit amictu

Ambabus manibus: capiti simul implicat aptans.

Littoreque exsiliit, corpusque iniecit in undas.

Adversum properans fulgentia lumina semper,

Ipsæ sibi pariter remex, pariter quoque naxis.

255 Ast Hero, summa lumen quae turre tenebat,

Officeret tristi nequando flamine ventus,

Saepe

pe facem opposito defendit tegmine : dum se
 ander Sesta fessum statione locasset.
 cepit quem turre sua. sed limine in ipso
 conjugem anhelanten tacitis complexa lacertis, 260
 plantem madidos etiam maris imbre capillos,
 ginei statuit thalami in penetralibus imis.
 totum abstergens corpus, perduxit olivo
 ranti, roseo : pontique extinxit odorem.
 in, cum sublimi jam composuisset anhelum 265
 cumfusa toro, verbis ita fatur amicis.
 onse afflicte malis, sponsus quae non tulit al-
 ter :
 onse afflicte malis : fileant nunc unda, salum-
 que,
 ceus & fetor resonantis triste profundi.
 c gremio jam sponse tuos compone laboreis. 270
 Sic illa : at propere Zonam simul ille resolvit :
 placidae Veneris coierunt legibus ambo.
 uptiae erant : sed quae choreis cantuque care-
 rent.
 n vates Juno te pronuba voce citavit.
 n tedae accensae thalamo luxere jugali. 275
 n agili quisquam chorea circumtulit artus.
 n pater & veneranda parens cecinere hymenaeum.
 stratum taciturna torum genialibus horis
 a quies statuit : sponsam compere tenebrae.
 go nuptiae erant nullis celebres hymenaeis, 280
 Etis adornarant quas tempora : matutino
 prendit sponsum nequenim ulla aurora cubili :
 rsus ad oppositae populos sed nabat Abydi,

Nocturnos spirans nondum exsaturatus amoreis.

285 Ast Hero in longa fallebat veste parentes,
Luce palam virgo, mulier nocturna : frequentes
Optabantque ambo tardum cito cedere solem.

Sic illi, tacito dum clam potiuntur amore,
Inter se Veneris jungebant gaudia furtim.

290 Sed breve vixerunt tempus : laetique hymenacis
Multivagis simul haud longum potuere potiri.
Quippe aderant concreta gelu mox tempora bru-
mae,

Horribileis excire mari consueta procellas :
Cum fundo tenus instabilis vada concita ponti

295 Hibernae eruerent imis è sedibus aerae,
Turbine verrentes rapido mare : jamque carinas
Condiderat passim tranquillo navita portu,
Infido metuens sese committere ponto.

At non hiberni tenuit fortissime terror

300 Te Leandre maris : turri sed rursus ab alta
Indicio solitis lumen fulgens hymenacis,
Suadebat rabiem saevi contemnere ponti.
Heu lumen crudele. hiemis nam tempore saltem
Debueras Hero infelix caruisse Leandro,

305 Nec stellam indicio deinceps accendere lecti.

Vicit Amor, fatumque tamen : parensque furo-
ri,

Parcarum exhibuit, nequenim jam lumen amo-
rum.

Nox erat, infesto validi cum turbine venti,
Flatibus hibernis immania bella moventes,

310 Certatim maris incumbunt ad littora densi.

Tunc

nc quoque Leánder solitae spe brachia nuptae
abat: tali pelago ad connubia tendens.

que undam premere unda, & aquae concrefcere
moles:

here confundi pontus: tremere excita tellus

torum pugnis: zephyro nanque obstitit Eu- 315
rus,

rebatque minis Boream crudelibus Auster:

gravis ingenti gemitu procul unda sonabat.

vero miser implacidis, Leander, in undis

e quidem Venerem prece postulat aequore na-
tam,

tunumque patrem pelagi cui credita regna: 320

idis & Boream nympphae meminisse jubebat.

dare nullus opem: nec amor mala fata morari.

ique ut ingruerat tandem maris impete victus,

batur aquis: pedibus vigor ille recessit:

uasque manus defecit mobile robur: 325

& sponte frequens irrupit gutture pontus,

vem cumulans potum non utilis undae.

e infida nocens extinxit lumina ventus:

drique animam, & miserandum extinxit amo-
rem.

a moranti oculis semper vigilantibus instans, 330

itas animo volvebat faucia curas.

ue Aurora aderat: sponsum nec viderat Hero.

oculos per terga maris circumtulit ampla,

tem siqua spectaret forte maritum,

cta face: quem turri conspexit ut ima. 335

li exanimem, jactatum fluctibus atris,

76 MUSAEUS INTERPR. ANDR. PARIO.

Continuo pictam rumpens a pectore vestem,
Praecipitem sese turris de vertice jecit.

340 Sic Hero exanimi super est extincta marito:
Seque illi summa quoque sunt in morte potiti.

MUSAEI POEMATIIUM,

DE AMORE ET MORTE

LEANDRI ET HERÛS.

a

Q. Septimio FLORENTE CHRISTIANO
versibus e Graeco expressum.

insequere, Diva, facem, furtivos testis amores
Quae vidit, simul undivagi nocturnum Hyme-
naei

que natatorem, & connubia furva perenni
rifa Aurorae, Sestonque & Abydon, ubi Herûs
stinatus Hymen noctu est; audire Leandrum 5
a videor, Venerisque, ipsam, quae nuntia, te-
dam,

rûs noctivagae quae praevia pronuba, Amoris
ande decus tedam, quam post certamina noctis
erere astrorum numero cata debuit alti
ra Jovis, mox dicere & indigitare jugale 10

us amorum: adjuvit enim sine more labores
ra Cupidineos, atque insomnes Hymenaeos:
ntia servavit vigilans, infesta priusquam
venti ingrueret: sed nunc mihi concine mortem
ndri, exitiumque extinctae triste lucernae. 15

Adversa opposita duo sunt, pontoque propinqua
pida Sestus, Abydus: Amor cum tenderet arcum,
nc forte una urbem percussit utramque sagitta,
ginis & juvenis quo pectora torruit ictu:

K 3

No-

- 20 Nomen erat juvenis Leander, virginis Hero;
 Haec urbem Sestum, contra ille tenebat Abydum;
 Ambo utriusque urbis pulcherrima sidera quondam,
 Consimilesque sibi: Qua, si unquam sit tibi cursus,
 Parte, super turri rogites qua Sestias Hero
- 25 Lychnum stabat habens, & dux erat alta Leandro:
 Tum freta pontifona antiquae sciteris Abydi
 Suspirantis adhuc & amorem, & fata Leandri:
 Verum quî potuit civis Leander Abydi,
 Et capi amore Herûs, & amore ligare cupitam?
- 30 Pulchra Hero claro genere orta, Jovisque propa-
 ges,
 Sacra fuit Veneri Cythereae antistita virgo,
 Indocilisque tori, Cypris digna ipsa videri.
 Nunquam foemineis (pudor is fuit) ausa catervis
 Misceri, aut choreas aquae evae pubis adire,
- 35 Aemula foeminei fugiens contagia sexûs,
 Qui semper formae praelato invidit honori:
 Verum perpetua Veneris prece numen amicans,
 Saepe sacris sub muneribus placabat Amorem,
 Coelesti cum matre, timens flammata pharetræ
- 40 Vulnera: sed nec sic potuit fugere ignea tela.
 Jamque dies aderat, qui Sesto festus in urbe,
 Publicus, huc Venerique, & Adonidi solvere vota
 Omnis conferto plebs agmine concurrebant;
 Huc vicina suos omnis tulit insula cives:
- 45 Aemoniae hinc, hinc aquoreae ruit incola Cypri:
 Nulla Cythereas tenuit tunc foemina sedes,
 Nullus odorati Libani saltabat in antris,
 Nullus tam celebri tunc defuit accola luce;

Huc

c Phrygiae, huc venit vicinae habitator Abydi,
que puellari juvenes ardore tenentur. 50

que illis solitum celebrare frequentibus urbes,
cere quas fama est festae solemnia lucis,
n tam sacrorum, quam formae propter amorem

gineae. Tunc ergo Deae delubra petebat
go Hero, faciem splendore corusca venusto, 55

strua nascenti qualis Luna albicat ore;

summos nivearum orbis rubicunda genarum

ities potat; ut bicolor rosa primitus exit

latho: credas pratum fulgere rosarum

hra per ora Herûs; etenim rubor undique ma- 60

las

ibat, subterque pedes, dum incedit, amictu

lidulo fulsere rosae; quin gratia membris

ra inerat: Charitas tantum tres esse Vetustas

ait, unus ocellus enim si riserat Herûs,

cebant centum Charites: haec Cypride digna 65

inica, exsuperansque omnes forma illice Nym-

phas

Venus meruit, Veneri sacrata Camilla:

facile juvenum subiit praecordia, nec vir

erat qui conjugium non posceret Herûs;

quoties, & qua templum sublimis peregrans 70

t, trahit in se animos oculosque virorum,

aliquis juvenum miratus talibus inquit,

Spartam ascendi, & vidi Lacedaemonis arces;

um ubi certamen formarum audimus haberi;

n sic tenero & molli veneranda decore 75

ihi: ac forsan Charitum Venus hîc habet unam:

Lu-

Lumina lassâ mihi, sed non satiata videndo;
 Lecti Herûs initum haud dubitem vel morte pacisci:
 Nec deus esse velim, nec coeli gaudia curem,
 80 Aedibus in nostris potiar si conjuge tali.
 Sin mihi fas non est sacram adfectasse Camillam,
 Da similem uxorem thalamis, Cytherea, fovere.

Sic aliquis juvenum in vota haec clamabat, idem-
 que

Vulnus alunt alii venis, furtim illa furentes
 85 Forma facit: graviora quibus tu, passe Leander,
 Non tua furtivis pungebas pectora curis;
 Verum improvise telorum saucius igne
 Nolebas sine forma Herûs producere vitam:
 Ex oculorum acie fax augeſcebat amorum,
 90 Pectus & invictae bullibat ab impete flammæ:
 Namque inculpatae praestans bona forma puellae,
 Corda virûm penetrans volucris cadit ocyus arcu:
 Pandit ocellus iter, cujus de verbere acuto
 Labitur, atque viri subit in praecordia vulnus;
 95 Hunc pudor & stupor atque effrons fiducia coepit,
 Atque tremor; nam cor trepidat, vincique pudebat:
 Et stupet in forma, sed amoris flamma, pudore
 Deposito, audacem faciens, insurgere jussit
 Compositis sensim pedibus, tum virgine coram
 100 Astitit, obliquansque dolo morabat ocellos,
 Nutibus impellens tacitis errare puellae
 Mentem oculosque Herûs: quae postquam sensit amo-
 rem

Leandrique dolos, gavisa est conscia formae;
 Saepe etiam tacitum vultum demissa fefellit,

Nuti-

tibus occultis dans nuntia signa Leandro, 105
 ue iterum avertens : juvenis tum gaudia pectus
 tentant, quod se virgo intellexit amari,
 renuuit : Dumque occultam sibi postulat horam
 nder, Sol contracta jam luce latebat
 asus, vesperque aderat cum grandibus umbris : 110
 pede audenti confestim accedit ad illam,
 vidit pulla conceptas veste tenebras,
 ue manum roseam compressit leniter Herûs,
 um quantum ingemuit : voci illa pepercit
 m simulans, pulchramque averſa retraxit 115
 manum ; sed ubi nutus, animique remissi
 ia accepit Leander, veste petitam
 urea audacter deduxit in ultima templi.
 sequebatur pedibus cunctantibus Hero,
 nti similis, vocesque has ore refudit, 120
 ineum minitans in morem & verba Leandro,
 is furor ô hospes ? quid me rapis, ô scelerate
 nem ? abi actutum, & mea vestimenta relin-
 ue ;
 meorum iram locupletum accerſe parentum :
 ibi fas Veneris sacram adfectare ministram, 125
 via est qua tu possis contingere lectum
 is : Haec sic virginibus consueta minata est ;
 nas simul ac, muliebresque audiit iras,
 it victae signa haud obscura puellae :
 na nam cupidis quoties succenset ephebis, 130
 tunt irae Veneris commercia tales.
 bi odorato Nymphae tulit oscula collo,
 r magno mentem percussus amore,

L

Altera

Altera post Venerem Venus, & post Pallàda Pal-
las,

- 135 O quam te memorem! neque enim muliebribus istis
Te similem formis fas dicere! sed Jove natis.
O fortunatos tam pulchra prole parentes!
O felicem uterum qui te tulit! En age nostris
Te facilem praebens precibus miserere furentis
140 Igne tuo, Venerisque sacerdos Cypridis acta
Exsequere, & divae cole connubialia jura.
Non decet innuptas Veneri servire puellas:
Sed nec virginibus signatis Cypria gaudet.
Quaeris quae leges, quae sint mysteria Divae?
145 Conjugium & thalami: Quod si tibi Cypris amatur,
Flexanimorum age ama mellitum foedus amorum;
Supplicis hoc, si vis, vel conjugis accipe votum,
Quem tibi caepit Amor telis venatus acutis,
Ut fortem Alcidem, virgam qui commovet auream
150 Mercurius pernix, nymphae servire coëgit
Jardaniae: at tibi me misit Cytherea, nec Hermes.
Virginis Arcadiae puto te meminisse Atalantae,
Virginitatis amans quae Milanionis amantis
Effugit studia, irata post Cypride mutans,
155 Spretum ante, ardebat tota deperdita mente:
Da te ergo facilem, ne accendas Cypridis iram.
Sic ait; ac mens est renuentis flexa puellae,
Corque deerravit blando sermone loquentis.
At virgo ipsa oculos figens tellure filebat,
160 Clam suffusa genas instante pudore rubentes:
Ac summam pedibus terram radebat, & ora
Sacpe verecunda atque humeros velabat amictu:

Hacc

e persuasi animi sunt argumenta, silensque
 ram thalami solet omnis virgo pacisci.
 is amaritiem jam corde bibebat amoris 165
 o Hero, flamma penitas arente medullas,
 bus ereptis ad amabilis ora Leandri.
 hîc, donec operta esset caligine tellus,
 o errantes oculos Leander amore
 habuit fessos spectando virginis ora; 170
 tandem dulci sermone affata Leandrum est,
 tens molli pudibundum ex ore ruborem,
 i dictis, hospes, posses vel saxa movere;
 is te docuit fallentia verba rotare?
 quis te nostras externum duxit in oras? 175
 nen incassum fudisti haec vinnula verba:
 quî mecum ineas foedus peregrinus, & erro
 is? sancte atque palam connubia nobis
 celebrare nefas; nostri hoc vetuere parentes.
 si forte meam patriam cupis, hospes, habere, 180
 er furtivi retegantur gaudia lecti;
 que hominum vulgo lingua est mala, quodque
 atenter
 is, in triviis communis fabula fiet.
 ec te pigeat patriam cum nomine vestram
 e; nam nostrum notum tibi; nominor Hero: 185
 mihi domus est, quae personat undique, turris;
 abitans una tantum famulante ministra,
 urbem Sestum super altae margine ripae,
 er sum pelagus; sic me statuere parentes:
 rope sunt puerae aequales, juvenumque cho- 190
 cae

Longe absunt : verum semper noctuque , diuque
Ventosi pelagi sonus auribus infremit asper.

Sic fata , occuluit roseam sub tegmine malam :
Erubuitque iterum , & puduit sic esse locutam :

195 Cuspide sed punctus Leander Amoris amara,
Certamen quo pacto ineat meditatur amantum.
Namque virum telis domitans Amor improbus, ul-
cus

Saepe viri medicat ; tum quis semel imperat , ipse
Cuncta regens , consultor erit mortalibus aegris :

200 Ille Leandro etiam voluit succurrere amanti,
Hinc animo aeger amans sic callida dicta reponit,

Te propter saevas , ô virgo , enare per undas
Non dubitem , vel si plenum ignibus aestuet aequor,
Nec freta pervia sint ; tua si mihi certa voluntas,

205 Haud hiemem horrifoni metuam maris , ire paratus
In thalamum , formosa , tuum , semperque silente
Nocte ferar , pontique Helles freta lata natator
Trajiciam sponsus ; procul haud mea distat Abydus
Urbe tua : excelsa tantum de turre lucernam

210 Ulteriore mihi ex ripa , in caligine pande :
Sic mihi fidus erit tua fax , ego navis Amoris ;
Intuitusque illam , non mersum sera Bootem ,
Non siccum Plaustri tractum , nec Oriona faevum ,
Dulce queam adversum patriae contingere littus.

215 Tu grave spirantes ventos , mea cura , caveto ,
Ne faculam extinguant , animamque in luce relin-
quam

Illicet extincta : Nam lux dux nostra , salusque est.
Quod si tantus amor nostrum cognoscere nomen ,

For-

mosae sponfus Leander nominor Herûs.
 Conjugium clandestino sic foedere pactum est; 220
 bo inter sese sic convenere, fidesque
 ro accepta data est, ut testis sola lucerna
 ntia sit thalami, & noctis firmentur amores.
 c lumen praeferre, hic se committere ponto
 nifit: mox perfectis insomnibus horis 225
 vigilis sacri, tum invitus uterque faceffit;
 c turrin repetens, ille atra in nocte recedens,
 nisso turris signo, ne forsan aberret,
 ene fundatae populos enavit Abydi.
 a nocte ambo furtivae murmura rixae 230
 abant, creperasque addit quas Hesperus umbras,
 ctus thalamis. Jam nigra in veste reversae
 gebant tenebrae, mortalia pectora somno
 nantes, non Leandrum, qui littore ponti
 ructi thalami expectat prodentia signa, 235
 uramque facem lacrymas vestigat ocellis,
 ivi quae nuntia erat longinqua cubilis.
 vidit tectum prima caligine caelum,
 hnum Hero ostendit, mox postquam accensa lu-
 cerna est,
 tem accendit Amor properantis multa Leandri: 240
 que ardente ardet juvenis face, cumque sonantes
 ni audiret fluctus maris, intremat ipse
 no aditu; sed post animis fiducia venit:
 bus alloquiis se tandem hortatur, & inquit,
 evus amor certe est, pelagusque immite, sed 245
 undas
 ora habent tantum, urit me intîmus ignis Amoris,

Accipe cor flammās, neque sit metus ullus aquarum :
Huc mihi ades praesens in amore; quid aequor &
undas

Horrescis? nescis Venerem maris esse propagem?
250 Et domina est ponti, & nostros regit aequa labores:

Haec ubi dixit, utraque manu sustollit amictum,
Exiit & membris, nuda in cervice renodat,
Littoreque exsiluit, corpusque emisit in altum,
Semper in adversam properans transire lucernam,
255 Ipse suus remex, vector suus, & sua cymba.

At turri ex alta sublimis lucifer Hero,
Qua spirans tristes ventus diffuderat auras,
Saepe mori vetuit praetenta veste lucernam,
Donec multa mari passus Leander, in actam
260 Sestiada evasit, turrimque inductus ab illa est;
Quae virum anhelantem complexa in limine primo
Spumicomas pelagi stillantem è corpore guttas
Virginei cupidum thalami in penetralia duxit,
Deterisitque cutem, roseoque perunxit olivo

265 Corpus odorifero, pontique abolevit odorem.
Quin & adhuc respirantem amplexata maritum
Mollibus in stratis haec mollia verba locuta est,
Sponse, graves quos nemo alius tulit ante, labores

Anclasti: mi sponse, sali spumantis abunde est
270 Jam tibi, cetosique, dedit quem pontus, odoris:
Huc age sis, & sudorem depone laboris
In nostros, optate, sinus. Zonam ille subinde
Solvit, & in venerem veniunt communiter ambo.
Non habuit choreas iste Hymen, nec torus hymnos,
Con-

conjugium cantor neque sacrum voce probavit; 275
 c fulsere faces ad connubiale cubile,
 choreas agilis quisquam salisubfusus egit;
 nec Hymen Hymenaeae boni cecinere parentes:
 fixo thalamo stravere silentia lectum,
 fica cum expeterent tunc tempora, feraque mun- 280
 dum

ra dedit, nullo sonuere Hymeneia cantu
 dia; sola illis nox pronuba: nulla Leandrum
 ectis Aurora virum conspexit apertis.
 do etenim adversam contra repetebat Abydon;
 tis adhuc spirans; sed non satiatus amore: 285
 vero ipsa suis clam pulchra parentibus Hero
 tu nupta, die virgo apparebat: uterque
 e vovebat uti occasum lux alma videret.
 c suffurantes fatalis tempus amoris
 ua carpebant celati gaudia lecti. 290

am ambo exiguo vixerunt tempore laeti,
 potuere diu instabili gaudere hymenaeo:
 simul ac hiemis pelago vis atra rigentis
 buit, dein horrentes sonuere procellae,
 abilita alte mollis fundamina ponti, 295
 erno flantes quassarunt fidere venti,
 pine verrentes latum mare, navita saevum,
 tutum fugiens pelagus, tellure repulsam
 mina piceam jam fregerat aequore navim.
 on ô patiens animi, generose Leandre, 300
 etus hiberni maris arcuit: illa lucerna
 rri, & solitae monitrix praenuntia flammæ
 ut insanos velles contemnere fluctus,

- Crudelis, neque fida: ô si miseranda puella;
 305 Dum saevibat hiems, sine conjuge sola Leandro;
 Mansisset, thalami metuens accendere fidus!
 Sed superans Amor, & fati vis dura coëgit:
 Victa facem mortis, neque jam monstrabat amoris:
 Nox erat (& gravius spirant hoc tempore venti,
 310 Flatibus hibernis ferientes littora venti
 Confertim incumbunt pelago) cum sponte Leander
 Spe solitae sponsae, se triste frementibus undis
 Commisit; jamque unda super devolvitur undam,
 Turbatur pelago, miscetur & aethere pontus,
 315 Undique fit sonitus, dum venti praelia miscent,
 Eurus flat contra Zephyrum, Boreaeque minatur
 Multa Notus, magno pelagi ruit unda fragore.
 Interea infelix juvenis crudelibus actus
 Vorticibus, supplex Cytheream saepe vocabat,
 320 Saepe & Neptunum, imperio freta lata tenentem;
 Nec Boream Nymphae immemorem finit Atthidos:
 atqui
 Nullum illi auxilium, neque fata amor acer abegit.
 Undique surgentis tandem infausto impete fluctus
 Illisus fertur, genuum vis fracta labascit,
 325 Mobilium manuum virtus immota jacensque est;
 Intrat & in fauces sponte ingens fluxus aquarum.
 Sic tristes bibit ille sali insuperabilis undas:
 Quin fax infida extincta est stridore procellae
 Illa salus & amor, lacrymandi & vita Leandri:
 330 Dumque teneret adhuc iter hic, vigilantibus usque
 Fluctuat illa oculis, plangentibus incita curis.
 Jamque erat orta dies, neque sponsum respicit Hero,
 Lumi-

naque intendens in lati tergora ponti,
rit an errantem poterit spectare maritum,
face exstincta : sed ubi in fundamine turris 335
pulis lacerum consortis corpus amici
kit, pictam scindens a pectore vestem,
ipiti sonitu de turri proruit alta.
Hero super interiit consorte peremto ;
e ipsis ambo supremo in fine fruuntur.

HERONE ET LEANDRO.

Carmen.

Interprete DAVIDE WHITFORDO.

DIva facem memora tacitos quae vidit amores,
Et nantem in tenebris, vectosque per alta jugales,

Foederaque aeternam Aurorae fugientia lucem,
Nocturnisque thoris sociatam Seston Abydo.

5 Fax & Leandri nantis sonus impulit aures,
Fax quae furtivae Veneris praenuncia lucet,
Obscurasque Herûs exornat praevia taedas,
Quam pater aetherius (quoniam praelusit amantum
Ignibus) emeritam superaddere debuit astris,

10 Sponsarumque decus dixisse & fidus amorum.

Quae socio ardentes solata est lumine curas,
Et thalami insomnis fidissima nuncia fulsit,
Cum nondum flassent hostili turbine venti.
Sed tristes utriusque mihi (Dea) praecipe casus;

15 Extinctamque facem & crudelia fata Leandri.

Respicit oppositam contraria Sestos Abydon
Confinis pelago; stetit hic arcumque tetendit
Aliger, & volucrem direxit utrinque sagittam;
Quâ juvenis virgoque calent. Si nomina quaeras;

20 Formosus Leander erant, & nobilis Hero.

Haec Seston colit, oppositam tenet alter Abydon.

Ambo

o fiderei, propriae decus urbis uterque,
 pari formâ, quae si loca forte peragres,
 m turrim explora, quâ Sestias Hero
 face nocturnis Leandrum rexit in undis. 25
 sonum antiqui contra pete littus Abydi,
 t adhuc juvenem & tristes reminiscitur ignes.
 tamen patriâ juvenis delatus Abydo
 , & externos excivit virginis ignes?
 ra Hero claris majoribus orta, Sacerdos 30
 e Veneris taedaeque incognita, turrim,
 ibus aequoreis vicina colebat avitam.
 a visa Venus, castoque retenta pudore
 quam virgineae se consociare catervae,
 inferre pedem juvenili sueta choreae, 35
 ula foeminei vitat consortia coetus.
 n celebres urunt muliebria pectora formae)
 lam, Cytherea, colit, te munere, Diva,
 tum multo libamine placat Amorem,
 stis pharetrae flagrantia tela tremiscens. 40
 tamen effugit quos sic vitaverat arcus.
 m festa dies populis celeberrima fulsit,
 m Veneri Sestos colit, & tibi pulcher Adoni)
 que conveniunt sacrae ad spectacula lucis
 a quos gremio Oceani circumflua misit, 45
 onii proceres aderant, atque incola Cypri,
 ue puellares liquere Cythera catervae,
 ue agili quatiunt Lybani juga summa choreâ.
 deerat quisquam vicinis accola sacris.
 Phryx, oppositaeque ruebat civis Abydi. 50
 actique novis juvenes ardoribus, illi

Nam semper festi studio famâque trahuntur.
 Nec peragenda vocant tantum solennia Divûm,
 Agmen virgineâ quantum spectabile formâ.

55 Ante alias Hero gressum per templa ferebat
 Praelustri jubar evibrans pulcherrima vultu,
 Pallida seu primae resplendent cornua Lunae.

Illa genas modico tamen interfusa rubore
 Ut bicolor thecis exit rosa, pandere ab omni

60 Hero parte rosis gemmantia prata videtur.

Nam color enituit roseus per membra, rosasque,
 In gressu tunicae sinuata volumina pandunt.

Multa comes membris it gratia, prisca sorores

Tres aetas dedit, haec oculo si riserit uno

65 Gratia fidereo centena exultat ocello.

O quam digna tibi fervit, Cytherea, Sacerdos!

Sic inter reliquas formosa Antistita fulget,

Aemula virgo suae possit contendere Divae.

Corda incauta virûm penetrârat, tota juvenus

70 Virgo tuae coepit flagrare Cupidine taedae:

Nam gressus quacunq; Hero per templa ferebat

Attonitis inhiant animis oculisque sequuntur.

Atque aliquis formam miratus talia fatur.

Accessi Sparten, pulcram Lacedaemona vidi,

75 Roboris & primae florent ubi praemia formae.

Abstulit una decens generosa modestaque palmam.

Gratia forte tibi, Dea, de tribus unica fervit,

Quam fesso nondum satiato lumine vidi.

Cujus complexu abnuerem nec morte revelli.

80 Aetherias semper fervent sibi numina sedes,

In nostros formosa thoros si venerit Hero.

Dea, nam nobis tangenda Antistita non est,
 tra tamen simili laudetur sponsa juventâ.
 ia jaëtabat juvenis, diversa furentes
 go viros graviter tacito torquebat amore. 85
 ruit at visae postquam te flamma Leander,
 nolle occultis animum consumere telis.
 que inopinus amor postquam inflammaverat, Hero
 tum est velle frui aut invisam abrumpere vitam
 mbibit assiduos oculis spectantibus ignes, 90
 ue triumphali tabescunt viscera flammâ.
 illibatae penetrat plus virginis ardor
 rda viri, quam quae nervo salit acta sagitta:
 radens oculos primum, tum luminis icti
 scendit dolor, & meat ad praecordia vulnus. 95
 diversa trahunt virtusque, timorque, pudorque.
 r tremit, implicito sed enim pudor obstat amanti.
 capitur formâ, tum pellit flamma pudorem.
 go virum tandem victrix audacia ducit
 ssibus ambiguis, & coram virgine sistit. 100
 um tremulos obliqua tuens detorquet ocellos,
 ctore in incauto tentans accendere flammam.
 eandri insidias agnovit virgo, suaeque
 onscia gaudebat formae, at perfusa rubore
 epe levi texit roseum velamine vultum: 105
 gna pari referens & respondentia nutu.
 ra iterum attollit, laetantur corda Leandri
 quod non sprevisset virgo quos senserat ignes.
 nterea juvenis dum commoda quaerit amori
 tempora, contracto descendit lumine Phoebus, 110
 t trahit exoriens obscuras Hesperus umbras.

Vadit, & optatam intrepidus stetit ante puellam;
Ambiguae fidens nocti fretusque tenebris.

Tum strinxit roseos digitos sine murmure, & imo
115 Corde dedit gemitum, filet illa immota, manumque
Virgineam subito (velut indignata) recepit.

Talibus agnoscens juvenis mutabile signis
Ingenium, audaci traxit velamina dextrâ,
Splendida ad augusti ducens penetralia templi.

120 Haec velut invito sequitur vestigia gressu,
Cedentem se passa trahi, tum talibus inquit,
Foemineis conata minis terrere Leandrum.
Quis furor hic, hospes? cohibesne a virgine dextram?
Dum licet I procul, & velamina sacra relinque.

125 Nostra potens opibus domus est, poenamque minatur.
Idaliae non est sic attrectanda Sacerdos.
Nec thalami sperare tibi fas gaudia nostri.
Talia virginibus bene convenientia dixit.
Ille minas postquam audivit simulantis inanes,

130 Certa dari victae sensit sibi signa puellae.
Foemina nam blando quaecunque minatur amanti,
Exprimit ipsa minis conceptos pectoris ignes.
Oscula tum roseae cervici dulcia figens,
Talia dicta dedit vivo perculsus amore.

135 Post Venerem mea sola Venus, post Pallada Pallas,
Nam tibi terra parem non educat ulla puellam:
Solaque supremi soboles est aequa Tonantis.
Et Pater, & felix tibi quae dedit ubera Mater,
Ter felix venter qui protulit, at prece nostrâ,

140 (Chara) velis flecti, nec veras temnere flammæ.
Cur Venerem fugis ah! Veneris non aequa Sacerdos?
Huc

hic ades, & cole rite Deam sociata cubili.
 ista puella sacris Cythereae ingrata ministrat.
 virginitas Paphiae infensa est. Si noscere Divae
 tra tuae cupis, & sinceras discere leges, 145
 ant taedae, & thalami; tua si Vênus est tibi curae,
 ille jucundi sociabile foedus amoris.
 e famulum aut taciti consortem suscipe lecti;
 nem domitum telis dedit hic in vincla Cupido.
 e magnum Alciden quondam Cyllenius ales 150
 ctor Jardanes captivum ad moenia duxit.
 e tua Diva tibi, nullus Caducifer offert.
 nec te Virgo latet, quo pacto fugerit olim
 elanionaeos crudelis Abantias ignes,
 riginittas amans, quae Divae numine victa 155
 xosum prius ingenti dilexit amore.
 uque puella tui formida numinis iram.
 c fatus dubios animos in pectore flexit,
 spirans rapidos verbis fallacibus ignes.
 la solo fixos oculos taciturna tenebat, 160
 ejectum roseo vultum perfusa pudore,
 ttrivitque solum moto pede, saepe rubentes
 lero pulchra genas niveo velamine texit.
 uncta haec jam victae praenuncia, namque tacendo
 d primos illecta thoros se virgo resignat. 165
 molliia crudeles stimuli praecordia tentant,
 um stupet, & valido fervescit amore Leandri
 irgo, novasque fovet tenero sub pectore flammās.
 nterea pudibunda solo dum dejicit ora,
 ulla furens animi Leander taedia sensit, 170
 urbida virgineo defigens lumina collo.

Illa

Illa diu tandem servata silentia rumpit;
Et roseum humectat prorupto flumine vultum;
Vocibus his (hospes!) fortasse adamanta moveres.

- 175 Quis te verborum variâ sic imbuit arte?
Hei mihi! quis talem nostris te sistit in oris?
Ista tamen frustra; quid enim malefidus, & hospes
His novus in terris, ad conjugialia pectus
Vincula sollicitas, quae fors invisâ recusât?
- 180 Obstat uterque parens votis; si crebrior istam
Visere posse putes (hospes quia cognitus) aedem,
Tentabis frustra latebras praetendere amor.
Ora virum probris sic asluevere, tenebris
Ut quae tecta putes, spargat per compita rumor.
- 185 Verum age! ne patriam me nec tua nomina celes,
Nec te nostra latent, praeclari nominis Hero,
Aëraeque colens expôsta cubilia turris.
Heic habito, famulâ tantum consorte, sonantes
Ad fluctus pelagi, prope clarae moenia Sesti
- 190 Neptuno immiti jussu vicina parentum.
Aequivae longe comites, dulcisque choreae
Virgineae plausus, tantum noctesque diesque
Insonat assiduo spumofus murmure Nereus.
Haec effata genam roseam velamine texit,
- 195 Erubuitque iterum, seque his super increpat ipsa.
Sed juvenis volucris transfixus pectora flammâ
Jam parat ad dubium sese certamen amoris.
Namque domans telis mortalia corda Cupido
Ipse manus adhibet medicas, ubi praesidet ille
- 200 Consiliis juvat, & solus moderatur habenas.
Ardenti qui promptus opem tulit ipse Leandro.

emit & vafro tandem sermone profatur.
 propter, virgo, nabo maria aspera quamvis
 udat iter flammis, insanaque ferveat unda.
 halamos Herûs mare non terrebit euntem, 205
 remat excitum ventis & verberet astra.
 semper pelagi me semita nota, maritum
 les pontiacis madidum tibi sistet ab undis.
 n colo non longe distantis maenia Abydi.
 tantum adversam sublimi a vertice turris 210
 tenebras ostende facem (formosa) tuoque
 ere deducar nocturni navis amoris.
 c ego, non gelidum cupiam spectare Booten,
 ôna gravem, pelagoque incognita plaustra.
 c vehar oppositas terrae securus ad oras. 215
 hara) sed instantes pernox custodia ventos
 eat, extinguant mihi ne cum lumine vitam.
 mine lucifero ductore animaeque viaeque.
 si te tantum nostrum juvat accipe nomen.
 n conjux (formosa) tuus, dicorque Leander. 220
 illi tacito jungebant foedera nexu,
 eturni secreta thori, at praenuncia lecti
 eda ministerium occulti fervaret amoris.
 nderet illa facem, hic jactaret brachia ponto.
 rtivum interea cupidi certamen amoris 225
 ficere, abscedunt (invitus uterque) revisit
 suas sedes, juvenis ne noctis in umbra
 na subobscurae fallant incognita turris
 lta cavens, patriam serò defertur ad urbem.
 lciaque optantes venturae gaudia noctis, 230
 scuras nimium cupiunt properare tenebras.

- Jamque superfusae nigrae caliginis umbrae;
 Gratum aliis referunt, tibi non, Leandre, soporem.
 Anxius undosi stabas prope littora ponti
 235 Promissa ostensis expectans gaudia flammis,
 Sollicitaeque facis deposcens flebile signum,
 Luminaque occulti procul effulgentia lecti.
 Vidit ut Oceano piceas insurgere nubes,
 Extulit illa facem, fulgentia lumina cernens
 240 Fervet, & immenso comburitur igne Leander.
 Flamma virum taedamque cremat; sed littore summo
 Ut stetit, & sonitum ingentem maris auribus hausit,
 Intremuit primum, mox expulit ipse timorem,
 Talibus obfirmans trepidantia pectora dictis.
 245 Saevus amor, pontusque gravis sed mitior unda
 Est maris, haurit amantis adustas flamma medullas.
 Concipe cor ignes, nec te vaga terreat unda.
 Hic praesens in amore mihi maria aspera temne.
 Ignoras pelago quod sit Venus edita, fluctus
 250 Quae regit aequoreos & nostro praesidet igni?
 Exuit haec fatus pulchro de corpore vestem,
 Atque manu capiti haesuram constrinxit utrâque.
 Littoreque exiliens corpus dejecit in aequor,
 Ad facis oppositae fulgentia lumina tendens,
 255 Ipse ratis, remexque sibi, gnarusque magister.
 Hero flammiferae sed summo in vertice turris,
 Quâ celeri instabant atroces flamine venti,
 Saepe manu vestem circumtulit, alta Leander.
 Tangeret undosi tutus dum littora Sesti.
 260 Vestibulo occurrens turrim tunc ducit ad altam;
 Solaque anhelantem tacite complexa maritum

(Aequora)

(Aequora perfusis rorantem falsa capillis)
 Dulcia virginei vocat ad penetralia lecti.
 Siccavitque cutem, & dulci perfudit olivo,
 Praepingui, roseo, pelagique extinxit odorem, 265
 Composuitque thoris, & adhuc ex aequore fessum
 Circumfusa virum, verbis sic mulcet amicis.
 Sponse laborasti seu nullus sustinet alter.
 Sponse laborasti, tibi falsus sufficit humor
 Aequoris ingrati, piscosaeque Tethyos unda. 270
 Huc ades! hoc gremio duros depone labores.
 Dixerat, hic primos cito virginitatis honores
 Carpit, & optatae Veneris nova foedera jungunt.
 Taeda, sed absque choro; thalamus fuit, at sine cantu.
 Conjugium nullus celebravit carmine vates. 275
 Nec fax ulla thori genialis praevia luxit,
 Non agili juvenes circumsiluere choraea.
 Nec pater & mater natis cecinere Hymenaeum.
 Sed thalamum ornârunt taciturnâ silentia noctis,
 Atque maritales sponsum obduxere tenebrae. 280
 Et non cantatis se conjungere Hymenacis.
 Sola fuit lecti nox conscia, sponsus in illo
 Nunquam Luciferi surgentia lumina vidit,
 Adversum repetens patriae sed littus Abydi,
 Spirat inexpletum nocturnos semper amores. 285
 Fallit & incautos Hero malefida parentes,
 Noctu nupta, die virgo, cupiebat uterque
 Saepius occiduos pelago se mergere soles.
 Sic illi tacitam Venerem velare coacti,
 Mutua carpebant occulti gaudia lecti. 290
 Sed breve tempus utrique fuit: nec longior aetas

- Est data trajectis vada per Nereïa taedis.
Bruma rigens gelidis horrebat amicta pruinis;
Et maria horrifonae turbabant cana procellae,
295 Et penitus motas pelagi traxere lacunas,
Aequora praecipiti verrentes turbine Cori,
Certatim nimbi feriunt mare, praescius horret
Nauta, ratemque avidus praerepto littore frangit,
Infidam fugiens hyemem pelagique labores.
300 Sed non magnanimum incoepto terrere Leandrum
Excitus valuit brumali fidere pontus.
Extulit infelix solitae praenuncia taedae
Lumina, sublimis malefido è vertice turris,
Securumque maris monuit: sed tempore brumae
305 Debuerat virgo infelix caruisse Leandro,
Et clarum officio dimittere fidus amorum.
Dirus amor, fatumque coëgit, nuncia lethi
Fax miserae accensa est, nec amantum praevia flammis,
Nox erat, & motâ tum tempestate feroces
310 Grandia brumali tollebant aequora flatus,
Et vasto unanimes venti incubuere profundo.
Tunc quoque Leandrum consuetae Virginis ardor
Impulerat saevo sese committere ponto.
Unda tumens undam ferit, & confunditur aequor,
315 Miscetur coelo mare, mota est undique tellus
Ventorum occurfu, Zephyro contrarius Euris
Ibat, & in Boream immani Notus irruit irâ,
Immensumque furebat inevitabilis unda.
Dira sed in tumido Leander gurgite passus,
320 Saepe mari genitam Venerem prece lassus adorat,
Saepe ipsum pelagi domitorem, saepe recenset

Atthidos

Atthidos ereptae Borea tibi gaudia nymphae.
 Non tulit ullus opem, fatum non cessit amori.
 Undique contritum juvenem maris obviis urget
 impetus, & pedibus saeva abstulit unda vigorem, 325
 brachiaque assiduo ceciderunt fessa labore,
 Nec revomit salvas quas hauserat aquoris undas,
 sed bibit affusum defectis faucibus aequor.
 Ecce facem extinguit crudeli turbine ventus,
 leandrumque simul miserosque obtexit amores. 330
 prospiciens vigili sed apertum lumine pontum
 stabat adhuc dubiis Hero tristissima curis,
 et jubare exorto sponsum non aspicit usquam.
 Ergo oculos celeres circumfert aequore toto,
 fluctibus oppressum tumidis si forte videret 335
 infidâ face deceptum, ad fundamina turris
 et lacerum scopulis vidit miseranda maritum,
 diripuit variam moritura a pectore vestem.
 Nec mora praecipitem turri se misit ab alta,
 exanimem super expirans illapsa maritum, 340
 Ultima nec miseros necis hora diremit amantes.

F I N I S.

I N D E X

OMNIUM VERBORUM.

A.

Α. 268

Α'βροχον. 214

Α'βυδόθι. 28

Α'βυδον. 4

Α'βυδ@. 16

Α'βύδα. 21. 26. 50. 209.

284

Α'γαλμα. 8

Α'γάπαζε. 147

Α'γαπάζων. 99

Α'γάρροον. 208

Α'γγελίην. 12. 222. 235

Α'γγελιώτιω. 7. 237

Α'γε. 14

Α'γειν. 9

Α'γειρομένων. 54

Α'γέμω. 53

Α'γλαϊάων. 75

Α'γλαίη. 37

Α'γλαίησιν. 104

Α'γνώσεις. 249

Α'γυσα. 233

Α'γυσιν. 43

Α'γυιον. 203

Α'γρομένησι. 34

Α'γρομένοιο. 324

Α'γρύπνοισιν. 331

Α'γων. 119

Α'γῶνα. 197

Α'δίδακτ@. 31

Α'δόκητον. 88

Α'δόνητον. 326

Α'δώνιδι. 43

Α'εθλεύσεν. 197

Α'εθλον. 9. 75

Α'εθλες. 230

Α'εἰ. 254. 192. 296

Α'ειδομένων. 281

Α'είρας. 243

Α'εἰσε. 278

Α'έκοντες. 226

Α'έλας. 294

Α'έξετο. 90

Α'ήμωμαι. 13

Α'ήται. 296. 309. 310

Α'ήτας. 216

Α'ήτιω. 13

Α'ήτης. 257. 329

Α'θανάτων. 53

Α'θέσφατον. 115

Α'θηναίη. 135

Α'θήνιω. 135

Α'θρόον. 311

Α'θμαίνοντα. 261. 266

Α'ιδοῖ. 33. 161

Α'ιδομένη. 162. 195

Α'ιδῶς.

INDEX VERBORUM

- δῆς. 173
 δώ. 98
 δώς. 96. 97
 εἰ. 38. 207
 ἐν. 52
 θέει. 315
 μα. 30
 μονίης. 46
 νοπαθές. 86
 νοπαθής. 319
 ιολόμηης. 198
 κέσσεται. 199
 κηλήτοις. 319
 κοιμήτων. 12. 225.
 326.
 κοίτῳ. 337
 κοίτης. 207
 κοντίζοντες. 310
 κόρητΘ. 285
 κρεα. 58
 κρον. 162
 κῆει. 184
 κῆομῳ. 75
 κῆω. 5
 κῆων. 242
 κτῶ. 259
 κτῖσεν. 90
 λα. 297. 299
 λασηήσας. 202
 λᾶτο. 71
 λᾶ. 14. 38. 41. 207.
 274. 291. 293. 300
 λᾶ. 28. 88. 137. 139.
 216. 234. 245. 279.
 307. 323
 Ἀᾶη. 33
 Ἀᾶήλων. 226. 290. 292
 341
 Ἀᾶῶ. 124
 Ἀᾶοθεν. 84
 ἈᾶΘ. 84. 268
 Ἀᾶήλοισι. 23
 Ἀᾶεγίζης. 248
 Ἀᾶεγῶσα. 155
 Ἀᾶεενε. 41
 Ἀᾶδομένη. 36
 Ἀᾶήτης. 177
 ἈᾶίαςΘ. 318
 Ἀᾶιηχῆα. 26
 Ἀᾶίπνοον. 265
 Ἀᾶις. 269
 Ἀᾶιςεφέων. 45
 Ἀᾶμης. 328
 Ἀᾶμυρόν. 269
 Ἀᾶός. 193
 Ἀᾶυσκάζων. 299
 Ἀᾶώμῳ. 335
 Ἀᾶῶναι. 97
 Ἀᾶμαμακέτῳ. 328
 Ἀᾶμάξης. 214
 ἈᾶμειλιχΘ. 245
 Ἀᾶμήχανον. 127
 ἈᾶμορΘ. 89
 Ἀᾶμνήμονα. 322
 Ἀᾶμωμήτοις. 92
 Ἀᾶμφ. 163
 Ἀᾶμφαδόν. 179
 ἈᾶμφιβόητΘ. 187
 Ἀᾶμφι-

I N D E X

Ἀμφιπόλη. 188
 Ἀμφιχυθεῖσα. 267
 Ἀμφοτέρης. 18. 252
 Ἀμφότεροι. 287
 Ἀμφοτέρων. 22
 Ἀμφω. 22
 Ἀν. 80. 174
 Ἀνά. 17. 43. 55. 192.
     227
 Ἀνάγκη. 226
 Ἀνάγκη. 140. 289
 Ἀναιδείη. 96
 Ἀναιδείω. 99
 Ἀναινομίης. 158
 Ἀνακτα. 321
 Ἀναπλομή. 306
 Ἀναπλομήσιοι. 239
 Ἀνασσα. 33
 Ἀνάσει. 199
 Ἀνατείλασα. 110
 Ἀνάφαινε. 211
 Ἀνδρα. 198
 Ἀνδράσιν. 233
 Ἀνδρὸς. 95
 Ἀνδρῶν. 69. 72
 Ἀνέγρετο. 315
 Ἀνέδραμε. 232
 Ἀνέμων. 316
 Ἀνέμιμνε. 235
 Ἀνενείκατο. 121. 172
 Ἀνεπλοίητο. 168
 Ἀνέρθη. 199
 Ἀνέφαινε. 308
 Ἀνήγαγεν. 269

Ἀνθρώπων. 183
 Ἀνικήτη. 91
 Ἀντέκλινεν. 107
 Ἀντέπνεεν. 316
 Ἀντία. 209
 Ἀντίον. 100
 Ἀντιπόροιο. 215. 284
 Ἀνύσαντες. 225
 Ἀοιδὸς. 275
 Ἀπ. 94. 153. 210. 339
 Ἀπαγγέλλοντες. 6
 Ἀπαλάς. 69
 Ἀπαλήν. 76
 Ἀπαλόχρουν. 171
 Ἀπάνευθε. 305
 Ἀπάνευθεν. 281
 Ἀπασχέωσα. 56
 Ἀπεδύσατο. 251
 Ἀπειλαί. 132
 Ἀπειλάς. 317
 Ἀπειλείωσι. 122
 Ἀπειλείωσι. 137
 Ἀπειλῆς. 129
 Ἀπέκλασε. 298
 Ἀπέκρυψεν. 105
 Ἀπενόσφισεν. 98
 Ἀπέσβεσε. 329
 Ἀπεσείσατο. 108
 Ἀπλοον. 204
 Ἀπισον. 299. 329
 Ἀπισθη. 304
 Ἀπο. 32
 Ἀποίησε. 125
 Ἀπόλειπε. 124

Ἀπρί-

V E R B O R U M.

ὄναντο. 292. 341
 οσβέασαι. 217
 ὄπαρ. 249
 ὀσάξασα. 173
 ὀσ. 178
 ὀ. 71
 ὀγεν. 323
 ὀτειρε. 68
 ὀγνώτοις. 283
 ὀσδύσασα. 67
 ὀσυν. 98
 ὀσυνά. 273
 ὀκαδής. 153
 ὀχαίης. 26
 ὀέρε. 212. 306
 ὀέρες. 22
 ὀήρ. 111
 ὀήρικτα. 295
 ὀός. 50
 ὀρον. 10
 ὀρων. 9
 ὀυ. 74
 ὀυαλάντη. 153
 ὀτερ. 274
 ὀτθίδ. 322
 ὀτρεκίας. 66
 ὀυρησιν. 257
 ὀυτάγγελιοι. 132
 ὀυτάρ. 112
 ὀυτή. 103. 104
 ὀυπών. 29
 ὀυτίκα. 79. 217. 272
 ὀυτόματ. 255. 327
 ὀυπών. 321

Αὐτός. 200. 201. 255
 Αὐτῶν. 19
 Αὐχένα. 133. 171
 Α'φ. 46
 Α'φάσκειν. 82. 126
 Α'φείκειν. 317
 Α'φειδήσαντα. 303
 Α'φθιτ. 3
 Α'φθογγ. 160
 Α'φθόγγοισι. 102
 Α'φροδίτη. 143
 Α'φροδίτῳ. 38. 182. 320
 Α'φροδίτης. 155
 Α'φροκόμης. 262
 Α'χλυόεντα. 3
 Α'χόρ. 274
 Α'χρηῖσιν. 328

B.

Βαθυκύμονας. 189
 Βαθύσκι. 111
 Βαθυστράτοις. 266
 Βαλῶν. 228
 Βαρυ. 205
 Βαρυγδέποιο. 206. 270
 Βαρυπνείοντας. 216
 Βαρυπνείοντες. 309
 Βεβולהμύ. 134. 196
 Βελέεσι. 149. 198
 Βένθεα. 295
 Βιήσκειν. 307
 Βιότοιο. 218

Q

Βλ. 14

I N D E X

Βλεφάρων. 90
 Βολάων. 94
 Βόμβον. 242
 Βορέλιω. 317. 322
 Βελησι. 190
 Βεληφόρ⊙. 200
 Βρώτιω. 213
 Βρέμον. 206
 Βροπῖσιν. 200
 Βυαγόθεν. 115

Γ.

Γαῖαν. 169. 176
 Γαμήλια. 142
 Γάρκοις. 179. 221
 Γάμον. 3
 Γάμ⊙. 4. 146. 274. 281
 Γαμοσόλον. 7
 Γαμοσόλ⊙. 282
 Γάμων. 31
 Γὰρ. 37. 42. 51. 61. 92.
     131. 136. 164. 177.
     180. 183. 186. 198.
     208
 Γασήρ. 139
 Γείπνα. 190
 Γείπνες. 17
 Γείπονι. 32
 Γείτον⊙. 50
 Γελών. 65
 Γλυκερίω. 172
 Γλυκερῶ. 167
 Γλυκύν. 215
 Γλυκύπικρον. 166

Γλωσσαι. 183
 Γενετήρων. 125
 Γυναῖκες. 37. 131
 Γυναικός. 92
 Γυναικῶν. 67
 Γυναιξίν. 34. 136
 Γυνή. 47. 287

Δ.

Δ'. 17. 23. 26. 29. 31.
     44. 46. 63. 69. 71.
     76. 78. 86. 90. 94. 98.
     99. 101. 103. 107.
     111. 117. 121. 124.
     133. 140. 144. 146.
     148. 155. 160. 168.
     180. 186. 187. 192.
     195. 199. 202. 219.
     225. 227. 230. 238.
     246. 252. 253. 254.
     256. 264. 266. 272.
     280. 284. 286. 295.
     314. 316. 321. 323.
     324. 327. 333. 334.
     341
 Δαιδαλέον. 338
 Δαΐδων. 276
 Δαῖναι. 145. 219
 Δάκτυλα. 114
 Δαλόν. 308
 Δαμάζει. 198
 Δαμαῖς. 88
 Δε. 21. 33. 55. 58. 61.
     63. 64. 82. 96. 97.
     104.

V E R B O R U M.

104. 115. 120. 129. Δυσαντέϊ. 324
 152. 162. 164. 167. Δύσπετο. 69
 170. 172. 177. 183. Δύσιν. 110. 288
 185. 196. 224. 239. Δυσκελάδων. 313
 241. 243. 260. 287. Δύσμορε. 123
 297. 304. 307. 319. Δύσμορος. 304
 325. 336 Δώμασιν. 81
 διδι. 247 Δώματα. 28
 νος. 245
 μας. 264

E.

ε. 142
 ερο. 124. 248. 271
 42. 248. 312. 329
 θύνοντ. 331
 μον. 284
 όν. 291
 203
 54
 κτορειη. 301
 κτορίλιν. 6
 υμόχροον. 52
 φαίνετο. 68
 10. 24. 26
 κς. 319
 137
 ρεφες. 30
 θάδι. 298
 ύων. 236
 ρας. 101
 έντα. 103
 ρς. 187
 ρσα. 294
 έμεοθα. 179
 σαε. 182
 κ. 213

Ε'ασιν. 191
 Ε'βαινε. 100
 Ε'βη. 259
 Ε'γγύδι. 16. 112
 Ε'γγύς. 191
 Ε'γείρης. 157
 Ε'γνω. 130
 Ε'γώ. 80
 Ε'δέξατο. 166
 Ε'δίδαξε. 175
 Ε'δίζετο. 109
 Ε'δρακε. 337
 Ε'δρακον. 74
 Ε'ειπε. 134
 Ε'λω. 16. 20. 274. 282
 Ε'λὺ. 105
 Ε'θαύμασε. 73
 Ε'θελες. 87. 89
 Ε'θέλεις. 219
 Ε'θέλης. 148
 Ε'θελήσης. 144. 180
 Ε'θέλῃσα. 121
 Ε'θήμον. 312
 Εί. 82. 146. 204. 219
 Ο 2 Είσε.

I N D E X

Εἶδε. 283
 Εἶδ' . 98
 Ἐκεῖνοι. 23
 Εἶλε. 96
 Εἶναι. 80
 Εἰναλίας. 46
 Εἶπε. 185
 Εἶπεν. 272
 Εἶποτε. 23
 Εἶπα. 335
 Εἰπών. 158. 251
 Εἶς. 64
 Εἰς. 248
 Εἰσέπ. 27. 266
 Εἰσ. 17. 37
 Εἰσιν. 132
 Εἶσκω. 137
 Εἰτόκε. 258
 Εἰσοράων. 171
 Εἶχε. 72
 Εἶχεν. 97
 Ε'κ. 59. 63. III. 411.
     260
 Ε'καθεν. 208
 Ε'κατὸν. 65
 Ε'χῆνοι. 51
 Ε'κόμιζεν. 151
 Ε'κόμιασεν. 176
 Ε'λαίω. 264
 Ε'λείπετο. 49
 Ε'λέλιξεν. 101
 Ε'λκε. 118
 Ε'λκεῖς. 123
 Ε'λκεσίπεπλ' . 286
 Ε'λκ' . 85. 95. 199

Ε'λήσποντον. 208
 Ε'λόχουσε. 139
 Ε'λπίδι. 312
 Ε'μέ. 245
 Ε'μῇ. 178
 Ε'μὲν. 176
 Ε'μιμνεν. 47
 Ε'μόγησα. 78
 Ε'μοί. 185. 210
 Ε'μοῖς. 180. 271
 Ε'μὸν. 124. 186. 219
 Ε'μῶ. 218
 Ε'μπαλιν. 195
 Ε'μπίπτουσιν. 311
 Ε'μός. 187
 Ε'μῶν. 125
 Ε'ν. 60. 73. 104. 183.
     279. 341
 Ε'να. 18. 210
 Ε'ναεν. 21
 Ε'ναντιον. 16
 Ε'νδοθι. 107
 Ε'νδόμυχον. 246
 Ε'νέδησε. 29
 Ε'ννεπε. 202
 Ε'νι. 47. 48. 81. 156.
     159. 184. 188. 266.
     283. 319
 Ε'νικάτθεο. 271
 Ε'ννύχιον. 9
 Ε'ννυχίων. 285
 Ε'ννυχ' . 4
 Ε'νόησε. 117
 Ε'νοσφίσθησαν. 226
 Ε'νυμφοκόμησε. 280

V E R B O R U M.

ἔ. 193
 ἔεν. 162
 ἔεσπασε. 116
 ἔωρτο. 253
 οἰκε. 126
 οἰκότα. 128
 οῖς. 149
 ὄν. 163. 227. 260
 ορτή. 42
 ορτῆς. 49, 52
 π. 285
 ς. 286
 ῥσ. 31
 ς. 37. 104. 229. 331.
 334. 340
 σάκε. 140
 σαντέλλασα. 57
 σάξιον. 66
 τέβλω. 74
 τέβησαν. 273
 τέεαςι. 174
 τέεασιν. 122
 εἰ. 129
 εἰγομύοιο. 240
 εἰτα. 243
 εμέμφετο. 195
 εμήνατο. 85
 εμπε. 152
 οἰκε. 82
 οἰκεν. 143
 σκεπεν. 258
 σκίρτησε. 277
 Καθεν. 180
 ὠφήμεσεν. 275
 ων. 175

Εἰπήλυθε. 293
 Εἰπήξεν. 280
 Εἰπλ. 95. 119. 127. 160.
 263. 291. 311. 313
 Εἰπιθήμην. 79
 Εἰπιβρέμει. 193
 Εἰπιθρώσκουσιν. 113
 Εἰπικλήσαι. 10
 Εἰπιμάρτυρα. 1
 Εἰπισώσαντο. 223
 Εἰπιχθονίησιν. 136
 Εἰπόθησεν. 156
 Εἰπώχετο. 55
 Εἰρεσασαμύς. 154
 Εἰρετῆς. 117
 Εἰρετῶν. 251
 Εἰργα. 141
 Εἰργον. 184
 Εἰρέτης. 255
 Εἰρευθος. 173
 Εἰσμαρσίγοιο. 318
 Εἰμῆς. 150. 152
 Εἰρόεντα. 145
 Εἰρρε. 327
 Εἰρρίψε. 253
 Εἰρυθαίνετο. 61
 Εἰρυθιόωσαν. 161
 Εἰρωμανέεαςι. 170
 Εἰρωμανέων. 11
 Εἰρας. 17. 98. 149. 198.
 240. 245. 323
 Εἰρωτα. 27. 39. 203. 330
 Εἰρωτος. 8. 99. 197. 212.
 246
 Εἰρωτοτόκοιτι. 159
 Ο 3 Εἰρώτων.

I N D E X

Ερώτων. 1. 90. 147. 166.
308

Ες. 9. 29. 44. 110. 176.
181. 288. 317

Εσαθρήσειεν. 335

Εσβεςεν. 265

Εσπερος. 111

Εσπώδεν. 254

Εσπώδον. 44

Εσπώμνον. 72

Εσπετι. 204.

Εστομαι. 212

Εσι. 146. 165. 200

Εσιν. 52. 94. 127. 246

Εσονάχιζεν. 115

Εσφιγξε. 252

Εχατα. 119

Επείον. 219

Επ. 262. 331

Ετρεμε. 97. 243

Ευκλέα. 86

Ευνύ. 154. 205. 276

Ευνής. 237

Ευδομον. 133

Ευόδμω. 265

Ευρέα. 334

Ευρατο. 66

Ευρον. 78

Ευρος. 316

Ευπ. 309

Ευσεφάνκ. 220

Εύχροον. 133

Εφαινε. 239

Εφέσπετο. 120

Εφθίγξας. 177

Εφίμειρα. 80

Εφλεξεν. 240

Εφύλαξεν. 12

Εφύτλασε. 138

Εφώνεεν. 84

Εχει. 77

Εχειν. 70

Εχεν. 169

Εχασα. 25

Εχθρόν. 13

Εχειεν. 264

Εχω. 190. 209

Εχων. 81. 212

Εω. 252

Εών. 178. 255

Z.

Zeus. 8

Zeφύρω. 316

Zηλήμονα. 36

Zηλήμονες. 37

Zησιός. 24

Zησόν. 21

Zυγίλω. 275

Zώειν. 89

Zώεσκον. 291

H.

H'. 21. 55. 67. 71.

115. 224. 227. 272.

331

H'. 138. 139. 154

H'. 51. 59

H'6ης.

V E R B O R U M,

35
 γε. 263
 γεν. 152
 μόνευε. 25
 μονῆα. 218
 αθεν. 149
 . 166. 232. 298.
 14
 . 70
 αδα. 302
 εοισιν. 73. 131
 εον. 19
 εων. 51. 69. 84. 192
 εασι. 234
 Θ. 253
 ε. 29
 εεν. 42
 εε. 333
 εάτοιο. 256
 εάτε. 210. 339
 Θ. 35
 ερ. 44
 ετη. 287
 τέριω. 81
 τέρων. 140. 250
 31. 274. 281. 309.
 18. 326
 144. 148. 180
 όφωνΘ. 193
 λησεν. 128
 κληα. 150
 α. 100. 114
 . 275
 αυτω. 231. 288
 ενεια. 333

Η'ρκεσε. 323
 Η'ρεε. 4. 7. 29. 60. 79.
 89. 220
 Η'ρω. 20. 24. 30. 70. 81.
 120. 167. 186. 239.
 256. 286. 304. 333.
 340
 Η'σεαπτε. 276
 Η'συχήη. 104
 Η'χη. 193. 315
 Η'χέντα. 206
 Η'χι. 75
 Η'ω. 192. 288
 Η'ως. 3. 110. 282

Θ.

Θ. 76
 Θαλαμηπόλον. 231. 276
 Θαλασαίω. 320
 Θαλασαίων. 313
 Θαλάσση. 32. 241. 253
 Θαλάσσης. 206. 234. 245.
 249. 262. 270. 295.
 303. 311. 318. 321.
 334
 Θαλασσοπόρων. 2
 Θάμβεε. 98
 ΘάμβΘ. 96
 Θαρσαλέως. 99. 112. 118
 ΘάρσΘ. 243
 Θεά. 1
 Θεαίνης. 142
 Θελγομλήη. 307
 Θελξινόων. 147

Θεής.

I N D E X

Θεῆς. 55. 126. 145
 Θέμεθλα. 225
 Θεός. 80
 Θεσμά. 142. 145
 Θέρμετο. 167
 Θέτο. 156
 Θεσμόν. 147
 Θεσμῶν. 273
 Θηλείης. 129
 Θηλυπεργίων. 36
 Θηλυτέροις. 122
 Θητώειν. 151
 Θλίβων. 114
 Θοός. 150
 Θρασύν. 150. 214
 Θρυπτόμενον. 337
 Θυγατέρεωσι. 137
 Θυηλαῖς. 39
 Θυηλάς. 53
 Θυμόν. 107. 159. 217. 240
 ΘυόεντΘ. 48
 Θυργίων. 260

I.

Ιαίνεται. 144
 Ιάνθη. 107
 Ιαχε. 267
 Ιαρδανίω. 151
 Ιδρωτής. 271
 Ιδε. 113. 238. 333
 Ιδεν. 3
 Ιδες. 86
 Ιέρεια. 37. 141
 Ιέρειαν. 66. 82. 126

Ιερών. 44
 Ιθι. 142
 Ικέθαι. 44. 127
 Ιπέτω. 148
 Ικοίμεν. 215
 Ιλασκομένη. 38
 Ιμερόειρ. 20
 ΙμερόεντΘ. 168
 Ιμερόεσαν. 105
 Ισίν. 136
 Ισαμύοιο. 305
 Ισατο. 25. 100. 334
 Ιχθυόεσσα. 270
 Ιχνεσιν. 162

K.

Καδδ. 340
 Καί. 2. 3. 4. 5. 18.
 15. 16. 19. 20. 25.
 27. 29. 33. 39. 43.
 62. 72. 73. 74. 75.
 77. 91. 95. 100. 104.
 107. 108. 131. 138.
 145. 146. 148. 152.
 157. 162. 166. 170.
 174. 178. 185. 192.
 199. 201. 203. 204.
 213. 214. 217. 219.
 222. 233. 245. 250.
 260. 264. 265. 273.
 278. 281. 295. 299.
 304. 307. 308. 317.
 318. 326. 328. 329.
 330. 333. 341

Κά-

V E R B O R U M.

ἡρε. 264
 ομνύω. 241
 έω. 136
 εα. 54
 εϊ. 85. 168
 εμεθλον. 71
 επε. 322
 ε. 92
 εων. 59
 ε. 171
 εων. 259
 ενω. 252
 ερόθυμε. 301
 ε. 80
 ε. 71. 207. 211
 ετρεύειν. 87
 ελθέμεν. 288
 εαντία. 254
 ευκε. 300
 εεν. 110
 εω. 76
 ε. 23
 εσι. 282
 εθον. 124
 εθς. 178
 εοις. 87
 εον. 166
 εω. 196
 εα. 119
 εας. 149
 εντα. 27
 ε. 129
 εν. 186
 ες. 211
 εις. 271

Κομιζε. 148
 Κόρον. 78
 Κερη. 108
 Κέρλω. 85
 Κερης. 62. 85. 100. 102.
 112. 114. 117. 158.
 171
 Κυθήρια. 83
 Κεαδία. 91. 97. 247
 Κεαδία. 156
 Κεαδίλω. 167
 Κεαπίει. 250
 Κρηπίδα. 336
 Κρονίωνε. 137
 Κρυπαδίη. 290
 Κρύπτει. 194
 Κρυφίης. 237
 Κρυφίοισι. 87. 221
 Κρυφίης. 230
 Κρυφίαν. 1
 Κρύψης. 185
 Κτύπε. 318
 Κυανέης. 238
 Κυανόπεπλον. 113
 Κυανόπεπλε. 232
 Κυθήρια. 38. 146
 Κυθερείη. 43. 290
 Κυθερείης. 273
 Κυθήρων. 47
 Κύκλα. 58
 Κυλίνδετο. 314
 Κύμα. 314
 Κύματα. 224
 Κύματι. 314
 Κύματι. 314

P

Ku

I N D E X

Κυμαίνουσι. 332
 Κύπει. 135
 Κύπειδι. 157
 Κυπειδίη. 42
 Κυπειδίαν. 132
 Κύπειδ'Θ. 31. 68. 126.
 141
 Κύπειν. 135
 Κύπεισι. 33. 66. 68. 77.
 144. 152. 249
 Κύπει. 46
 Κύπας. 133

Λ.

Λάξεο. 247
 Λαθελδίσιον. 106
 Λάθελον. 109
 Λαίλαπι. 297
 Λαιμῶ. 327
 Λακεδαίμον'Θ. 74
 Λάμπετο. 62
 Λαμπομήν. 254
 Λαχῶσα. 30
 Λεάνδρε. 301
 Λεάνδρον. 5. 283
 Λεάνδρ'Θ. 20. 129. 319
 Λεάνδρε. 15. 27. 103.
 168. 240. 305. 330
 Λεάνδρω. 25. 106. 122.
 201. 233
 Λεάνδρε. 86
 Λεάνδρ'Θ. 109. 170. 196.
 220. 259. 312
 Λεάνδρω. 172

Λειμῶνα. 60
 Λέκτρα. 146
 Λέκτροις. 266. 283
 Λέκτρον. 127. 165
 Λέκτρων. 306
 Λέληθεν. 153. 186
 Λεγαλέης. 257
 Λεκοπαρή'Θ. 57
 Λεκοχίτωνος. 62
 Λεχέων. 79
 Λέχος. 274. 279
 Ληθῶσα. 286
 Λιβάν. 48
 Λιποφεγγέας. 238
 Λιτάνωσε. 320
 Λιτάων. 139
 Λοξά. 101
 Λύσατο. 272
 Λύχνοιο. 236
 Λύχνον. 1. 5. 6. 8. 25.
 210. 212. 218. 239.
 258. 329
 Λύχν. 15. 223. 239. 254.
 301. 336
 Λύχνω. 241

Μ.

Μαινομήνης. 303
 Μαινομήων. 242
 Μακαρτίτη. 139
 Μακρά. 224
 Μάλισα. 309
 Μαργαίνεις. 123
 Μαρμαρυγία. 56

Μαρ-

V E R B O R U M.

ναμένων. 316
 πείλω. 236
 πείησιν. 223
 ίζοντες. 297
 ην. 177
 123. 148. 152
 άλας. 317
 ωμίλησι. 34
 κιναν. 298
 ανίαν@. 154
 έεσι. 60
 έων. 61. 63. 251
 φρονα. 147
 πονπ. 14
 21. 30. 46. 67. 84.
 7. 109. 114. 128.
 59. 221. 224. 227.
 43. 272. 282. 289.
 20
 ανεν. 70
 εν. 305
 μναεις. 332
 πεσι. 93
 9. 135. 290
 1. 135
 ενδύμ@. 205
 κίαθεν. 112
 ρχεο. 141
 λυθεν. 35
 157. 185. 217. 247.
 8
 ρ. 306
 125. 157
 1. 228
 ρ. 138. 278

Μητε. 40
 Μίαν. 14. 77
 Μιγείης. 178
 Μιγῆναι. 221
 Μίμνεν. 181
 Μιν. 10. 96. 97. 213.
 217. 260
 Μινυώριον. 306
 Μίσγετο. 315
 Μίτρω. 272
 Μόγησας. 268. 269
 Μόθον. 75
 Μοι. 14. 24. 82. 83. 176.
 191. 220. 248
 Μοῖρα. 307
 Μολεας. 323
 Μοιραίων. 308
 Μολῆν. 231
 Μῆνη. 188
 Μῆνον. 210
 Μόρον. 27
 Μύθοις. 159. 195. 244
 Μῦθον. 73. 134. 202
 Μύθας. 267
 Μυσπόλδε. 142
 Μυχῆς. 263
 Μῶμον. 36

N.

Νωίτης. 50
 Ναῖε. 32
 Ναιεταέσκον. 45
 Ναιετάσας. 188
 Ναίων. 28,

P 2

Ναύα

I N D E X

Ναύλοχον. 259
 Ναύτης. 299
 Νέη. 68
 Νέλω. 76. 83
 Νεκρόν. 337
 Νέμασι. 106
 Νέμασιν. 102
 Νέματα. 117
 Νέσσαν. 169
 Νῆα. 298
 Νηληϊς. 304
 Νηδν. 55. 71
 Νηῆ. 119
 Νήξομαι. 208
 Νήσων. 45
 Νῆυς. 255
 Νήχετο. 284
 Νηχόμενον. 5
 Νήχυτον. 247
 Νισομεμένης. 61
 Νοήσας. 211
 Νόον. 72
 ΝότΘ. 317
 Νύκτε. 192. 207. 227
 Νυκπγάμοιο. 7
 Νύτοι. 269
 Νυκτός. 232. 238
 Νύμφω. 151
 Νύμφης. 312. 322
 Νύμφιε. 268. 269
 Νυμφίον. 261. 267. 283.
     333
 ΝυμφίΘ. 268
 Νυμφοκόμοιο. 263
 Νυμφοσάλον. 10

Νύξ. 282. 309
 Νυχίη. 287
 Νυχίλω. 222
 Νύχιον. 2
 Νῶτα. 334
 Νώτων. 313

Ξ.

Ξῆνε. 123. 174
 ΞῆνΘ. 178. 181
 Ξυνάειδε. 14
 Ξυνέεργε. 163
 Ξυνέηκε. 103. 108
 Ξυνέηκεν. 18

Ο.

Ο. 21. 107. 112. 200.
     224. 227. 272
 Ο'άρων. 132. 230
 Ο'δεύει. 95
 Ο'δμή. 270
 Ο'δμῶν. 265
 Ο'δός. 94
 Ο'δυναίων. 11. 250
 Ο'θεν. 257
 Οί. 46. 63. 221. 289
 Οί. 176
 Οί ab οὔ. 323. 325
 Οία. 57. 116
 Οιάπερ. 121
 Οἶδμα. 203
 Οἴκτειρον. 140
 Οἴσι. 199

Οἵσσις.

V E R B O R U M.

ὄψ. 88
 ὄν. 18
 ὄ. 93
 ὄς. 41
 ὄν. 129
 ὄ. 134
 ὄλέοις. 120
 ὄ. 138
 ὄ. 138
 ὄρω. 341
 ὄσω. 217
 ὄ. 297
 ὄν. 291
 ὄττει. 95
 ὄς. 212
 ὄν. 214
 ὄμμοιο. 15
 ὄμω. 340
 ὄπον. 80
 ὄτήσαντες. 52
 ὄυειν. 9
 ὄλεις. 191
 ὄλη. 232. 280
 ὄλιν. 113. 238
 ὄ. 334
 ὄτα. 72
 ὄέμνιον. 70
 ὄ. 5
 ὄ335
 ὄα. 186
 ὄ. 196
 ὄρον. 93
 ὄσας. 83
 ὄ. 184

ὄπη. 4. 24. 52. 71
 ὄπιπιδών. 101. 213
 ὄπλοπεράων. 77
 ὄπωπα. 76
 ὄπωπαῖς. 331
 ὄπωπαῖς. 101
 ὄπωπιν. 105. 160. 169
 ὄπωπης. 78
 ὄργια. 145
 ὄείναις. 174
 ὄρμη. 325
 ὄρμη. 91. 324
 ὄρμον. 215
 ὄρφναίιν. 227
 ὄρφνιν. 231
 ὄς. 70. 138
 ὄσίοις. 179
 ὄσας. 45
 ὄσαν. 54
 ὄτ. 131. 337
 ὄπε. 293
 ὄπ. 249
 ὄππ. 11. 108
 ὄ. 48. 50. 53. 70. 126.
 136. 144. 152. 153.
 171. 179. 180. 182.
 186. 205. 206. 214.
 233. 275. 276. 300.
 322
 ὄυασιν. 193
 ὄυδ. 41. 191
 ὄυδ. 35. 47. 49. 51.
 69. 191. 277
 ὄυδέποτ. 34. 282

I N D E X

- Οὐκ. 3. 80. 82. 87. 89. Πάντοθι. 324. 334
 108. 121. 143. 156. Παπταίνων. 78
 213. 323. 333 Παρ'. 234
 Οὐκέπ. 308 Παρ. 241
 Οὐν. 109. 169 Παρθ'. 32. 336
 Οὐνομα. 19. 185. 219. Παρακοίτη. 340
 220 Παρακοίτιω. 148. 335
 Οὐπω. 76 Παρθίκοιπν. 81. 83
 Οὐρανίη. 40 Παραπλάγξας. 159
 Οὐρανομήκης. 187 Παραπλάζοιτο. 228
 Οὐπς. 323 Παραπλάζων. 102
 Ούχ. 78. 208. 278 Παρέασιν. 192
 Οὔφελλε. 304 Παρειώ. 161. 194
 Οὔφθαλμοῖο. 94 Παρειῶν. 58
 Οὔφθαλμός. 65. 94 Παρέπεισεν. 158
 Οὔφρα. 109. 169. 211 Παρηγορέεσκε. 39
 Οὔψε. 172. 202 Παρηγορέων. 244
 Οὔφομαι. 213 Παρθένε. 203
 Οὔχθας. 189 ΠαρθενεῶνΘ. 263
 Παρθενίης. 155
 Παρθενικῶς. 144
 Παρθενικαίων. 54. 130
 Παρθενική. 160
 Παρθενικῆς. 127. 133. 164
 Παρθενικῆσιν. 128
 Παρθένον. 19. 123.
 143
 ΠαρθένΘ. 20. 55. 120.
 153. 167. 287
 ΠάρΘ. 156
 Πάση. 156
 Παςδν. 280
 Πατήρ. 278
 Πάτριω. 185
 Πατείδα. 176. 181

Π.

- Πάθε. 268
 Παλαιοί. 63
 Παλαμάων. 326
 Παλάμη. 118
 Παλάμησιν. 252
 Πάλιν. 107. 199. 284
 Πανδαμάτωρ. 200
 ΠανδήμιΘ. 42
 Παννυχίδας. 225
 Παννυχίων. 230
 Πανσυδία. 44
 Πάντα. 164. 177. 264
 Πάντοθεν. 315

Πα-

V E R B O R U M.

Πατείδθ. 215	Πνύσειεν. 257
Πάφλαζεν. 91	Πνοιῆσιν. 13. 310
Παφλάζωιτο. 204	Πόδεασιν. 120
Παχυνέντθ. 293	Ποδῶν. 325
Πειδομήης. 165	Πόθεν. 28
Πάθεο. 157	Ποθέοντες. 230
Πειδομένων. 130	Ποθέοντι. 201. 233
Πειθῆς. 164	Πόθον. 29. 103. 108
Πελάσσαι. 179	Πόθθ. 307
Πέλεν. 11	Πόθς. 134. 140. 196
Πελε. 93	Πόθω. 29
Πέπλον. 251	Πόλης. 17
Περ. 312. 341	Πόληθ. 189. 209
Περάτης. 111. 211	Πολίεασιν. 18
Περῆσαι. 224	Πολίων. 22
Περήσεις. 23	Πολλὰ. 259. 268. 269
Περήσω. 203	Πολλὰι. 63
Περὶ. 67. 338	Πολλάκι. 39. 258. 320.
Περικαλλέες. 22	321
Περικαλλέθ. 89	Πολλάκις. 105. 163. 231.
Περικπόνων. 49	288
Πείπυσον. 92	Πόλη. 327
Πεπλύνξασα. 261	Πολλόν. 67
Πε. 339	Πολυδαίδαλον. 118
Περον. 174	Πολυήχεα. 242
Πόρητο. 313. 325	Πολυκλαύσιο. 236
Πυκίναι. 64	Πολυκλαύσιον. 332
Πύλαξο. 216	Πολυκτεάνων. 125
Πεν. 160	Πολυμήχανον. 202
Π. 328	Πολυπλάγκτων. 292
Πός. 329	Πολυπλανέων. 175
Π. 145	Πολυσκάρθμα. 277
Πῆρα. 2	Πολυτροφάλιγγας. 294
Πυτες. 296	Πολυτλήσιο. 330
Πυ. 285	Πολυφλοίσβου. 234

Πολύ

I N D E X

Πολύφοιτος. 181

Πόντιο. 250

Πόντον. 190

Πόντος. 245. 315

Πόντι. 16

Πορθμόν. 26

Ποσειδάωνα. 321

Πόσις. 220

Ποσιν. 100

Ποτέ. 154

Ποπ. 151. 165. 169. 215.

227. 259. 260. 284

Πόντια. 278

Ποπν. 328

Πε. 27

Πελν. 13

Πεδ. 189

Προάγγελα. 164

Προγόνων. 32

Προκάρην. 339

Προσέλεκτο. 244

Προσώποις. 170

Προσώπια. 56. 173

Πτερόεντος. 93

Πτερύγεας. 48

Πτολίεθρον. 21. 209

Πτολίεας. 47

Πυμάτω. 341

Πύρ. 246. 247

Πύργον. 24. 32. 227. 260

Πύργος. 187

Πύργος. 210. 228. 256.

336. 339

Πυρ. 167. 204

Πυρηνόοντος. 41

Πυρηνόοντοι. 88

Πυρδ. 91

Πυρδ. 90

Πῶς. 177

Πῶσκειν. 197

P.

Ρ'αθάμινγας. 262

Ρ'έον. 63

Ρ'ηγμῖνι. 311

Ρ'ήξασα. 338

Ρ'όδα. 62

Ρ'οδέλι. 116. 194

Ρ'οδέω. 265

Ρ'οδοειδέα. 114

Ρ'όδον. 59

Ρ'όδων. 60

Ρ'οθίων. 242. 248

Ρ'οιζηδόν. 339

Σ.

Σ'. 138. 139. 176

Σαοφροσύνη. 33

Σβεννύμένοιο. 15. 336

Σε. 136. 137. 153. 178.

186. 300. 301

Σελήνη. 57

Σέθεν. 212

Σεο. 209

Σέλας. 276

Σέο. 185. 210

Σιγή. 280

Σιωπή. 165

ΣΙΝ-

V E R B O R U M,

μαίνεσθαι. 302
 μήια. 130. 228
 σιάδθ. 189
 τόν. 4. 43
 τός. 16
 τ. 258
 τή. 115. 183. 261
 τρέσαν. 182
 126. 149. 152
 148. 203
 τός. 152
 τής. 74
 τήσι. 53
 τάδεασιν. 337
 τόντω. 262
 τ. 326
 τήσι. 338
 τήσιν. 279
 τήσιν. 296
 τήσι. 190
 23. 86. 146. 157.
 40. 90. 188
 τήντω. 221
 τήντω. 241
 τή. 11
 τ. 314
 τήσι. 195
 τ. 45. 62

T:

. 270
 164

Τανύειν. 224
 Ταῦτ. 272
 Ταῦτα. 177
 Τάχ. 174
 Τάχα. 59. 77
 Τέ. 5. 20. 57. 116.
 237
 Τελώ. 82. 205
 Τεθήλει. 65
 Τεθναίω. 79
 Τέθνηκεν. 340
 Τέκε. 138
 Τελέει. 184
 Τελεσιγάμοισιν. 279
 Τελευτή. 14
 Τεοῖς. 174
 Τέον. 185
 Τέος. 271
 Τέρωποντο. 290
 Τήμθ. 49.
 Τή. 43
 Τηλεσκόπον. 237
 Τί. 123. 248
 Τιμήεντθ. 119
 Τινά. 24
 Τινί. 188
 Τίς. 47. 49. 51. 64. 69.
 73. 84. 176. 184. 1754
 275. 277
 Τίταινεν. 334
 Τιταίνων. 17
 Τό. 246
 Τοῖς. 84. 128
 Τόλιν. 76. 83. 121

Q

Τόλοις.

I N D E X

Τοίοισι. 244
 Τοῖον. 134
 Τοκίεασιν. 180
 Τοκήας. 286
 Τοκήων. 190
 Τιν. 3. 8. 39. 149. 156
 Τόξα. 17
 Τοπρωτον. 243
 Τόσον. 53
 Τότε. 96. 201. 312
 Τόφρα. 170
 Τρεῖς. 64
 Τελόδοισιν. 184
 Τρομέσσαι. 40
 Τρομέω. 205
 ΤρόμΘ. 96
 Τυπτομένης. 297
 ΤυπτήμΘ. 325

Τ.

Τ'γεθ'. 295
 Τ'γρον. 173
 Τ'γρος. 207
 Τ'δατΘ. 327
 Τ'δωρ. 204. 246. 247.
     269. 314
 Τ'μύναιον. 278
 Τ'μυαίων. 2. 12. 222.
     225. 235. 281. 285.
     292. 302
 Τ'μνων. 274
 Τ'π'. 99. 162
 Τ'παγγαλίαν. 106

Τ'πέρ. 189
 Τ'πνον. 233
 Τ'πδ. 62. 194
 Τ'ποδρήσαιν. 143
 Τ'ποκλέπειν. 182
 Τ'ποκλέπισαι. 161
 Τ'ποκλέπτοντες. 289
 Τ'ποκλέπτων. 85
 Τ'πόχεσις. 165
 Τ'ψόθι. 256

Φ.

Φαινομένην. 235
 Φαεσφορίω. 302
 Φαεσφόρον. 218
 ΦαεσφόρΘ. 256
 Φαίης. 59
 Φαμλήη. 194
 Φανῆναι. 60
 Φάρει. 194. 258
 Φαρέτριω. 40
 Φάπς. 52
 Φάτω. 73
 ΦέγγΘ. 110
 Φιλέεις. 146
 Φίλη. 135. 157. 216
 Φιλήνορας. 267
 ΦιλοκέρτομΘ. 183
 ΦιλοπαρθενΘ. 51
 Φιλότητα. 222. 248
 Φιλότητι. 178
 Φιλότητος. 289
 Φλέγει. 246

Φορβί-

V E R B O R U M.

Φλεῖας. 19
 Φλογερίω. 40
 Φόβος. 300
 Φοινιάσεται. 58
 Φοσιώ. 121. 172
 Φορδύμβρος. 207
 Φράζετο. 197
 Φρένα. 87. 102. 158.
     244
 Φρένας. 69. 72. 95
 Φελκαλέας. 294
 Φρυγίης. 50
 Φύγεν. 154
 Φυλάξειν. 223
 Φῶς. 224

X.

Χαῖρεν. 104.
 Χαλεπὸν. 13
 Χαλίφρονα. 117
 Χαρίεντι. 35
 Χαρίεντος. 56
 Χαρίεσσα. 30
 Χάριτας. 64
 Χάριτες. 63
 Χαρίπεσι. 65
 Χαρίτων. 77
 Χερίσμησε. 201
 ΧείματΘ. 293. 305
 Χειμερίω. 299
 Χειμερίης. 300
 Χειμερίης. 310
 Χειμέριοι. 296

Χῆρα. 116
 Χέρσω. 298
 Χεῦμα. 205
 Χθόνα. 160
 Χθονὸς. 162
 Χιονέων. 58
 Χιτῶνα. 118. 124. 183.
     338
 Χόλωσαμύνης. 155
 Χορεῖται. 191
 Χορείη. 277
 Χορδύων. 48
 Χορὸν. 35
 Χρόα. 264
 Χροσιώ. 61
 Χρόνον. 291
 Χρυσόβραχας. 150
 Χύσις. 327
 Χωμένη. 116

Ψ.

Ψάσαντο. 64
 Ψυχλιώ. 330

Ω.

Ωι. 188
 Ωκλασεν. 325
 Ωμοισιν. 163
 Ωραις. 279
 Ωρη. 293
 Ωριω. 109
 Ωρίωνα. 214

Q

Ως.

INDEX VERBORUM.

Ως. 59. 86. 103. 113. 221. 251. 272. 289
177. 141. 150. 181. Ωτρυνεν. 303
238 Ωφελεν. 8
Ως. 41. 67. 158. 194.

FINIS.

LEC.

LECTORI

S.

Cum hoc opusculum typis jam plene descriptum esset, accepi ab Amplissimo Viro GULIELMO KLERCK Civitatis Wageningae Consule &c. &c. editionem Frobenianam, quae in forma quarti ordinis excusa est Basil. Ann. MDCXVIII. sed quia Hervagius totam hanc editionem expressit, conlationem hic subnectere inutile fuisset. Vale.

ADDENDA

IN SCHOLIIS.

Ad versum 160. Εἴς τε πρὸς τὴν γῆν.] illud ἔξτε procul dubio corruptum est, quare legendum videtur εἴς τε, aut forte εἴς τε.

IN NOTIS.

vs. 45. *Ad finem adde.* huc quoque facit Joannes Grammaticus Gazaus vs. 267.

Καὶ εἶδας ἀρχηγνοῖο φαίνεται ἀπαιτοῖο,
Ὅς ῥόον αὐτοῖλικτοι ἀεὶ εἰσφαιδὸν ἐλίσσαν
Δαιμονὶ πρὸ γαῖαν ἄγαν κυκλῆμνοι ὕδωρ.

vs. 78. Παιπταίνων ἐμύγησα, κέρει δ' ἔχ' εὖρον ἱπποῦς. Rondellus legit παιπταίνων ἐμύγησα. alioqui sunt pugnantia ait cum versu 171. Οὐ κάρην εἰσορέων. Sed male; non tam axie loquuntur Poëtae, & praeterea elegantius vs. 171. dixit Musaeus ἔκάρην εἰσορέων, ut eo vehementius amorem exprimeret.

vs. 101. *Ad finem adde.* Verum haec lectio omnino rejicienda est; nam illud ἐλέλιξεν proprie & eleganter dicitur, sic apud Nonnum Lib. 4. Dionys. p. 118. l. 30.

A D D E N D A

Εἴ ποτε διδάων φρενότερα κύναν ὀπωπῆς,
Ὁ φθαλμὸς ἐλέλιξεν, ὅλη σελήγιζε σελήνη
Φίγξει μαρμαίροντα.

vs. 178. *Post locum, quem ex paraphrasi Gulielmi de Maris produxi, adde.* sic etiam hunc locum citat Michael Neander de re Poëtica pag. 733. & pro ἐμῇ φιλότῃ, scripsit ἐμὴ φιλότῃ.

vs. 182. Repetitur, *adde*, & χακοφονίαν parit, quam tamen hic non deprehendes, licet τοκίαν legas. *deinde ad finem adde.* Vulgata lectio tamen satis placet, sed σνοτίσσαι Ἀφροδίτῃ elegantius verte *furtivam Venerem*, non *tenebrosam*; sic quoque versu 290. Κρυπταδίη — Κυθρεῖη potius verterem *Furtiva - Venero*.

vs. 213. Solet. *adde* Reg. legit ἐπιπιδάων. *deinde post ἐπιπιδάων adde.* illud autem ἐπιπιδάων Verte *observans*, ἐπιπιδάων enim est *observare*; de hac voce egit Clariss. G. d'Arnaud in Animadv. Critic. pag. 71. Sic apud Hesiodum E'eg. vs. 29.

Νεῖκε' ἐπιπιδάοιτ', ἀγροῖς ἐπακχὸν εἶναι.

ubi Proclus Scholiastes, Νεῖκε' ἐπιπιδάοιται.] ταῖς εἰς μῆκος πρὸς φιλονεικίαν βλέπονται, καὶ ἐπὶ καὶ οἶτα τῇ κατ' ἀγροῖν κυμαίνοντι φιλονεικίαν.

Adde H'me. vs. 42.

Εὖ μάλ' ἐπιπιδάοιται ὑπερχαίλῃ ἐὼ ἀλωῇ
Βάλλειν.

ubi vide eundem Scholiasten, qui τὸ ἐπιπιδάοιται explicat χαλὰς πεδολιψάδρον. hinc etiam libentius apud Callimachum Hymn. in Delum vs. 62. pro γαῖαν ἐπιπιδάοιται, vel ut Cod. MS. ἐπιπιδάοιται, legerem γαῖαν ἐπιπιδάοιται, emendationi Eruditissimi G. d'Arnaud subscribens.

vs. 314. Dictum est, *adde* (si hoc verbum per *adsumma* labatur recte vertunt Interpretes.)

vs. 327. Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις. Rondellus legit αὐτόματον. *id est*, ait, *casu* ἢ *fortuito*. Sed minime necessaria haec videtur emendatio.

vs. 340. *Ad finem adde.* sic quoque apud Virgilium lib. 3. Georg. vs. 258. & seqq.

Quid

A D D E N D A

*Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem
Durus Amor? nempe abruptis turbata procellis
Caeca nocte natat serus freta: quem super ingens
Porta tonat coeli, & scopulis illisa reclamant
Aequora: nec miseri possunt revocare parentes,
Nec moritura super crudeli funere Virgo.*

E R R A T A

In contextu, vs. 73. *μύθον*. l. *μῦθον*. 332. *πολυκλαύτοις*. l. *πολυκλαύτοις*.

Scholiis ad vs. 95. *ἐλιδόν*. l. *ἐλιδόν*. 105. *ἐπιθυμητὸν*. l. *ἐπιθυμητὸν*.

Notis ad vs. 34. Reg. l. & Reg 138. *ibid.* Γατῆρ ἦ. illud ἦ. l. 139. Γατῆρ ὅ. illud ὅ. 149. Macedonii. l. Macedonii ὑπὸ τῆς. 193. hoc. l. & hoc. 301. margine. l. marginem. 332. *πολυκλαύτοις* deleo pro Vatic. l. sic Vatic. deinde ad finem notae scribe, omnes alii habent *πολυκλαύτοις*. 340. καὶ δδ'. l. καὶ δδ'. *ibid.* καὶ δδ'. l. καὶ δδ'. *ibid.* καὶ δδ'. l. καὶ δδ'. in Praefatione pag. 16. lin. 16. quadum l. quadam. Alia, si quae erunt, pro humanite Ipse corriges.